

ఇండియాలో విప్లవం

కె. రాధాకృష్ణమూర్తి బి. ఏ.

రాడికల్ పబ్లికేషన్సు, తెనాలి.

వెల రూపాయి

అన్ని హక్కులూ
గ్రంథకర్తవి.

ప్రథమ ముద్రణ 1943
ద్వితీయ ముద్రణ 1944

జానకిరాం ప్రెస్,
తేనాలి.

పీ డ క్ క ల

ఒకరోజు సాయంకాలం రాధాక్రిష్ణమూర్తి తన పుస్తకం తీసుకొచ్చి ఇచ్చి పఠించయం రాసిపెట్టండి అని అడిగాడు. సరే అన్నాను. ఆరాత్రే పుస్తకం చదివాను.

ఏవిషయాన్ని కూర్చి అయినాసరే రాధాక్రిష్ణమూర్తి చక్కగా చెప్పగలడు. భావాన్ని వెలిబుచ్చటానికి భాషని సవ్యంగా వాడుకో గలడు. చెప్పవలసింది లేందే కలంపట్టుకోడు. చెప్పదలచినదేమో సూటిగా చెప్పుతాడు.

సాధారణంగా మన రచయితలు, చెప్పవలసింది లేకపోవటం వల్ల, తాము చెప్పదలచింది లోకులకు తెలపకుండా వుంటం మంచిదనో — మొత్తానికి ఏకారణం వల్లయితేనేం తమ బండారం బయటపడకుండా చేసుకోవటానికాను పులుముడూ, తోముడూతో పుస్తకాలనునింపుతున్నారు. భావదారిద్ర్యంతో పాటు, భాషాస్వరూపంకూడ తెలియనివాళ్ళు ఎక్కువ అవటం వల్ల పెద్దపెద్ద సమాసాలూ, పెద్దపెద్ద మాటలూ గుప్పి పుస్తకాలను గజిబిజి చేస్తున్నారు. పైగా ఇదేభాష అనుకుంటున్నారు. ఉదాహరణకు చెబుతాను.

భాషాప్రయోజనం తెలిసినవాడూ, అప్రయోజనాన్ని సాధించటానికి భాషను లొంగతీసుకొన్నవాడూ ఇలారాశాడు— “నాకు ఉహ వచ్చినప్పటినుంచీ నేనింతే?” ఈభావాన్నే తెలుగు మర్యాదలు తెలియనివాడూ, భాషాస్వరూపాన్ని

అర్థం చేసుకోలేనివాడూ, మరేం చేస్తాడో చూడండ. ఇతనికి 'డోహ' అనేమాట రాదు. అందుకని యీభావం రాయటానికి ఇలారాస్తాడు- “వయస్సున నేను చిన్నినైనప్పుడు, అనగా నేను జిలిబిలి పలుకులు పలుకునప్పుడు...” అంటాను. తెలుగు సంస్కారం రాక, తెలుగుభాషను అవగాహన చేసుకోలేక తాను ఇన్నితంటాలుపడి, చదివేవాళ్లని భీతికుంటున్నాను. పైగా భావంలే ఇలాగే ఉండాలని చెబుతాడు. అంతేగాని సరైన మాట దొరక్కపోవటంవల్ల ఇన్ని వాక్యాలూ, ఇంత సద జాలం గుప్పవలసి వచ్చిందని ఆలోచించుకోడు.

రాధాక్రిష్ణమూర్తికి ఈజబ్బు లేదు. చోలుకొడుతూ, ‘ఆడవె ఆడవె అన్నలమిన్నా’ అని పాడుతూ భాషతో దొమ్మరి మొగ్గులు వేయించడు. గారడీవాడికి మళ్లీ భాషఅనే బుట్టలో భావంఅనే ఆడదాన్ని పెట్టినట్టు పెట్టి, కనుకట్టు కట్టి భాళి బుట్టను బోర్లించి చూపి, ప్రేక్షకలోకాన్ని ‘భాళిబజార్లు’ కోరడు.

రాధాక్రిష్ణమూర్తి సంగతినాకు ఇదివరకే తెలుసు. ఈ పుస్తకంకూడా నా పాతలభిప్రాయాన్ని బలపరిచిందే కాని, తబ్బిబ్బు చెయ్యలేదు. అతడిచ్చిన పుస్తకం చదవటం పూర్తి చేసి, అందుతో అతడు వెలిబుచ్చిన భావాలను సమన్వయం చేసుకుంటూ పడుకున్నాను. ఒక్కసారి మన రాజకీయాలూ, అంతర్జాతీయ రాజకీయాలూ బొమ్మలు బొమ్మలుగా కళ్ళ ముందు ఆడినై. మన దేశంలోని రాజకీయ పార్టీలన్నీ ఒక దాని తర్వాత మరొకటి తెరమీద కెక్కి తెలక్కలాడినై.

అలాగే అలోచించుకుంటూ వొలిగిలాను, కన్నుమూశాను...

అదొక పెద్ద మీటింగు. జనం కిటుకిటు లాడతా వుంది. ప్రేక్షక వర్గంలో నేనూ కూర్చున్నాను. ఎందుకో తెలియదు గాని భయం భయంగా ఒక మూల నక్కి కూర్చున్నాను. మిగిలిన వాళ్ళంతా అంత ఉత్సాహంగా వున్నప్పుడు, నేనింత భయపట్టానికి కారణం ఏమిటో నాకు తెలవటం లేదు.

అకస్మాత్తుగా, సినిమాలో బొమ్మలాగా, పార్కులో పైకి లేచే జలధారలాగా రాధాక్రిష్ణమూర్తి వేదిక ఎక్కాడు. వేదిక చుట్టూ కొంకి కర్రలవారు, తలపాగాలవారు సుఖాసీనులై వున్నారు. రాధాక్రిష్ణమూర్తి నెమ్మదిగా చిన్న చిన్న హాక్యా లతో మాట్లాట్టం మొదలు పెట్టాడు.

“కామ్రేడ్స్,

ఇవ్వొక మీ రిక్కడికి ఎంచుకు వచ్చారు? నా వుపన్యాసం విని ఏమన్నా నేర్చుకోవాలనా? లేక హరికథ వింటునికీ, తోలు బొమ్మలు చూస్తూనికీ వచ్చినట్లు కాలక్షేపానికి వచ్చారా?

“వింటునికే వచ్చాం”... “వింటునికే వచ్చాం” అని సభికులొనుంచి కేళలు. ఆకేళలు సంక్షోభంతో వేసినవే అయి నప్పటికీ నావొళ్ళు జలదరించింది.

“అయితే శ్రద్ధగా వినండి,” అని ప్రారంభించాడు రాధాక్రిష్ణమూర్తి. “మనస్సు దగ్గరపెట్టుకొని వినండి. మన దేశం గుడ్డుకుడిసి పోతావుంది. మీకేమో ఈసంగతి తెలవటం లేదు. ఆర్యులకూ, రాజపుత్రులకూ, మహమ్మదీయులకూ, దేశాన్ని అప్పగించిన జాతే ఇప్పుడు మళ్ళీ జపానికి సైవేద్యం

పెనుతూ వుంది. మీరేమో పట్టి పట్టనట్టు వుంటున్నారు. దేశం పాడవ్వటం అంటే మీరే పాడవ్వటమే! మీరు నిజమేమిటా లెక్కపెట్టుకుంటూ కూర్చోని, పెద్దకాపు చెళాన్ని కాపాడి మిమ్మల్ని రక్షిస్తాడని అనుకుంటున్నారు. ఇది పొరపాటు. కేవలం పొరపాటు. మిమ్మల్ని మీరే రక్షించుకోవాలి. జపాన్ గానీ జర్మనీ గానీ నావటంచల్ల ఎవ్వరికి నష్టమో వానా ఎదురు తిరగాలిగాని, ఫేసిజం వల్ల లాభం పొందేవారిని నమ్మ కూర్చో గూడదు...”

సభికుల్లో రాధాక్రిష్ణమూర్తి మాటలు ఉత్సాహాన్ని కలిగించలేదు. మొదట్లో అసలు అర్థమే కాలేదు. ఒకటి రెండుకాలు ఒకరు చూసుకుంటూ కూర్చున్నారు. ఒక పెద్దమనిషి నేల మీద చెయ్యి అచ్చి ఊతం తీసుకొని లేచి చేతులు పూపుకుంటూ ఇలా చెప్పాడు. “మీరేమీ పరవాలేకూలే. నువ్వేమీ చెప్పనక్కర్లేదులే! అన్నిటికీ కాంగ్రెస్నే ఉండిలే! గాంధీ మహాత్ముడే వున్నాడులే!”

“అదే పొరపాటు. కాంగ్రెస్ మీకెందుకు చేస్తుంది? కాంగ్రెస్ సంస్థ మిమ్మల్ని ఎప్పుడో విడిచి పెట్టింది. మీ మాక్కుల్ని రక్షించటానికి కాంగ్రెస్ ప్రయత్నించటం లేదు.” “మీరు చెప్పింది బలేబాగుందిగా! బూట్‌దిరేట్, బూట్‌దిరేట్” అని నలుగురయిదుగురు లేచి కేకలు వేశారు.

నా గుండె జారిపోయింది. ఈ కేకలు ఫిరంగి గుళ్లుగా తగిలిస్తే. కూటస్తుడు గిజగిజ లాడాడు. ఆభానుడు జలాకాశం లోని చంద్రుడు లాగా వణికికాడు... వీళ్ళు నన్ను చూస్తే?

రాధాప్రస్థమూర్తి మాత్రం తొణక్కుండా నిలబడి చెయ్యి పైకెత్తి బల్లగుద్ది మూట్లాడుతున్నాడు. “చెపుతాను. ఇవన్నీ చెప్పటానికే నేనిక్కడికి వచ్చాను. మన దేశంలో బ్రాహ్మణ, ఊరియ, వైశ్య, శూద్ర జర్గాలున్నయ్...”

“నాట్, సువ్య కులతత్వం మూట్లాడుతున్నావ్! సోదరులారా, చూశారా? సోపలిజం పేరుతో ఈ వ్యక్తి—ఈనాలుగు అడుగుల పది అంగుళాల వ్యక్తి - ఈ...ఈ... ఈరాధాకృష్ణ మూర్తి నామధేయుడు - నీకు కులతత్వం బోధిస్తున్నాడు చూశారా? తెలికించారా? గమనించారా?”

ఆ మాటాడేమనిపి, ఊట్లో నాను కనపడకపోయినా, అతని మొహాన వీభూదిరేఖలు వుంటాయనీ, మెడలో రుద్రాక్ష మాలలు వుంటాయనీ నేను తెలుసుకున్నాను. ఇతని మాటలు విని జనం, ‘ఈరోజుల్లో కులతత్వమా?’ అని గుసగుసలాడింది.

“ఇది కులతత్వం కాదు—మార్క్సిజం. ఇప్పుడు మన దేశ పరిస్థితులు, మార్క్సు పుట్టికప్పుటి యూరప్ పరిస్థితులకంటె వెనకబడి వున్నవి. కాబట్టి మన దేశంలో, మార్క్సిజాన్ని, మార్క్సు కాలానికి వెనుక యుగానికి వర్తింప చేసుకోవలసి వచ్చింది. ఆపని మేం చేస్తున్నాం. మన దేశంలోవున్న బ్రాహ్మణ, ఊరియ, వైశ్య, శూద్రలలాల్నే ఇతర దేశాల్లో పరిశ్రమలు వృద్ధిచెందిన దేశాల్లో చూజారీ, జమిందారీ, కేపిటలిస్టు, ప్రోలిటేరియన్ వర్గాలుంటున్నారు. మన దేశంలో పూర్వం విశ్వామిత్రుడు చేసిన విప్లవమూ, వసిష్ఠుడుచేసిన ప్రతిఘటనా, శరణరామాడు చేసిన విప్లవనాశనం, బుద్ధుడుచేసిన విప్లవం,

శంకరాచార్యులు వర్ణాశ్రమధర్మాల పేరుతో జరిపిన నిష్ఠనాశనం—అన్నీ అప్పటికి మనసంఘంలోవున్న వర్గకలహం ఫలితాలు ! కాని మతంపేరు మీదగా జరగటంవల్ల, ఈ సత్యాన్ని, ఈ ఉద్యమాల యదార్థ స్వరూపాల్ని మీరు గ్రహించలేకుండా వున్నాడు. అనాదినుంచి మన దేశంలోకూడా వర్గకలహం జరుగుతూనే వుంది. కాని విప్లవశక్తులు ఎప్పటికప్పుడు నాశనం అయిపోనటంవల్లా, తరవాత నచ్చే సర్గాల నాయకత్వాన్ని, ఎప్పటి కప్పుడు మొదటి నర్గమే సొంతం చేసుకొని, తప్పదార్లను పట్టించటంవల్లా ఇప్పటికీ మొదటి వర్గం వాసన—గవులే అవ్వొచ్చు—మన సంఘాన్ని వొడల్లేదు.

బ్రహ్మర్షి అనిపించుకునే హక్కు మాకూ వుందనీ, అగ్రజాతికి ప్రత్యేక హక్కు లుండగూడదనీ చెప్పి విశ్వామిత్రుడు శూత్రియులనుకూడ గట్టుకొని విప్లవం చేయించాడు. ఈ విప్లవమే విశ్వామిత్ర వశిష్టలమధ్య జరిగిన పోరాటంగా మన పురాణాలు వర్ణించాయి. వసిష్ఠుడు ఎల్లకైతే విశ్వామిత్రుడు నిల్లి అయి వెంటబడ్డాడు. వసిష్ఠుడు పిల్లిఅయితే విశ్వామిత్రుడు కుక్కయి వెంట బడ్డాడు. వసిష్ఠుడు కుక్కయితే విశ్వామిత్రుడు దుడ్డుకర్రయి వెంటపడ్డాడు.

ఇంతేకాదు. శూత్రియులందరినీ ఏకం చెయ్యటానిగ్గాను దశరథుని కొడుకైన రామునికి జనక మహారాజు కూతురైన సీతనిచ్చి పెళ్ళిచేయించాడు.

ఇన్ని చేసినా అతని ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు పురాణాలు చెప్పే ఈక్రింది కథే దీనికి దృష్టాంతం.

విశ్వామిత్రుడు బ్రహ్మర్షి అనిపించుకోటానికి ఘోరతపస్సు చేశాడు. ఇంద్రాదిదేవతలు ప్రత్యక్షమై ‘వసిష్ఠునిచేత బ్రహ్మర్షి అనిపించుకున్నావా, నీ తపస్సు పండుతుంది’ అని చెప్పారు. అతడు వెంటనే వసిష్ఠుని దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

విశ్వామిత్రుణ్ణి చూచి చూట్టంతోనే వసిష్ఠుడు, “ఏం, రాజర్షి?” అని సంబోధించాడు.

విశ్వామిత్రుడికి మండిపోయింది. వసిష్ఠుని కొడుకుని చంపి వెళ్ళి మళ్ళికొన్నాల్లు తపస్సు చేశాడు. మళ్ళీ వసిష్ఠుని దగ్గరకు వచ్చాడు.

అతడు పూర్వంకిమల్లే “ఏం, రాజర్షి?” అన్నాడు. విశ్వామిత్రుడు పూర్వంకిమల్లై వసిష్ఠుని రెండో కొడుకుని చంపి వెళ్ళి పోయాడు. మూడోసారికూడా ఇలాగే జరిగింది. నాలుగో సారి మాత్రం వసిష్ఠుడు “ఏం? రాజర్షి,” అని సంబోధించినా విశ్వామిత్రుడు వసిష్ఠుని కడసారికొడుకుని చంపకుండా మళ్ళాడు.

అప్పుడు వసిష్ఠులవారు “ఏం బ్రహ్మర్షి వెల్తున్నావ్?” అన్నాడు. అంటే విశ్వామిత్రుడు కోపాన్ని జయించాడు గనక బ్రహ్మర్షి అయ్యాడని వసిష్ఠుల వారి తాత్పర్యం. కాని జరిగిందేమంటే విశ్వామిత్రుడు తన విప్లవ తత్వానికి ఉద్వాసం చెప్పాడు గనక వసిష్ఠులవారు అతన్ని తమ ముఠాలో జేర్చుకున్నారన్నమాట.

విశ్వామిత్రునివల్ల తయారైన రాములవారికూడా ఈ గతే పట్టింది. అతడు క్షత్రియ పక్షపాతి అవటంవల్ల వసిష్ఠుల వారు అతన్ని అరణ్యాలపాలు చేసి తమ క్రిష్టాజనమైన భరతు

నికి పట్టంకట్టారు. తమకు విరోధి అయిన జనక మహారాజు కూతుర్ని పెళ్ళి చేసుకోవడమే దీని ముఖ్యకారణం.

ఇటువంటి రాములవాడుకూడా చివ్వరికి అగ్రహారిన దాసుడై మాటిమాటికీ సీతామహాదేవిని ఆర్యముషులు చెప్పినప్పుడల్లా వదిలి పెడితేనేగాని బతిక లేకపోయాడు. ఈ ఆత్మి వంచనకు ఫలితంగా చచ్చిపోయిం తర్వాత పూత్రం దేముడయ్యాడు.

కనక వర్గకలహం అనాదినుంచి జరుగుతూనేవుంది. ఇక ఈ వర్గాల్లో ఒక వర్గానికి పిడికెడులాభం కలగటం అం ఓ, మరో వర్గానికి వాటెడు నష్టం అయినప్పుడు వర్గసామరస్యం ఎట్లా కుదురుతుంది ...?”

“హృదయ పరివర్తనం కలిగితే ఎందుకు కుదరదు? మహా చక్కగా కుదురుతుంది. సువ్వు ధనికవర్గానికి చెందినవాడ వయినా, హృదయ పరివర్తనం కలిగి శ్రామికవర్గానికి లాభం కలిగించే సోషలిజం ప్రచారం చెయ్యటంలా?” అన్నాడొకడు సభికుల్లోనుంచి. ఒకడు ఈలవేశాడు. ఒకడు ఏరోప్లేన్ మోత చేశాడు. రైల్వో అడుక్కునే బిచ్చగాడికిమల్లే, ఒకడు పొట్ల మీద మద్దెలదరువు వేస్తున్నాడు.

“ఇంకా మీకు హృదయపరివర్తనంమీద ముజాబోలేదా?” అని ప్రశ్నితో మొదలుపెట్టాడు రాధాక్రిష్ణమూర్తి. “మన దేశచరిత్రలో ఎన్నో ఉద్యమాలు హృదయ పరివర్తనాన్ని నమ్మి విఫలమైనై. బుద్ధునిసంగతే తినుకొందాం. బుద్ధుడు పై వర్గాల్లో కలిగించటానికి ప్రయత్నించిన హృదయ పరివర్తన శంకరాచార్యుల్ని రాకుండాచేసిందా? మళ్ళీ వర్ణాశ్రమ ధర్మా

అకు స్థావరము నట్లను నండా కనిపించును. అప్పుడు మహాదేవుని ముందు
దేవంలో ఉన్న చెయ్యియందును - నువ్వొస్తా కంటం న్నవ్వలను
సామ్రాజ్యమును నువ్వొచ్చింది బ్రహ్మచారి దోచుకోకుండా నీ
మామ్రం అందిరిగిందీ? నీయ చెప్పే హృదయ సరివర నమూ
ఇంతే! కొద్దినుండ హృదయ పుష్పం అందిరిగిటాకి పీలున్న
మాట నిజమే! పైవర్గాలకు చెందినవాళ్ళు కొద్దిమంది దిగువ
వర్గాల శ్రేయస్సు సాటుపడేమాటా నిజమే! వ్యక్తులు కొద్ది
మంది మారటంకల అధికారగర్వానికి ఎక్కువ స్వర్గం లేదు
గనకా, అధికారం పూరినగనకా మూన్మా పూరినంటారు.
కాని పరిసంఖ్య ఎక్కువ అవుతున్నకొద్దీ అధికారవర్గం జాగ్రత్త
ఎక్కువ అవుతుంది. చివరికి తమ అధికారానికి భంగం కలిగించే
శక్తి ఏదీకి వచ్చిందని భయం కలిగి నట్లుగా జాగ్రత్తయ్యుతంగా
వీళ్ళు నానగదొంగుతారు. అప్పటివరకూ జాగ్రత్తం చెయ్య
వలసిన అవసరం లేదుగనక, పరిసంఖ్య మూరినట్లు పూరు
కోవటం, కొద్దో గొప్పో చాళ్ళు సహాయంచేస్తూ వున్నట్లు
నటించటం, అహంసనీ, భూతిచూసీ బోధచెయ్యటం, ఇతరులకు
పుంటుంది. కనక సంఘం అభివృద్ధి చెందాలంటే, వర్గపోరా
టంతో దిగువవర్గాలు అధికారం స్వాధీనం చేసుకోవటం కంటే
గత్యంతరం లేదు—విప్లవం కంటే తరణ్యం లేదు.

“అయితే...” అని ఒకడు సభలోనుంచి లేచాడు. అతడు
కళ్ళజోడు పెట్టి మధుర్ మెడకు గుట్టివున్నాడు.

“నువ్వు అడగదలిచింది నాకు చెబును. నువ్వడక్కుండానే
జవాబు చెబుతాను. విప్లవం లేకుండా సంఘంలో మార్పు

తేలేమా? ప్రపంచంలో ఎక్కడా రాలేదా? అని నీ అనుమానం. తేలేము. రాదు. విప్లవం లేకుండా మాట్సు వచ్చినట్లు నీకు భ్రమ కలగటానికి కారణం చెవుతాను విను.

“నీసాలో వున్న నీళ్లకు క్రమక్రమేనా వేడి ఎక్కువ అవుతూ వుంటుంది. నీళ్ళు తుక తుకలాడి పోతావుంటు. నీసాలోనుంచి బయటపట్టానికి బిరడా వుంటం మూలాన వీలుండదు. అబిరడాను తన్ని వెయ్యటం కంటే ఆనీళ్ళకు గత్యంతరం వుండదు. బిరడా గట్టిగా వుంటే టప్పున ఎగిరిపోతుంది. వాడులుగా వుంటే పూరికే పూడిపోతుంది. పూడనంత బిగువుగావుంటే నీసాయే బద్దలై పోతుంది. విప్లవమూ అంతే! అధికారవర్గం బలహీనంగా వున్నచోట విప్లవం నిశ్శబ్దంగా జరిగినట్లు కనిపిస్తుంది. కొద్దిగా బలంగా వున్నచోట కొంచెం మోత వినిపిస్తుంది. మరి బలంగా వున్నచోట సుఖమే బ్రహ్మాండమైన మోతతో బద్ద అవుతుంది. అధికారవర్గం బలహీనంగా ఉండి విప్లవం నిశ్శబ్దంగా జరిగినచోట, హృదయ పరివర్తనం వల్ల జరిగిందని నువ్వు అనుకుంటున్నావు. ఇది కేవలం పొరపాటు...”

రాధాక్రిష్ణమూర్తి ఇంతవరకు చెప్పేటప్పటికీ నభికుల్లో ‘నిజమేరా’ ‘బహుశాగా చెప్పాడురా’ ‘ఉన్నది ఉన్నట్లు చెప్పాడా’ అని గుస గుసలు బయలుదేరినై. వాతావరణం అనుకూలంగా మారుతూ వుందని గ్రహించి రాధాక్రిష్ణమూర్తి గొంతు నవరించుకొని బిగ్గరగా ఉద్రేకపూరితంగా మాట్లాట్టం మొదలు పెట్టాడు. మూలనక్కి గుడ్లు ఎప్పడెప్పి చూస్తూ వున్న నాకు కొంచెం భయం తగ్గింది.

“జాతీయవాదం ఇట్లాంటి సిద్ధాంతాలమీద ఆధారపడి వుండ బట్టి ప్రజలకు సహాయం చెయ్యదు. ఒక దశవరకూ జాతీయ వాదం విప్లవ పూరితంగా ఉంటుందనే మాట నిజమే. ‘నాదేశం’ అనే అహంకారం మొదట్లో దేశానికి కొంతలాభాన్ని చేకూరుస్తుందనేమాటా నిజమే ! కష్టసిద్ధాంతాన్ని ఆధారంచేసుకొని, దేమునిమీద భారంవేసి, బతుకు వెళ్ళబోసుకునే ప్రజల్లో, ఒక లాకీక అదర్బాన్నీ, తీవ్రవాంఛనీ కలిగించి వాళ్ళదృష్టిని సామంతులైపునీ తిప్పుతుంది కాని లాభం వచ్చే సమయం వచ్చేటప్పటికి ఉద్యమాన్ని నడిపే నాయకత్వం, ఇతరవర్గాలను మోసంచేస్తో, అణగారోక్కో తానే అధికారంలో వుండేటట్టూ, తన వర్గానికే లాభాలు వచ్చేటట్టూ చేసుకుంటుంది, ఈనాడు మన జాతీయవాదానికూడా ఈగతే పట్టింది. పైగా వరదేశం ముంగిట్లో కాచుకొని ఉంటున్నట్ల ఈ ఆపద మరీ హెచ్చింది. బేపరాగ్గా వినండి.

“ఇప్పుడు ప్రపంచం రెండు ముతాలుగా చీలి యుద్ధంచేస్తూ వుంది - ఒక పక్క ఫేసిజం, ఒక పక్క ప్రజాస్వామికాలు. ప్రతి దేశంలోనూ ఈవిధంగానే జరుగుతూవుంది. ప్రతిదేశంలో అగ్రజాతులు ఫేసిజానికి సహాయం చేస్తున్నవి. ఫేసిజం జయించక పోతే తాము అనుభవిస్తున్న నిరంకుశాధికారం పోతుందని వాటికి తెలుసు. అటువంటప్పుడు ప్రతిదేశంలో వున్న దిగువ వర్గాలు ప్రజాస్వామికాలకు ఎందుకు సహాయం చెయ్యవు? అలా చెయ్యక, ఫేసిజాన్ని గెలిపిస్తే తమగతి ఏమవుతుంది? ప్రజాస్వామికంవల్ల దిగువవర్గాలకు లాభంగనుక, ఈ వర్గాలన్నీ

ఏదేశంలో వున్నా సరే ప్రహస్యామిహం. నీవు అల్ప రక్షణ కోసం సహాయం చేసి సోపానించే..."

ఒక కుర్రవాడు చిహ్నాలను చూసి, "అయితే ఇప్పుడు ఇంగ్లండ్ లోకి సహాయం చెయ్యమంటూ యేమిటి?" అని అడిగాడు.

"అవును"

"అదయ్యా సోనలు రహస్యం. ఈయన్ని ఇన్స్ పెక్ట్ చేసి ఇన్నిమాటలు చెప్పిందీ ఇందుకయ్యా..." అని సభితులు అడిగ్ చేశాడు. 'ఫీ', 'తూత్?' 'ఓరి పీజీ సిగ్నల్ గా' అని గోల చేసింది జనం. మళ్ళీ నాకు భయం ఎక్కువైంది.

రాధాక్రిష్ణమూర్తి మాత్రం తొణకలేదు. ఎక్కడాగా నిలబడి ఉపన్యసిస్తూ పోవున్నాడు. "అవును సోనలు ఇంగ్లండ్ లోకి సహాయం చెయ్యమనే చెప్పుతున్నాను. అలా సహాయం చెయ్యటం ప్రజలకు లాభం గలదే చెయ్యమంటున్నాను. జాన్యంలో ఉంచటానిక్కాదు. యుద్ధానంతరం ఇంగ్లండు మనల్ని దోచుకునే స్థితిలో ఉండదు. అప్పటికి దిగువవర్గాలు రాజకీయంగా పలుకుబడిలోకి రాతకపోతే, పైవర్గానికి చెందిన జాతీయవాదులు అధికారంలోకి వస్తే, అంబేద్కర్ తొంది జాగరణనక ఇంగ్లండు వున్నా తేకపోయినా మనకు జాతీయ నిగ్రహ శక్తిం ఉప్పుడు. ఇది లెప్పించుకోన మనకు లాభం కలగాలంటే ఇదే దారి..."

"అయితే స్వరాజ్యం నీకు అక్కర్లేదా?" అని మల్లర్ కుర్రవాడు ప్రశ్నించాడు. అతనివాలకంచూస్తే నాగుండె గుభలుమన్నది.

రాధాకృష్ణమూర్తి కొంచెంసేపు ఆలోచించాడు. ఒక్క డూణం ఆగి ఇలా అడిగాడు— “ముందు నీకేసీద్ధాంతం నచ్చు చుందో చెప్పితే నీవన్నకు జవాబు చెబుతాను...”

“నేను సోషలిస్టుని. సోషలిజం నా ఆదర్శం”

“అయితే విను, సువ్వు స్వరాజ్యం కావాలని ఎందుకు కోరుకుంటున్నావ్? స్వరాజ్యం అంటే సోషలిజమనా? కాదు. కాని స్వరాజ్యం వంటంవల్ల సోషలిజం తెచ్చుకోటానికి తగ్గ వాలావరణం కలుగుతుంది గనకే కదా? అంటే ప్రజాస్వామికిం రాగానే పరిశ్రమలు వృద్ధిచెందుతవి గనకా, పరిశ్రమలు వృద్ధి చెందటంవల్ల ప్రొలిటేరియట్ ఏర్పడుతుంది గనకా, అప్పుడు సోషలిజం తెచ్చుకోవచ్చు గనకా! ఇప్పుడు యుద్ధపరిశ్రమల వల్ల పరిశ్రమల కోరిం సువ్వు స్వరాజ్యం కావాలంటున్నావో, ఆపరిశ్రమలను మన దేశంలో ఇంగ్లండ్ వృద్ధిచేస్తూవుందనుకో. అప్పుడే జేస్తావు! నాయకత్వమూ అధికారమూ ఫేసిజానికి సానుభూతి చూపే జాతీయవాదుల చేతుల్లోకి పోకుండా చూచు కోవాలి, యుద్ధానంతరం ఇంగ్లండు ఎలాగూ మనమీద పెత్తనం చేశే స్థితిలో వుండదుగనక అధికారం ఫేసిష్టు సాను భూతి వారు చేతుల్లో పడకుండా చూచుకుంటే సోషలిజం తేలిగ్గా సాధించ వొచ్చు...అవునా?”

ఈవిధంగా రాధాక్రిష్ణమూర్తి మరొక గంటసేపు మాట్లా డాడు. ఎందుకనోగాని అతడు మాట్లాడినమాటలు నాకు విన పడలేదు. చేతులు తిప్పటం, పెదవులు కదల్చటం మాత్రమే మూలనక్కివున్న నాకు కనిపించినై. సభికులకుమాత్రం క్రమ

క్రమేణా అతనిమీద మనస్సవటం మాత్రం నేను ఆకట్టాను. “అయన చెప్పింది యుక్తి యుక్తంగా వుందిరా” “అలాంటి స్త్రీ నిజమే అనిపిస్తుందిరా?” అనుకుంటున్నారు. ఈమాటలు సహించలేక ఒకకుర్రవాడు లేచి “అతడు రాయిస్తు” “అతడు రాయిస్తు” “మాసికవేస్తున్నాడు,” అని కేకలు వేశాడు.

జనమంతా ఒక్కసారి నివ్వెరపోయింది. “రాయిస్తా, ఓరి వీడి...” “వీళ్ళు మసిపూసి మారేడుకాయ చేస్తారా” “వీళ్ళతో మాట్లాడగూడదురా” “న, లెండి” “పోదారండి” అని గోల బయల్దేరింది. ఖాళీడబ్బాల గలగల మోతకం చేపెద్దమోత బయల్దేరింది ...

ఈమోతకు నేను నిద్రలోనుంచి ఉలిక్కిపడి లేచాను. దీపం ఆరిపోయింది. అంతా చీకటిగా ఉంది. రాధాక్రిష్ణమూర్తి పూర్ణకావీ కోసం అటూఇటూ తారట్టడాను. కాని అది కనిపించలేదు.

నూతాశ్రమం, తెనాలి.

గోపీచంద్

వరా:—

పరిచయానికి బదులు పీడ కల రాసినందుకు థ్సమించాలి.

గోపీ

ఒక మాట

“ఏంటీ ! రాధాకృష్ణమూర్తి మన కళ్ళముందు విప్లవం జరుగుతుందంటున్నాడే?” అని సుబ్రహ్మణ్యం కళ్ళపైంటు చేసాడు. రాయుడు కూడా యిలాగే ప్రశ్నించినట్లు గుర్తు. అసలు యీ అనుమానం ఇండియాలో యిప్పుడు విప్లవం జరుగుతుందా, లేదా అనేది వీల్చిద్దరికీ కలిగింది కాదు. సాధారణంగా యితర్లకి కలిగే అనుమానాలు మాలో మేము ప్రశ్నించుకోటం, సమాధానం చెప్పకోటం మాకు మామూలు. ఇదికూడా అలాంటి ప్రశ్నే.

అసలు యీయుద్ధమే విప్లవయుద్ధం. కాబట్టి వొకయిండియా యేంటి, ప్రపంచంలోనే విప్లవం జరుగుతుందని చెప్పాలి. ఫాసిస్టు శక్తుల్ని నాశనంచేయటానికి మిత్రరాజ్యాలు యుద్ధం చేస్తున్నాయి. బోలెడంత జననష్టం, సైనికనష్టం కలుగుతుంది. ఒకటికాదు, రెండుకాదు—పది విప్లవాలకోసం జరిగే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఈయుద్ధంవల్ల ఇండియాలో, ప్రపంచంలో పాతపద్ధతులు పోయి కొత్తపద్ధతులు యేర్పడుతున్నాయి. ప్రభుత్వాల పున్న పునాదులుపోయి కొత్తపునాదులు ఏర్పడుతున్నాయి. ప్రజల్లో కొత్తభావాలు, సంఘంలో కొత్త మార్పులు వస్తున్నాయి. ఇదంతా విప్లవంకాక మరేమిటి ?

అయితే, మన విప్లవం జరుగుతుందో, అందరూ సంతోషించాలిందే నని చూస్తూ కూర్చుంటే సరిదరము. విప్లవం అంటే గిట్టని వర్గం మౌనమంటుంది. ఆవర్గం విప్లవాన్ని నాశనం చేయటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ఇండియాలో ఈ ప్రయత్నం గట్టిగా వుంది. కాబట్టి యిక్కడ విప్లవశక్తులు, జరుగుతున్న విప్లవాన్ని సాంతంగా జరపటానికి మరీ గట్టి ప్రయత్నం చేయాలి. నేను ఈ పుస్తకంలో వ్రాసింది యిదే. ఇండియాలో విప్లవం యెలా జరుగుతుందో, విప్లవ న్యతిరేక శక్తులు యేంచేస్తున్నాయో, విప్లవశక్తులు యేం చెయ్యాలో చూపాను.

తె నా లి, }
19-3-43. }

రాధాకృష్ణమూర్తి

ఇండియాలో విప్లవం

1. వర్గ పోరాటం

బ్రిటన్ దేశంలో, నూతనపురుష సంఘం గా మేర్పర్చుకొనినట్టి సర్వ పోరాటం జరుగుతూనే ఉన్నది. అంతర్జాతీయ ఆర్థికంగా మరో వర్గమీద పెత్తనం చేస్తున్న అధికారవర్గం పూడిగి, చేయించుకోవటం, క్రొవ్వవర్గం కి అవకాశాల మొదటవర్గానికి దాస్యంచేస్తూ దరిద్రాన్ని అనుభవించటం సంఘంలో మొదటినుంచి, యిప్పటికీ జరుగుతూనే ఉంది. అధిక పెత్తనం, వర్గభేదాలు వున్నంత వరకూ వాకవర్గం అధికారంలో వుంటుంది మరోవర్గం దాస్యంలో వుండి పూడిగించేయటం సంఘంలో ఉప్పుదు. సంఘం మొదట్లో మతప్రచారకులు యీ పెత్తనం చేసారు. తిక్కన ప్రజలు యీ ప్రచారకులకు పూడిగించేస్తూ తాము సంపాదించుకున్న దంతా దేవుడిపేరుతో యీ ప్రచారకులకునే వేద్యం అర్పిస్తూ వుండేవారు తరువాత జనింగారీవర్గం యీ పెత్తనం చేసేట్టింది. దాంతరు వాత కాపిటల్లిస్టువర్గం (సర్వవర్గం) యిప్పుడు శ్రామికవర్గం యీ పెత్తనంకోసం ప్రయత్నిస్తుంది. కారల్ మార్క్స్ చెప్పిన అంచనా ప్రకారం శ్రామికవర్గం తరువాత మరోవర్గం పెత్తనంకోసం యత్నించేది వుండదు. కారణం శ్రామికవర్గంలో వర్గభేదాల సగ్గి నవి. కాబట్టి వర్గపోరాటంకాని, వాకవర్గం మరోవర్గంమీ అధిక పెత్తనం చేసే అవసరం కాని వుండదు.

ఇండియావిషయంలో మొదట బ్రాహ్మణవర్గం యూరిథి కారాన్ని చేపట్టింది. తరువాతి క్షత్రియవర్గం, గానురాను, వైశ్యవర్గం, పెత్తనం చేపట్టినవి. యిస్లామి శూద్రవర్గం యీపెత్తనం కోసం ప్రయత్నిస్తావుంది. కాసి అక్కినదేశాలకు, ఇండియాకు యీవర్గసోరాటంలో తేడావుంది. తక్కిన సోశాల్లో వర్గస్థితి తరువాతి మరోవర్గం అధికాగానికి రావటం జరుగుతున్నట్లు. ఇండియాసంగతి వేరు. ఇండియాలో ఇప్పటికీ మొదట మూడు వర్గాలు పెత్తనం చేస్తున్నాయి. కారణం ఇండియాలో యీతివరకు యేపట్లవం పూర్తిగా జరుగలేదు. ఈ విషయం ముందు విపులంగా చర్చిద్దాము.

దీనికే తేలికవిషయం అట్టిపెత్తనం సున్నంతినరకు వర్గభేదాలు, వర్గసోరాటాలు తప్పవు. దాస్యంలో సున్నవర్గం అధికారంలోవున్న వర్గంలాది తిరుగుబాటుచేసి తనకును కూలమైన ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించుకోలేనంత వరకూ దాస్యాన్ని మోవ్వకోవలసిందే. అంతే సంఘంలోమార్పువ్వండిదు యెంత కాలం అయినాసరే సంఘం అట్లాగే నిర్జీవంగావుండి పోతుంది.

విప్లవం—పవిత్ర ఆదర్శం.

విప్లవమంటే మానవసంఘంలోజరిగే గొప్పమార్పు. (కాని ప్రతిమార్పు విప్లవంకాదు. హిట్లరు 1933 లో అధికారానికి రావటంతో జర్మనీలోమార్పు వచ్చింది ఇదివిప్లవప్రత్యాఖ్యాతం) దాస్యంలోవున్నవర్గం, అధికారంలోవున్న వర్గంమీద తిరుగుబాటుచేసి స్వాతింత్ర్యం సంపాదిస్తుంది. దీంతో సంఘంలో

కొత్త ప్రభుత్వం వస్తుంది. మార్పులు జరుగుతాయి. దీనివల్ల సంఘంలో పెనుకట్టకంటే యెక్కువ నుండికి మేలుకలుగుతుంది ఇదే విషయం.

ఇలా జరగనంతకాలం సంఘంలో నూతనతేజస్సు వుండదు. దాన్వంలో వున్న వర్గం దాన్వంలోకి అలవాటుపడిపోతుంది స్వాతంత్ర్యం అంటే యేమిటో తెలియని స్థితిలో వుండిపోతుంది. చైతన్యం నశిస్తుంది. సంఘంలో సాక్షాత్తుంటే, అభివృద్ధికాని వుండదు. కాబట్టి మానవసంఘం అభివృద్ధికోసం విప్లవం తప్పనిసరి అవుతుంది. విప్లవం జరక్కుండా సంఘం బాగుపడదు. సంఘానికి విప్లవం ప్రాణలొంటిది.

మానవచరిత్ర - విప్లవచరిత్ర

మానవచరిత్ర తిరగవేస్తే అంతా విప్లవమయంగా కనబడుతుంది. మతంలోనూ, రాజకీయంగా, యిదివరకు యెన్నో విప్లవాలు జరిగాయి. ఇటాలియన్, డచ్ రిఫలెక్సులు, ఇంగ్లండ్ లో క్రాస్ వెల్ ప్రభుత్వం, జర్మనీలో రైతుల తిరుగుబాటు మొదలైనవి విప్లవ ఫలితాలే. ఇంకా వెనుక్కు వెళ్ళితే మహమ్మదు, ససుక్రీస్తు, బుద్ధుడు, మొదలైన మత ప్రవక్తలు అంతకు ముందున్న మతాల మీద విప్లవంచేసి కొత్త మతాలు స్థాపించారు. కొన్ని విప్లవాలవల్ల ప్రపంచ పరిస్థితులే తాగ మారు అయ్యే ఫలితాలు యేర్పడ్డవి. పూర్వకాలంలో, ఇండియాలో, వైదిక మతం మీద జరిగిన బౌద్ధ మత విప్లవం దాదాపు ఆరియాఖండాన్నంతా మార్చి వేసింది. మ్రొచి విప్లవం ఐరోపా

ఖండంలో మార్పు తెచ్చింది. ప్రపంచానికి స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సామ్రాజ్యత్వం అనే కొత్త ఆదర్శాలు చూపింది. రష్యా విప్లవం ప్రపంచంలో నేడు నూతన పంథాచూపింది. కనుక మానవసంఘం విప్లవాల ద్వారానే యితరరకూ అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చిందని చెప్పటంలో ఆశ్చర్యంలేదు.

కనుక యీ దృష్టితో చూస్తే విప్లవచరిత్రే మానవచరిత్ర అవుతుంది. విప్లవాలు జరక్కపోతే మానవసంఘం అభివృద్ధి చెందటానికి వీలేదు. వేల సంవత్సరాలక్రింద సంఘం యెట్లా వుందో, నేడుకూడా సంఘం అట్లాగేవుండేది. అంటే నేటి విజ్ఞానం వుండేదికాదు. ప్రపంచంలో వాని దేశానికొక శాస్త్రానికి మధ్య రాకపోకలు, సంబంధాలు వుండేవికావు. ఒకేదేశం లోనిసంఘంలోకూడా నేటి సంబంధాలు వుండేవికావు. ప్రకృతిని జయించి సంఘంకోసం వినియోగించుకునే అవకాశాలు కాని, సాధనాలుకాని, శక్తికాని వుండేవికావు. అంటే మానవ సంఘం వెనుకటిమాదిరిగా అజ్ఞానంలో పశుత్వంలోవుండేది. ఇప్పటికీ, అప్పటికీ వున్న యీ తేడా కేవలం విప్లవాలవల్ల వచ్చిందే.

విప్లవం అంటే గిట్టనివర్గం

విప్లవం అవసరం అనీ, అభివృద్ధిదామకం అనీ చెప్పాము. కాబట్టి అనుకున్నప్పుడల్లా విప్లవం చేయాలనుకుంటే కుదరదు. విప్లవానికి కావలసిన పరిస్థితులు, విప్లవం జయప్రదం అయ్యే అవకాశాలు యేర్పడాలి. అకలి అయినప్పుడల్లా తిండికోసం చూస్తాము. తిండి సంపాదించుకున్నప్పుడే ఆకలిబాధ తీరే అవ

కాశంపుంటుంది. సంపాదించుకున్నది యితరులు కాజేస్తూవుంటే ఆకలి అట్లాగే నిలిచిపోతుంది.

విప్లవం సంఘానికి అభివృద్ధిదాయకం అయినా విప్లవం అంటే గిట్టనిరకం, విప్లవాన్ని నాశనంచేసేరకం, పుంటుంది. దాన్యంలోవున్నవర్గం, బానిసత్వంలోనుంచి విముక్తి చెందటానికి, స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకోటానికి, పెత్తనంచేసే వర్గం మీద తిరుగుబాటుచేస్తుంది. పెత్తనంచేసే వర్గం యీ తిరుగుబాటును వొప్పకుంటే తన పెత్తనం పోతుంది. పూడిగం చేయించుకోటానికి, పూడిగంద్వారా యెక్కువ కూడబెట్టుకోటానికి వీల్లేదు. కాబట్టి పెత్తనంచేసేవర్గం యెప్పుడూ సహజంగా విప్లవానికి వ్యతిరేకంగా పుంటుంది. తన క్రిందవున్న బానిస వర్గంచేసే తిరుగుబాటును అణచి విప్లవంరాకుండా చేస్తుంది. విప్లవం నాశనంచేయటానికి వీలైన కుతంత్రాలన్నీ పన్నుతుంది. ప్రజల్ని మోసపుచ్చి హింసించి తనక్రిందే యెల్ల కాలం బానిసలుగా పుంచుకోటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. పైగా అధికారవర్గంలోవున్న వర్గానికున్నంత తెలివితేటలు, సంఘీభావబలం బానిసవర్గానికుండదు. కాబట్టి విప్లవం అనుకున్నంత తేలిగ్గాజరగదు. ఒకవేళ వచ్చినా అంతవరకు అధికారంలోవున్న వర్గం విప్లవం నాశనం చేయటానికి తిరిగి ప్రయత్నం చేస్తుంది.

ఇండియాలో, పూర్వకాలంలో జాథమతం, వైదికమతం మీద తిరుగుబాటుచేసింది. ఇది బ్రాహ్మణవర్గంమీద ఋత్రియ వర్గంచేసిన తిరుగుబాటు. దీనివల్ల బ్రాహ్మణవర్గానికి నష్టం కనబడింది. సంఘంలో అదివరకు తమకున్న అధికారం, పలుకు

బడి నశించింది. ఇంతటితో బ్రాహ్మణవర్గం పూరుకోలేదు. తిరిగి ప్రయత్నంచేసింది. శంకరాచార్యుని నాయకత్వంలోని బ్రాహ్మణవర్గం, జాడ్యమతాన్ని యెదుర్కొని తిరిగి వెదిక మతాన్ని స్థాపించింది. గతయుద్ధానంతరం రష్యాలోపాటు ఐరోపాఖండంలో జర్మనీ, యిటలీ, ఆస్ట్రీయా-హంగేరీ మొదలైన దేశాల్లోకూడా విప్లవాలు నచ్చాయి. 'కాని విప్లవవ్యతిరేక వర్గాలు విప్లవాలు నాశనంచేసి తిరిగి తమ అధికారం స్థాపించుకున్నవి. ముస్లిమాని, హిందూ యాదిభంగం అధికారానికి వచ్చినవాళ్లే. కాబట్టి ఆరిగ్ పెత్తనం, వర్గభేదాలు ప్రస్తుత కాలం విప్లవం అంటే గిట్టనివాళ్ళు కూడా వుంటారు. వీరు ప్రజాశత్రువులు. వీరితో ముడి పెట్టుకున్నంత కాలం ప్రజానీకం బానిసత్వంలోనే వుంటుంది. ప్రజలు వీరిని కనిపెట్టి వుండాలి.

విప్లవం రక్తపాతమా?

కొంతమంది దృష్టిలో విప్లవం అంటే రక్తపాతం, జాతి పతనం అనే భావం యేర్పడి పోయింది. ఇది విప్లవం అంటే గిట్టనివాళ్ళచేనే దుష్ప్రచారం. ప్రజల్ని మోసపుచ్చడానికి, యెదురు తిరక్కుండా తమక్రిందే అట్టిపెట్టుకోటానికి, విప్లవం అంటే హేయభావం పుట్టించటానికి వన్నిన కుతంత్రం యిది. జరిగిన విప్లవాలన్నీ రక్తపాతం లేకుండానే జరిగాయి. కాని విప్లవ వ్యతిరేకవర్గం విప్లవాన్ని నాశనం చేయటానికి పూను కున్నప్పుడు విప్లవవర్గం విప్లవాన్ని రక్తపాతంకోటానికి గత్యం

తరం లేక అనుభాలు చేస్తుంటుంది. శ్రేంచి విప్లవంలోనూ, రష్యావిప్లవంలోనూ, యిదే జరిగింది. కాబట్టి విప్లవ వ్యతిరేక వర్గం చేసే మోసాసక గుఱికాకూడదు.

విప్లవపార్టీ - విప్లవనాయకత్వం

దాస్యంలోవున్న వర్గం దాస్యానికి అలవాటు పడటంచేత, ప్రతస్యం లేకపోవడంచేత స్వాగతార్హత కావాలనీ, కావాలనుకున్నా సరిపాదించే నిధానం తెలుసుకునే పరిస్థితుల్లో వుండదు. అలా అనవరాన్ని, నిధానాన్ని తెలుసుకున్నవాళ్లు యేకొద్ది మందో వుంటారు. వీరే విప్లవకారులు. వీరందరూ విప్లవ పార్టీగా (ప్రజాపార్టీ) చేరి దాస్యంలోవున్న ప్రజలకు యదార్థ పరిస్థితులు చెప్పి, వారందరినీ వొకటిగాచేసి విప్లవం జయప్రదం చేయటం వీరికి కర్తవ్యం.

విప్లవం అవసరం అయినా, అందుకు కావలసిన పరిస్థితులు యేర్పడక, విప్లవపార్టీ, విప్లవ నాయకత్వం లేకుండా విప్లవం జరగటం కష్టం. గిరి యుద్ధాలంతరం రష్యాలో విప్లవం గెలవటానికి, ఇదిరి శత్రుత్వం వోడిపోటానికి కారణం రష్యాలో వున్న విప్లవనాయకత్వం తక్కిన దేశాల్లో లేకపోయింది. అది అక్కడ విప్లవాలు వోడిపోటానికి, రష్యాలో గెలిచే ముఖ్యకారణం. కాబట్టి విప్లవానికి విప్లవపార్టీ, విప్లవ నాయకత్వం అవసరం.

యిండియాలో యింతవరకు యీ విప్లవనాయకత్వం లేకపోవటం చేతనే యిక్కడ యేవిప్లవం పూర్తిగా జరగలేదు.

వేల సంవత్సరాల నుండి ప్రజానీకం దాస్యంలోనే వుంటూ వచ్చింది. ఇండియాలో వున్నంత విప్లవ అవసరం మరెక్కడా లేదు. కాని ఇండియాలో సరియైన నాయత్వం లోపించటం వల్ల యింతవరకు విప్లవాలు జరగలేదు. ఈలోటును తొలగించటం విప్లవవాదుల నిర్తన్యం. నేడు ఇండియాలో రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ యొక్క స్థాపించ బడ్డది. ఇండియాలో విప్లవం చేయటం యీ పార్టీ ఆదర్శం. కాంగ్రెసులాంటి తక్కిన పార్టీలు యెందుకు విప్లవపార్టీలు కావో, రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ యెలా విప్లవపార్టీ అయిందో ముందు తెలుసుకుందాము.

2. విప్లవం ఎందుకు?

విప్లవపార్టీ, విప్లవనాయకత్వాన్ని గూర్చి చెప్పించేముందు ఇండియాలో విప్లవ అవసరాన్ని, వున్న పరిస్థితుల్ని, ఆలోచించటం అవసరం. ఇప్పటికీ ఇండియా తక్కిన దేశాలకంటే చాలా వెనుక బడివుంది. కారణం ఇండియాలో యింతవరకూ యేవిప్లవం పూర్తిగా జరగలేదు, కనుక పరిస్థితులు ఇండియాలో వున్నంత అభ్యాన్నంగా మరే దేశంలోనూ లేవు.

బౌద్ధమతం వోడిపోవటంచేత మతంలో జరుగవలసిన విప్లవం జరగలేదు. ఆధ్యాత్మికతత్వం అలాగే నిలిచిపోయింది. జమీందారీ విప్లవం, ప్రజాస్వామిక విప్లవం జరుగవలసిన రోజుల్లో భావదాస్యంలో వున్న ప్రజానీకానికి వైతన్యం లేక పోవటంచేత, విప్లవనాయకత్వం లోపించటంవల్ల ఆ విప్లవాలు జరగలేదు. కాగా విదేశీయుల దండయాత్రల్లో యీ విప్లవ

వాలు మిథితమైపోయినవి. ఆధునికం అనుకునే నేటిపాశ్చాత్య దేశాలన్నీ యీ అవస్థలన్నీ యెప్పుడో దాటిపోవటంచేత నేడు వైజ్ఞానికంగా, పారిశ్రామికంగా, సాంఘికంగా ఇండియాకంటే యెన్నో రెట్లు మెరుగ్గా వున్నవి. ఇండియాకూడా యీ పరిస్థితుల్లోవుండాలంటే మనం తప్పకుండా యీ అవస్థలన్నీ దాటాలి. వీటినిదాటనంతవరకు ఇండియా ముందుకూడా యిదే పరిస్థితుల్లో వుంటుంది! కాబట్టి విప్లవం ఇండియాలో జరగవలసినంత అవసరం మరేదేశానికి లేదు.

ఇండియాలో యింతవరకూ యేవిప్లవం పూర్తిగా జరక్కపోవటంచేత సామాజిక పరిస్థితులన్నీ కలగాపులగంగా, యిదమిదమని తేల్చుటానికి వీలులేకుండా వున్నవి. పెట్టుబడివిధానం వున్న పాశ్చాత్యదేశాల్లో నేడు కాపిటలిస్టువర్గం, శ్రామికవర్గం అని రెండు వర్గాలేవున్నవి. ఇండియా ఆ పరిస్థితుల్లో లేకపోవటంచేత అక్కడిమాదిరిగా మనం తేలిగ్గా వర్గవిభజన చేయలేము. కాగా అక్కడున్నంత వర్గపోరాటతీవ్రత యిక్కడ లేదు. వేలసంవత్సరాలనాటి సంఘవ్యవస్థ యిప్పటికీ నిలిచి వుంది. ఆనాటి సాంఘిక మూఢాచారాలు, పిచ్చినమ్మకాలు యిప్పటికీ సంఘంలో పాతుకునివున్నవి. ఇప్పటికీ మతప్రచారకులు సంఘంమీద పెత్తనం చేస్తూనేవున్నారు. జమీందారి విధానం, భూస్వామ్యపద్ధతి సాగుతూనేవుంది. పెట్టుబడివిధానం బ్యారా ధనికవర్గం దోపిడిచేస్తూనేవుంది. యీ మూడువర్గాల క్రింద (పై వర్గాలకు 'నేన') ప్రజానీకం నలిగిపోతూ, పూడిగిచేస్తూ దరిద్రంతో బాధలు అనుభవిస్తుంది.

మతం — ప్రజాదాస్యం

మతం మత్తుమందులాంటిది. దీని ప్రాబల్యం పున్నంత నేపూ మానవుడు అచేతనావస్థలో ఉంటాడు. మానవహక్కుల అనేది వుండదు. కాబట్టి పెత్తనం చేసేవారి ప్రజల్ని దాస్యంలో అట్టిపెట్టటానికి యీ మత్తుమందు యిస్తుంది. ఇండియాలో యీ తిరితిరి సాగినంతగా మురైతే ఇంకా లేదు. “ప్రజలచింతితా మిధ్య, శరీరం అనిత్యం, దేవుని అనిత్యం, కర్మానుసారం జీవితం నడుస్తుంది. ఇవి వైదిక మతం బోధించే సిద్ధాంతాలు. ప్రజల్లో యీ తత్వం బాగా జీర్ణించింది. యీతత్వం పున్నంతవరకూ దాస్యం దాస్యంగా కనబడదు. స్వాతంత్ర్యం సరిపాటించాలనే కాంక్షవుండదు. ప్రజలు తాము సుఖమొందే దరిదానికి కారణం కర్మ అని తృప్తి చెందుతారు. పెత్తనం చేసేవర్గం చేస్తున్న దోపిడీ అని తెలుసుకొలేరు. వర్గపోరాటం వుండదు. ప్రజలు పూడిగం ఇదే చేస్తూనే వుంటారు. అందులోనే మోక్షం వుందని సంత్వస్తి చెందుతారు. ఇదే ఆధ్యాత్మికదాస్యం. ఇది ఇండియాలో పున్న ప్రత్యేక గొప్పతనంగా ఉంది. వాళ్ళు తేజాలన్నీ అక్షానంలో పున్న కాలంలో యిదే పరిస్థితుల్లో వున్నవి.

ఇవీ నేను యిండియాలో వున్న పరిస్థితులు. సంఘం యిలా పున్నంతకాలం మానవ ప్రయతనం అనేది వుండదు. మానవ ప్రయత్నం లేకుండా సంఘం అభివృద్ధి చెందదు. కాబట్టి సంఘం ముందుకు వెళ్లాలంటే యీకులంతాన్నీ బద్దలుచేయాలి. సంఘంలో వున్న మూఢాచారాల్ని, పిచ్చినమ్మకాల్ని, మత

కిచ్చిసి రూపుమాసింది. ఇండియాలో జరగవలసిన విప్లవంలో యిదొక ఘట్టం.

జమీందార్ విధానం - రైతు దారిద్ర్యం

ఇప్పటికీ ఇండియాలో జమీందారీ పద్ధతే యెక్కువగావుంది. నూటికి డబ్బైభాగం దిక్కి పైగా రైతులున్నారు. దేశంలో యెక్కువ వత్పత్తి, వ్యవసాయం ద్వారానే జరుగుతుంది. కాని రైతు ఇరవైనాలుగు గంటలూ పనిచేసినా దారిద్ర్యంలోనే అవస్థపడుతున్నాడు. గిట్టుబాట్లను పోషించుకునే పరిస్థితుల్లో లేడు. పిల్లలకు చదువు చెప్పించుకునే శక్తిలేదు. ఊణం తీరిక వుండదు. పల్లెటూరి జీవితం దుర్భరంగావుంది. 'రైతే దేశానికి వెన్నెముక' అంటుంటే వున్న రహస్యంయిది.

పండించే రైతు, కాని అనుభవించే యింకొకడు. జమీందార్లకూ, భూస్వాములకూ 'నిమిత్వంతం' అని యెన్నోవేల యోగాభూమి వుంది. యీ భూమిని మకాఅని, కవులు అని రైతునేవ్వం చేస్తారు. పండించడా తా వీరికి అప్పగించటం రైతు చేసేపని. రైతుకు తాను పండించే పొలంమీద హక్కులేదు. కాబట్టి దయాదాక్షిణ్యాలకోసం రైతు, జమీందార్లకూ, భూస్వాములకూ అడుగులొత్తవలసిందే. కొద్దోగొప్పో స్వంత భూమి వున్న రైతుకూడ యిదే పరిస్థితుల్లో వున్నాడు. పండించాంటో యెక్కువభాగం శిస్తులకు, ఋణాలకు చెల్లించవలసి వుంటుంది. మిగిలేది తక్కువ.

రైతు బాగుపడాలంటే యిప్పటి విధానం పూర్తిగా మారిపోవాలి. జమీందారీ విధానం నశించాలి. ఒకడు ముక్తాకివటం, మరొకడు పండించి యివ్వటం అనే వద్దతి వుండగూడదు. సేద్యం చేస్తేనే తుకు భూమిమీద, అందులో పండేదానిమీద హక్కు వుండేటట్లు చేయాలి. శిస్తులభారం తగ్గించాలి. వడ్డీ వ్యాపారస్తుల ఋణబాధనుంచి రైతును రక్షించి నియమిత వడ్డీకిడబ్బుదొరికేటట్లు చేయాలి.

పెట్టుబడి విధానం - దోపిడి వద్దతి

ఇండియా వలసరాజ్యం కావటంచేత, బ్రిటిషు సామ్రాజ్య వాదం యిక్కడ దోచుకోటానికి కావలసినంత అవకాశం కల్పించుకుంది.

ఇక్కడ ముడినరుకుల్ని చౌగ్గా ఇంగ్లండుతీసుకొని వెళ్ళటం, అక్కడ నరుకుల్ని తయారుచేసి తిరిగి యెక్కువధరకు మనకు అంటగట్టటం యిప్పటివరకూ బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వం చేస్తున్నవని, దీనివల్ల అటు ఇంగ్లండులో కాపిటలిస్టులులాభించారు. ఇటు యిండియాలో ప్రజల్లోదాడిద్రవ్యం ప్రబలుతూ వచ్చింది. క్రిడంటి యుద్ధఫలితంగా, ఇంగ్లండులో పెట్టుబడిధనం తగ్గటంచేత ఇండియాలోనే కొన్ని పారిశ్రామిక సంస్థలు స్థాపించటం జరిగింది. దీనిలో ఇంగ్లండు పెట్టుబడిదారితోపాటు ఇండియన్ పెట్టుబడిదారుకూడ కలిసి దోపిడివిధానం సాగిస్తున్నారు. ప్రస్తుత యుద్ధ ఫలితంగా ఇండియాలో యెక్కువ కర్మాగారాలు స్థాపించవలసి వచ్చింది. దీంతోదేశీయ పెట్టుబడిదార్య ప్రాబల్యం వచ్చింది.

ఇప్పటి యంత్రాగారాల్లో సమూలధనం లింతా దేశీయ పెట్టుబడిదార్లదే. వెనుకటి యంత్రాగారాల్లో యిక్కడ ఇంగ్లీషు పెట్టుబడిదార్లకున్న వాటాలుకూడా కొంటూ ఇండియన్ పెట్టుబడిదార్లు దోపిడివిధానంలో తమదేపై చేయిగా అట్టిపెట్టుకున్నారు.

యీ పెట్టుబడి విధానం సాగుతున్నంతకాలం ప్రజానీకం, ముఖ్యంగా శ్రామికనర్గం దారిద్ర్యంలోనే వుంటుంది.

ఆర్థికపెత్తనం పెట్టుబడిదార్ల చేతుల్లోవున్నంతకాలం రాజకీయ అధికారం కూడా వీరికేవుంటుంది. సంఘం మొత్తంమీద అభివృద్ధి పొందాలంటే దోపిడి విధానం నశించాలి. పారిశ్రామిక యంత్రాలు సంఘపరం చేసి సంఘం మొత్తంగా లాభం పొందేట్లు చూడాలి. కాబట్టి ఇండియాలో జరుగవలసిన విప్లవం, దోపిడి విధానంలేని ప్రజాప్రభుత్వం, ప్రజారాజ్యం ఏర్పరిచే విప్లవంగా వుండాలి.

తేలిక విషయాలు

కాబట్టి క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే ఇండియాలో నూటికితొంభై మందికిపైగా అజ్ఞాన దశలో, బానిసత్వంలో, దారిద్ర్యంలో వున్నారు. సంఘంలో నూటికి తొంభైమంది యీ స్థితిలో వున్నంత కాలం సంఘం బాగుపడటం, అభివృద్ధి చెందటం అసంభవం. కాబట్టి సంఘం బాగుపడాలంటే యీ ఆటంకాన్నీ తొలిగించాలి. విప్లవంద్వారానే యీ ఆటంకాలన్నీ తొలగుతై. కాబట్టి ఇండియాలో తప్పని సరిగా విప్లవం జరగాలి.

కాని విప్లవ వ్యతిరేక వర్గంకూడా వుంటుందని చెప్పాము. ఇండియాలో విప్లవం జరిగితే రైతులు, శ్రామికులు, తదితర

ప్రజలు బాగుపడతాడు దాగిద్రవ్యం తగ్గుతుంది. సంఘం అభివృద్ధి చెందుతుంది. కాని బ్రాహ్మణవర్గానికి సంఘంమీద అధికారం వుండదు. విప్లవం అంటే సంఘంలోవున్న మూఢాచారాల్ని, పిచ్చినమ్మకాల్ని గూడా తొలగించటం. కాబట్టి సంఘం వెనుకటిలాగా అంధవిశ్వాసంలో వుండదు. లేకపోతే బ్రాహ్మణవర్గం పెత్తనం చేయటానికి వీలేదు. (బ్రాహ్మణవర్గం అంటే బ్రాహ్మణకులం కాదు. బ్రాహ్మణ సంస్కారం వున్న వాళ్ళంతా బ్రాహ్మణవర్గానికి చెందినవారే) జమీందారులకూ భూస్వాములకూ భూమిమీద హక్కు వుండదు. పనిపాటలు చేయకుండా పొలం మక్తాకిచ్చి, కూర్చోని, రైతులశ్రమతో భోగాలు అనుభవించటానికి వీలేదు. పెట్టుబడిదార్లు ఇతరుల శ్రమతో లాభాలు సంపాదించటానికి అవకాశం వుండదు. కాబట్టి యీ మూడు వర్గాలు విప్లవాన్ని యెదిరిస్తవి. విప్లవాన్ని నాశనం చేయటానికి సర్వ విధాలా ప్రయత్నం చేస్తవి.

ప్రజానీకం యీ వర్గాన్ని యెదిరించి విప్లవంచేసే పరిస్థితుల్లో లేదు. రైతులు తమకు కనులు తెచ్చిన జమీందారుల్ని భూసాముల్ని తమదాతలుగా పూజించే పరిస్థితుల్లో వున్నారు. తాము పండించే భూమిమీద తమకు హక్కు యెందుకు వుండదు; యిత్తురులకు యెందుకు వుంటుంది? అని ప్రశ్నించుకునే స్థితిలో లేరు. శ్రామికులకూడా, రైతులకంటే కొంత సంఘీభావం, చైతన్యం వున్నా, దాదాపు యిదే పరిస్థితిలో వున్నారు.

కనుక విప్లవంచేయించే బాధ్యత విప్లవపార్టీది. ఇండియాలో రాష్రీకల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ యీ బాధ్యతను నరేంద్రబాబు

పూనుకుంది. ప్రజానీకాన్ని అజ్ఞానదశనుంచి, బానిసత్వముంచి, దారిద్ర్యబాధనుంచి విముక్తచేయుటం యీపాత్రీ ఆదర్శం. వర్గ సామరస్యం అనీ, జాతీయ విశ్వతీ అనీ, జాతీయప్రాభుత్వం అనీ స్వరాజ్యం అనీ విప్లవ వ్యతిరేకవర్గాలు చేసే మోసప్రచారానికి గురియ్యే ప్రజానీకానికి యశార్థ మున్నున్నట్లు చెప్పి, రాజకీయ చైతన్యం కలిగించి, సక్రమంగానో నడిపి విప్లవం జయప్రదం కానటానికి యీపాత్రీ తీవ్రకృషిచేస్తుంది.

3. స్వతంత్ర ఇండియా

విప్లవం కావాలంటున్నాము. కాని విప్లవ వ్యతిరేకవర్గం ప్రజల్ని మోసంచేసి విప్లవం జరక్కుండా చేయటానికి ప్రయత్నిస్తుందని కూడా చెప్పాము. ఇండియా పరిస్థితులు యింత వరకూ యిప్పటికూడా యిదే ధోరణిలో నడుస్తున్నవి. లేకపోతే ఇండియాలోని స్వాతంత్ర్యోద్యమం యింతవరకూ జయప్రదం కాకుండా వుంటానికి మరో ప్రబలకారణం కనబడదు.

కాంగ్రెసు పుట్టి పట్టినంతవత్సరాలకు పైగా అయింది. అప్పటి నుంచీ పదే పదే 'నాకరూపంలో' స్వరాజ్యంకోసం పుద్యమం సాగుతూనే వుంది. రానురాను కాంగ్రెసు బలవత్తర సంస్థకూడా అయింది. పూయార కాంగ్రెసు సంఘాలు స్థాపించబడ్డవి. ఒకానొకప్పుడు కాంగ్రెసు సభ్యత్వం నలభై లక్షలదాకా కూడా వచ్చింది. ప్రపంచములో మరేదేశంలోకూడా స్వాతంత్ర్యోద్యమం కోసం యేర్పడ్డ యే రాజకీయ సంస్థకూడా సంఖ్యలో యింత పెద్దదిగాలేదు. కాని కాంగ్రెసుద్వారా మనం స్వాతం

త్యాన్ని సంపాదించలేకపోయాము. ఇందుకు కారణం యేమిటి?

కాంగ్రెసు తత్వంలోనే యీ లోటువుంది. ఇండియా వలన రాజ్యంగా వున్నంతకాలం దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు తమ యిష్టం వచ్చినట్లు పరిశ్రమల్ని స్థాపించి లాభాలకోసం దోపిడీవిధానం సాగించటానికి వీలేదు. కాబట్టి తమ హక్కులకోసం దేశీయ బూర్జువావర్గం (వర్తకసంఘం) వుద్యమాన్ని లేవదీసింది. కాని యీ వర్గం సంఖ్యలో చాలతక్కువ. ఈ వర్గం మౌనంగా ఉండిపోయింది. సామ్రాజ్యతత్వాన్ని యెదిరించి తమకు కావలసిన హక్కులను సంపాదించుకునే స్థితిలో లేదు. కాబట్టి ప్రజానీకాన్ని కూడదీసి బలం సంపాదించుకోవలసిన అనవసరం యేర్పడ్డది. అందుకోసం స్వరాజ్యపుద్యమాన్ని లేవదీసింది. ప్రజలు 'స్వరాజ్యం' పేరు వినగానే 'తమ రాజ్యం' అనుకుని యీ పెట్టుబడిదారీవర్గాన్ని వెంబడిస్తున్నారు. స్వరాజ్యం కావాలనే ఆవేశంలోపడి యీ వర్గం చెప్పినట్లు చేస్తున్నారు.

కాంగ్రెసు యింతవరకూ యిదేసంధాలో నడుస్తావుంది. నాయకత్వం బూర్జువావర్గానిది, పెట్టుబడిదార్లది. ప్రజానీకం వీరిని అనుకరిస్తుంది. చెప్పినట్లు చేస్తుంది. కాని బూర్జువా వర్గం, పెట్టుబడిదార్లు యీ వుద్యమాన్ని చాల జాగ్రత్తతో నడుపుతున్నారు. స్వరాజ్యం అంటే యేంటో స్పష్టంగా చెప్పలేదు. స్వరాజ్యం వస్తే ప్రజలు యెట్లావుంటారో, ఉత్పత్తి యేంటో, శ్రామికుని జీవితం యెలావుంటుందో, రాజ్యాంగం యెట్టిదో చెప్పలేదు. చెప్పితే తమ వుద్దేశం నెరవేరదు. తమ రాజ్యం అయితే ప్రజానీకం వెంబడించదు. ప్రజారాజ్యం అయితే

తమకు ప్రయోజనం వుండదు. కాబట్టి 'స్వరాజ్యం' అనే అస్పష్టమైనాదాన్ని తేవదీసి ప్రజల్ని మోసపుచ్చి తాము విధికారం సంపాదించుకోవటానికి దేశీయ వర్తకసంఘం ప్రయత్నిస్తుంది. ఈ నినాదంవల్ల ప్రజల్లోకొంత ఉద్వేగం, ఆవేళం కలిగేమాట నిజం. కాని, ప్రజల్లో రాజకీయచైతన్యం లేనంతవరకూ ప్రజలు విప్లవం చేసే పరిస్థితుల్లో వుండరు. ప్రజల్లో రాజకీయ చైతన్యం యేర్పడితే దేశీయ పెట్టుబడిదార్ల (బూర్జువా) నాయకత్వం వుండదు. కాబట్టి ఇటు ప్రజల్లో చైతన్యం కలమ్మకా, అటు తమ నాయకత్వం పూడిపోకుండా దేశీయ బూర్జువావర్గం ప్రయత్నిస్తుంది.

ఇప్పటికీ కాంగ్రెసు రాజకీయాలు యీ పరిస్థితుల్లో వుండి పోయినై. కాంగ్రెసు యీ పరిస్థితుల్లో వున్నంతకాలం దేశీయ పెట్టుబడిదార్లకు అనుకూలం అయిన 'స్వరాజ్యం' ఎన్నుకోవడమో కాని 'ప్రజారాజ్యం' రావటానికి వీలేదు. కాంగ్రెసులోని బూర్జువా నాయకత్వాన్ని తొలగించి, కాంగ్రెసు ద్వారా ప్రజా వుద్యమాన్ని లేవదీయటానికి రాడికల్స్ ప్రయత్నించారు. తమ అస్థిత్వానికే ప్రమాదం యేర్పడిందనే భయంతో బూర్జువా వర్గం వీరిని కాంగ్రెసునుంచి తరిమివేసి తమ మార్గాన్ని నిరాలంకం చేసుకుంది.

ప్రస్తుత యుద్ధంవల్ల కాంగ్రెసు ఎవలు రంగు బయటపడింది. ఈ యుద్ధంలో ఘోషిస్తున్న శక్తులు (జర్మనీ, జపాను, ఇటలీదేశాలు) గెలిస్తే ప్రపంచంలో ప్రజాస్వామికం నశిస్తుంది. ఘోషిస్తున్న శక్తులు నశిస్తే ప్రజాస్వామికం వుంటుంది; ప్రజారాజ్యాలు యేర్పడే అవ

కాశం కలుగుతుంది. కాబట్టి ఫాసిస్టు శక్తులకు స్వేచ్ఛగేకంగా యూయద్ధంలో పాల్గొనటం విప్లవవాదుల కర్తవ్యం. తనకేదైనా ముట్టచెప్పితేనే యుద్ధంలో పాల్గొంటానంటం విప్లవవాదుల లక్షణం కాదు. కాంగ్రెసు యిదేపని చేసింది. ప్రజలమేలే కాంగ్రెసు ముఖ్యోద్దేశం ప్రజలమేలే అయితే కాంగ్రెసు యూయద్ధంలో పాల్గొనాలి. కాంగ్రెసు పాల్గొనలేదు. పైగా యూయద్ధానికి వ్యతిరేకం అయింది. అంటే ఫాసిస్టు రాజ్యలకు సహాయం చేయటానికి పూనుకుంది. దేశీయ బూర్జువ వర్గానికి ప్రజారాజ్యంకంటే ఫాసిస్టురాజ్యంలోనే లాభాలు గడించటానికి వీలుంటుంది. కాబట్టి యూయద్ధంలో వ్యతిరేకం కావటం యీ వర్గానికి సహజమే. ఈ వర్గంకిందవున్న కాంగ్రెసుకు యంతకంటే గత్యంతరం వుండదు. కనుక కాంగ్రెసు చేయవలసినపని చేసింది. కాంగ్రెసు ప్రజాపార్టీ (విప్లవపార్టీ) కాదనటానికి యిదొక ప్రబలసాక్ష్యం.

విప్లవం చేయటానికి ప్రజాపార్టీ (విప్లవపార్టీ) అవసరం. రాడికల్ డెమాక్రాటిక్ పార్టీ యీ బాధ్యతను తీసుకుంది. ఇండియాలో విప్లవం చేయటం, ప్రజారాజ్యం స్థాపించటం యీ పార్టీ ఆదర్శం. 'స్వరాజ్యం' లాగా 'ప్రజారాజ్యం' అనే నినాదాన్ని యీ పార్టీ అస్పష్టంగా వుంచలేదు. ప్రజారాజ్యం అంటే యేమిటో, విప్లవంవస్తే ఇండియా యే పరిస్థితుల్లో వుండాలో యీ పార్టీ వొకచట్టప్రణాళిక నడిచింది.

స్వతంత్ర ఇండియా రాజ్యాంగ సూత్రాలు

- (1) పరిపాలనా హక్కు - సంపూర్ణంగా ప్రజలకుండా. ప్రజా ప్రతినిధులే యీ హక్కు నమలుపరచాలి.
- (2) భాషనుబట్టి రాష్ట్రాలు యేర్పరిచి, అన్ని రాష్ట్రాల్లోనూ వాకేతీగా ప్రజాస్వామిక చట్టం అమలులోవుండాలి.
- (3) భూమి, గనులూ జాతికంతకూ చెందిన నమిష్టి ఆస్తిగా వుండాలి.
- (4) ఆధునిక సంతకారాలు స్థాపించి వుత్పత్తిని యెక్కువ చేపట్టానికి ప్రభుత్వం శ్రమిచేయాలి.
- (5) పెద్ద పరిశ్రమయూ, బ్యాంకులూ ప్రభుత్వయాజమాన్యం క్రిందనే వుండాలి.
- (6) వ్యవసాయం చేస్తేరైతులు భూమిశిస్తు చెల్లించే భాధ్యతతో భూమిని స్వతంత్రంగా వుంచుకోవచ్చు. బీదరైతులకు స్థానిక కున్నలు తప్ప వేరే శిస్తులబాధ వుండకూడదు.
- (7) ఆధునిక యంత్రాలద్వారా సహకార వ్యవసాయనిధానం పెంపొందించాలి.
- (8) శ్రామికులకు సరియైన వేతనం నిర్ణయించి వారి జీవిత వ్యయ సరిమాణం కాపాడాలి.
- (9) ఎవరినీ రోజుకు 6 గంటలకు మిగిలి, వారానికి 6 రోజుల కంటే యెక్కువగా పనిచేయించకూడదు. సంవత్సరానికి ఒక నెల సెలవుండాలి. గర్భిణీస్త్రీలకు ప్రసవదినాల్లో మూడు నెలల జీతంమీద సెలవుండాలి.

- (10) 16 సంవత్సరాల వరకు పిల్లలందరికీ ఉచిత నిర్బంధవిద్య నమలు, రచాలి.
- (11) ప్రజారోగ్యాన్ని పెంపొందించటం ప్రభుత్వ బాధ్యత.
- (12) ప్రజాశత్రువులకు మినహాయించి తక్కిన వారందరినీ పత్రికా, వాక్, సంఘ, మత, వైజ్ఞానిక స్వాతంత్ర్యం వుండాలి.
- (13) స్త్రీలకు పురుషులతో పాటు సమాన వారసత్వపు హక్కు వుండాలి.
- (14) అల్పసంఖ్యాకులకు అన్ని ప్రజాసంస్థల్లో తగిన రక్షణ లుండాలి.

ఇండియాలో జరగవలసిన విప్లవం, ఇండియాలో యేర్పడే స్వాతంత్రప్రభుత్వం యీ విధంగా వుండాలని రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ ప్రచారం చేస్తుంది. ఇందులో జమీందారీవిధానానికిగానీ, దేశీయ పెట్టుబడిదార్ల దోపిడీవిధానానికి గానీ చోటులేదు. రైతుదురస్థ పోతుంది. రైతుకు వ్యవసాయం చేసే భూమిమీద హక్కువుంటుంది. ఆధునిక యంత్రాల ద్వారా సహకార వ్యవసాయ విధానద్వారా ఇప్పటికంటే యెక్కువ పండించటానికి వీలుంటుంది. శ్రామికులు ఇప్పటివలె రోజుకు 12 గంటలు పనిచేయటం, పొట్టకు చాలానిజీతం తెచ్చుకోవటం అనేది వుండదు. 6 గంటలకంటే యెక్కువపనిచేయకుండా, యీ 6 గంటల్లోనే తమ జీవితానికి సరిపాయ్యే వేతనం తెచ్చుకొనే పరిస్థితుల్లో వుంటారు. ఆధునిక యంత్రాలద్వారా వృత్పత్తి యెక్కువనుయటంవల్ల ప్రజలకు కావలసిన వస్తువులు

చౌకగా దొరుకుతని. కాబట్టి దారిద్ర్యబాధ తగ్గుతుంది. ఉచిత నిర్బాధ విద్య అమల్లో వుంటుంది కాబట్టి ప్రజల్లో అజ్ఞానం పోవటానికి, విజ్ఞానం పెరగటానికి అవకాశా లేర్పడుతవి. స్త్రీలకు కూడా సమాన పౌరసత్వపుహక్కు నివ్వటంవల్ల యింతవరకు పురుషుల క్రింద అనుభవించే బానిసత్వం స్త్రీలకు ముందు వుండదు.

కాబట్టి మొత్తంమీద సంఘం అంతా బాగుపడాలంటే, సంఘంలో వున్న అజ్ఞానం, బానిసత్వం, దారిద్ర్యం పోవాలంటే ఇండియాలో యీ విధానం అమల్లోకి రావాలి. ఇదిబరిక్కుండా స్వరాజ్యం అనీ, స్వాతంత్ర్యం అనీ మసిపూసి మారేడుకాయ చేసినందువల్ల ప్రయోజనం లేదు. ప్రయోజనం బూర్జువా వర్గానికి చెందిన యేకగ్రద్ధిమందికో వుంటుంది కాని సంఘం యిప్పటిలాగే వూడిపోతుంది.

సంఘం యిప్పటిలాగానే వుంటుంటే దేశీయ బూర్జువా వర్గానికి, పెట్టుబడిదార్లకు శ్రేయస్కరం కాబట్టి యిలావుంటానికి ప్రయత్నిస్తారు. కాంగ్రెసు యిందుకే ప్రయత్నిస్తుంది. కాంగ్రెసు కోరే రాజ్యంలో నూలు వడకటం, రాట్నం తిప్పటం ముఖ్యం. ఆధునిక పరిశ్రమలకు చోటులేదు; కనుక సృష్టి యెక్కువ కావటానికి వీలేదు. జమీందారీ వర్గం వుంటుంది. దోపిడి విధానం సాగుతూనే వుంటుంది. పండించే రైతుకు అనుభవించే హక్కు వుండదు. శ్రామికునికి రక్షణ, వేతన నిర్ణయం వుండదు. కాబట్టి కాంగ్రెసు కోరే, 'స్వరాజ్యం' వచ్చినా సంఘం యిట్లాగే వుంటుంది. విప్లవ వ్యతిరేకవర్గంక్రింద వున్న

కాంగ్రెసు, స్వరాజ్య పేరుతో, స్వాతంత్ర్యం పేరుతో ప్రజల్ని మోసపుచ్చి అధికారానికి రావాలని చూస్తుంది.

ఇవీ నేడు ఇండియాలో వున్న పరిస్థితులు. రాజికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ, సంఘం బాగుపడటానికే ముందుకుపోవాలంటుంది. బూర్జువా నాయకత్వంలోనూ, గాంధీ తత్వంలోనూ పుట్టి పెరిగిన కాంగ్రెసు, 'కాదు. సంఘం వెనక్కిపోవాలి. అందులోనే సాక్షం వుందని' చెప్పుతుంది. ఈ రెండు విధానాల్లో యేది మంచిదో, తమ కేది మేలో నిర్ణయించుకోవలసిన బాధ్యత ప్రజలది. ఆర్థిక సమస్య పరిష్కారం కానంతవరకూ దారిద్ర్యం పోదు. అని ప్రజలకు కావాల్సిన పుత్పత్తి యెక్కువ కావాలి. దోపిడి విధానం ప్రాజెక్టులు. ప్రజాభివృద్ధి యేర్పడాలి. రాజికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ యిందుకోసం ప్రయత్నిస్తుంది. కాంగ్రెస్ నీకే చ్యుతికేకం. కాబట్టి ప్రజలు నిర్ణయించుకోవటం శ్రేష్ఠం.

ఈ యుద్ధంవల్ల యిప్పుడు ఇండియాలో కొత్త సమస్యలు యేర్పడ్డవి. ఈ నాలుగైదు సంవత్సరాల్లో ఇండియాలో యెన్నో మార్పులు జరిగినవి. వీటి ఫలితంగా ఇండియాలో నూతన పరిస్థితులు యేర్పడ్డవి. వీటిని కను తమకూలం చేసు వాలని దేశీయ బూర్జువావర్గం పొందివేసుకుని కూర్చుంది. ప్రజానీకం తమని అనుకరిస్తేగాని యీపని నెరవేరదు. అందుకని 'బ్రిటిషువారు వెళ్ళిపోవాలి' అనే కొత్తసినాదం లేవదీసి ప్రజల్ని మోసపుచ్చుచుంది. ఇండియాలో జరిగిన మార్పు

శేంటో, బూర్జువావర్గం (జల్మి యెలా మోసపుచ్చుతుందో ముందు నిచాద్దాము.

4. యొద్ద పలికం

ఈ యొద్దం కేవలం జర్మనీ, ఇంగ్లండులు మధ్యే జరుగుతుందని అనుకోటం పొరపాటనీ, యిది అంతర్జాతీయ అంతర్వ్యధంగా మారే అవకాశాలున్నాయనీ, కాబట్టి యీ యొద్ద ఫలితాలమీద ప్రపంచం, ప్రపంచంలో వాణిభాగమైన భారతదేశ భవిష్యత్తు ఆధారపడి వుండనీ రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ యేనాడో, యొద్దం ఆదిలోనే చెప్పింది. ఈ యొద్దంవల్ల ఇండియాలో యెంకో మార్పు జరుగుతుందనికూడా యీ పార్టీ చెప్పింది. ఈ పార్టీ చెప్పినట్లు ఇండియాలో యిప్పుడు ఏదైనా మార్పు జరిగిందా, జరిగితే ఆ మార్పు విప్లవంగా పరిణమిస్తుందా అనే విషయం ఆలోచిద్దాం.

రాజకీయ అధికారం, ఆర్థిక పెత్తనాన్ని బట్టి వుంటుంది. ఆర్థికంగా యెవరు పెత్తన చేస్తే దేశంలో వారే రాజకీయ పెత్తనం కూడా చేయగలుగుతారు. కాబట్టి రాజ్యాంగ యంత్రానికి (స్టేట్) మూలాధారం ఆర్థిక పెత్తనం. ఆర్థిక పెత్తనంలో మార్పు తీస్తే తప్పకుండా రాజ్యాంగ యంత్రంలో కూడా మార్పు వచ్చి వరుతుంది. ఇండియా ఆర్థిక వాస్థితుల్లో ఈ మార్పు జరుగుతుంది.

ఇంతవరకూ, బ్రిటిషు వర్గం సంఘం (కాపిటలిస్టులు) మన దేశంలో ఆర్థికంగా పెత్తనం చేయటంవల్ల రాజ్యాంగ యంత్రం,

ప్రభుత్వంవారి కనుకూ, ఎగా నన్నది. కాని ఈ యుద్ధఫలితంగా యీ అధికారం బ్రిటిష్ వర్తకసంఘం చేతుల్లోనుంచి దేశీయ వర్తకసంఘం చేతుల్లోకి వచ్చింది. అంటే మూలాధికారం అయిన అర్థిక పెత్తనం ఇండియాన్ కాపిటలిస్టుల చేతుల్లోకి వచ్చిందన్నమాట. ఇది యెవరివరకు నిజమో ఆలోచించాలి. ఇది గనక నిజం అయితే “జాతీయ ప్రభుత్వం కావాలి”, “బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యత్వం అధికారాన్ని వ్యతిరేకించి యిష్టపడటంలేదు,” అని వుద్యమాన్ని లేపే అవసరం వుండదు. అసలు వుద్యమం లేకుండానే యీపని జరుగుతున్నప్పుడు వుద్యమంతో నిమిత్తమేలేదు.

అయితే ప్రభుత్వం యెవరి చేతుల్లో వుంది? మన దేశంలో వున్న రాజకీయస్థిరత్వంవల్ల రాజ్యాంగపరమాలన చేసే జాతీయ ప్రభుత్వం యింతవరకు యేర్పడలేదు. కాని యింతమాత్రంచేత అధికారం యింకా విదేశీయులచేతుల్లో వుందనుకోటం పొరపాటు. ఇంతవరకు ఇండియా కేవలం నలసరాజ్యంగా, బ్రిటిష్ వర్తకసంఘం యిష్టంవచ్చినట్లు తిని, పొర్లాటానికి ధర్మసత్రంగా వుంది. కాని ఇప్పుడు ఇండియా ఆపరిసితుల్లో లేదు. నలస రాజ్యంగా వుండే ఇండియా జాతీయరాజ్యంగా మారుతుంది.

ఇండియాలోని ఆర్థిక జీవితంమీద ఇప్పుడు బ్రిటిష్ పరకుల పెత్తనం తొలగిపోతుంది. ఇంగ్లండు కివ్వవలసిన ఇండియా ప్రభుత్వ ఋణాలు ఇండియాకు మార్చబడ్డవి. ఈ యుద్ధంవల్ల ఇంగ్లండులో వెనుకటికంటే పరిశ్రమల కోసం యెక్కువ మూలధనం కావలసి వచ్చింది. ఇండియానుంచి దిగుమతులకంటే

ఎగుమతి చేసే సరకులు హెచ్చయ్యాయి. (యుద్ధానికి పూర్వం ఎగుమతులే హెచ్చుగా ప్రాచీన.) ఈ సరివర్తనవల్ల అటు బ్రిటిషు వర్తకసంఘం ఇండియాలో పెట్టిన పెట్టుబడిధనాన్ని తీసుకోవటం ఇటు ఇండియా సరకుల్ని యెగుమతి చేయటం, దీనివల్ల ఇండియా ప్రభుత్వ ఋణాలు తీరిపోవటం సంభవించింది. యుద్ధానికి పూర్వం ఇండియా ప్రభుత్వ ఋణం 1190 కోట్ల పానులు. యుద్ధం ప్రారంభం అయ్యేటప్పటికి ఇందులో 732 కోట్లు ఇండియాలో పరిశ్రమలకోసం వినియోగించబడింది. అప్పటికి ఇండియా ప్రభుత్వం ఇంగ్లం కివ్వవలసింది 460 కోట్లు. యిప్పటి లెక్కల ప్రకారం యుద్ధం తరువాత ఇండియా తీరిపోయింది. పైగా ఇంగ్లండ్ ఇండియా 1000 కోట్ల పానులు బాకీ తేలింది. ఇదంతా కేవలం ఇండియా సరిహద్దులలో నుంచి జరిగేవని కాదు. ఇండియాలో పరిశ్రమలు పెంపొందిడం వల్ల ఇండియా ఇతర దేశాలకు సరకుల్ని యెగుమతి చేసే పద్ధతిలో నుటం చేతి ఈ మాడ్చు జరిగింది.

ఇంగ్లీషువారు దరిగినా పెట్టుబడిధనం బ్రిటిషు వర్తకసంఘాని దయచే పెట్టినందుకే పానీకి ఉండవలసివచ్చింది. కానీ ఆ పరిస్థితులుకూడా మారిపోయాయి. ఇండియాలో ఇంగ్లండువర్తకుల స్వంత పెట్టుబడిధనం నానాటికి తగ్గిపోతూవుంది. ఈచోసునే దేశీయ వర్తకసంఘం ఆక్రమించుకుంటుంది. ఇండియా ప్రభుత్వ ఋణాలు ఇంగ్లండునంచి ఇండియాకు ప్రాముఖ్యత చేయటంవల్ల రైల్వే, ఇరిగేషన్ డిపార్టుమెంట్లు దేశీయ వర్తకసంఘం చేతుల్లోకి వచ్చినవి. ఇదివరకు ఇంగ్లండు వర్తకసంఘం ప్రంద

వున్న పరిశ్రమల్లో దేశీయవ రకులు పేర్లునేసి అధికారిం సంపాదిస్తున్నారు. కొత్తగా పెట్టే పాశ్రమల్లో కేవలం దేశీయవ రకులే పెట్టుబడి పెడుతున్నారు. ఇప్పుడు లెక్క ప్రకారం బ్రిటిషు కాపిటలిస్టుల పెట్టుబడిధనం ఇండియాలో 20 కోట్ల పానులకంటె యెక్కువలేదు. దీనిమీద మాం చెప్పి గుర్తించును పత్రిక వ్యాఖ్యానంచేస్తూ “ఇంతకంటె యెక్కువ మూలధనాన్ని ఇంగ్లండు కాపిటలిస్టులు స్వతంత్ర దేశాలైన బ్రెజిల్, అర్జెంటైనాల్లో పెట్టుబడి పెట్టారని” ప్రవాసించి. కాబట్టి ఇంగ్లండు వ రకుల మూలధనం తగ్గటం, దేశీయవ రకుల మూలధనం హెచ్చటం చూస్తే ఇండియాలోని ఆర్థిక పెత్తనం ఆచేతుల్లోనుంచి వూర్తిగా యీ చేతుల్లోకి మారినదనే చెప్పవచ్చును. ఆర్థికంగా వచ్చిన యీ మార్పు రాజ్యాంగ యంత్రంలో, ప్రభుత్వంలో ప్రతిబింబిస్తుంది. ఇప్పటికే ప్రభుత్వంలో యీ సూచనలు కనబడుతున్నవి. ఆర్థిక శాస్త్రజ్ఞులు యీ విషయాన్ని తెలుసుకోవటం తేలిక. ఇప్పుడు ఇండియా వలసరాజ్యంగానూ లేదు, అటు ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదలక్షణాన్ని అంటిపెట్టుకునేలేదు. త్రాసులో క్రిందనున్న సిబ్బి పైకి లేస్తూవుంటే పైది క్రిందకు వస్తూవుంది ఇక ముల్లు మధ్యకు రావటమే ఆలస్యం. ఇండియా వలసరాజ్యం నుంచి జాతీయ రాజ్యంగా మారుతుంది. ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యత్వం నుంచి జాతీయ తత్వానికి దిగుతుంది. ఇదీ నేడు ఇండియాలో యీ యుద్ధంవల్ల జరిగిన గొప్పమార్పు.

కొంతమందికి బ్రిటిషు సైన్యాలు యిక్కడ వున్నంత వరకూ బ్రిటిషు పెత్తనంకూడా యిక్కడ యెందుకు వుండదనే

సందేహం వుంటుంది. యుద్ధానంతరంకూడ బ్రిటిషు సైన్యాలు యిక్కడ వుండవా అనే అభిప్రాయం వుండవచ్చు. కాని అట్టి పరిస్థితుల్లోకూడ బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాదం వెనుకటిలాగా తన సామ్రాజ్య తత్వాన్ని నిలుపుకో లేదు.

ఈ యుద్ధం తరువాత బ్రిటిషు సైన్యాల్ని ఇండియాలో యెవరు పోషిస్తారు? మామూలు పరిస్థితుల్లో, శాంతిని నెలకొల్పటానికినే నెపంతో అధికారంలోవున్న వర్గం తన రక్షణ కోసం, అర్థిక పెత్తనం చేయటానికి, యెవరూ తిరిగే ప్రజల్ని శిక్షించటానికి, మిలిటరీ శక్తిని పోషిస్తుంది. ఈ అర్థిక పెత్తనం ఇంగ్లండు చేతుల్లో లేదు. కాబట్టి యుద్ధం తరువాత బ్రిటిషు సామ్రాజ్యతత్వానికి కానీ, బ్రిటిషు వర్తకసంఘానికి కానీ తమ రక్షణకోసం ఇండియాలో మిలిటరీ శక్తిని పోషించే అవశ్యకత వుండదు. ఆ స్థిపాస్తులు వున్నప్పుడే వాటిని రక్షించే అవసరం వుంటుంది. అవి లేనప్పుడు రక్షణకూడ అవసరం. కనుక ఇండియాలో ఇంగ్లండు పెట్టుబడిలేనప్పుడు, ఇంగ్లండు తన సైన్యాల్ని యిక్కడ వుంచి పోషిస్తుందనుకోవటం భ్రమ. కాగా దేశీయ వర్తక సంఘానికే యీ అవసరం వుంటుంది. కనుక మిలిటరీ శక్తిని పోషించే బాధ్యత ఇండియన్ కాపిటలిస్టులే తీసుకొని తమకు అనుకూలంగా మిలిటరీ శక్తిని నిర్మించుకుంటారు. ఇది యిలా వుంచి యుద్ధానంతరం బ్రిటిషు సైన్యాలు ఇండియాలోనే నిలిచిపోవని అనుకోటం పొరపాటు. సైన్యంలో చేరినవాళ్ళంతా ఇప్పటి యుద్ధావసరంవల్ల చేరారు. యుద్ధం కాగానే వారు మిలిటరీ వృత్తినే అంటిపెట్టుకొని యీ దేశంలో పాతుకు

పోటానికి ప్రయత్నించరు. ఎక్కువమంది తొగి తమ దేశం వెళ్ళి తమతమ వెనుకటి వృత్తుల్లో చేరి పనిచేసుకునేవారే. కాబట్టి యేవిధంగా చూచినా బ్రిటిషు సామ్రాజ్యతత్వం వెనుకటిలాగానే ఇండియాలో పెత్తనం చేస్తుందనికానీ, ఇండియా వెనుకటిమో స్తరుగా వలసరాజ్యంగానే ప్రవర్తుందని కానీ అనుకోటం తప్ప.

దీనికి తోడుగా మనం గమనించవలసిన విషయం మరొకటి వుంది. యుద్ధానంతరం ఇండియాకు స్వయంనిర్ణయహక్కు ఇవ్వబడుతుందనేవిషయం అంగీకరించబడింది. ప్రస్తుత యుద్ధ ఫలితంగా ఇంగ్లండు, ఇండియా దేశాలకున్న సంబంధంలో కొత్తగా కల్గిన మార్పుల్లో యిదికూడా మొకటి. ఈ హక్కుని ఇంగ్లండు ప్రవసంహరించుకుంటుండగ, భయపడనక్కరలేదు. యుద్ధానంతరం ఇంగ్లండులో సామ్రాజ్యతత్వంగానీ, కాపిటలిస్టు ప్రభుత్వంగానీ ప్రవర్తించే అస్కారం లేదు. ప్రజా ప్రభుత్వం- ఇప్పటికంటే యెక్కువ ప్రజాస్వామికం గల ప్రభుత్వం యేర్పడుతుంది. ఇప్పటికే యీసూచనలు బాగాకనపడుతున్నాయి. కనుక ఇండియా కిచ్చిన స్వయంనిర్ణయ హక్కుని ఇంగ్లండులో వచ్చే ప్రభుత్వం యెదిరిస్తుందనుకోటం పొరపాటు. (యీ విషయాలు నా 'ఇండియాభవిష్యత్తు'లో విపులంగా చర్చించబడ్డవి.

తేలిక విషయాలు

ఆర్థికంగా ఇండియా వలస రాజ్యంనుంచి జాతీయరాజ్యంగా మారుతుంది. ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యతత్వం నుంచి జాతీయ

తత్వానికి జారుతుంది. ఒక రాజ్యాంగంలోనుంచి అభివృద్ధి కరమైన మరోరాజ్యాంగం బయలుదేరితం అంటే విప్లవం జరుగటం. నేడు ఇండియా ఇదే స్థితిలోవుంది. అంటే ఇండియాలో నేడు విప్లవం జరుగుతుంది. ఇది ఆశ్చర్యంగానే కనబడుతుంది. కాని పున్నవస్థితులివి.

విప్లవం జరుగుతుంది. కాని విప్లవం సాంతంగా జరుగుతుందా, లేదా, విప్లవం నల్ల ప్రజానీకం మేలు పొందుతుందా, లేదా అనేవిషయాలు ముఖ్యం. ఇండియాకిచ్చిన స్వయంనిర్ణయ హక్కు ఇండియాలోని ప్రజానీకానికి చెందితే ఇండియాలో విప్లవం సాంతంగా జరిగినట్లే. ప్రజానీకానికి మేలు కలుగుతుంది. అలా కాకుండా యీ హక్కు దేశీయ పెట్టుబడిదార్లకు సంక్రమిస్తే విప్లవం నాశనం అవుతుంది. బ్రిటిషు పెట్టుబడిదార్ల సానం దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు ఆక్రమించుకుని పెత్తనం చేస్తారు. అంటే ఇండియాలోని ప్రజానీకం ముందు కూడా బానిసత్వంలోనే వుంటుంది. దోపిడీనిధానం సాగుతూనే వుంటుంది. దానిద్రవ్యం హెచ్చుతుంది.

ప్రజానీకానికి స్వయంనిర్ణయ హక్కు లభిస్తే దేశంలో ప్రజారాజ్యం యేర్పడుతుంది. దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు పెత్తనం చేయటానికి, దోపిడీ విధానం సాగించటానికి వీలేదు. కాబట్టి సహజంగా పెట్టుబడిదారీ వర్గం దీన్ని వ్యతిరేకిస్తుంది. ప్రతి విప్లవం జరిగేటప్పుడు, విప్లవ వ్యతిరేక వర్గం విప్లవాన్ని నాశనం చేయటానికి, విప్లవ ఫలితాలు తమ కనుకూలం చేసుకోటానికి అంత దుర్బద్ధం లేవదీస్తుంది. నేడు ఇండియాలో పెట్టుబడిదార్లు ఇదే

తలంగం చేస్తున్నారు. ఇండియాలో కల్గిన మార్పుల్ని తమ కనుకూలం చేసుకోవాలనీ, ఇండియా కిచ్చిన స్వయంనిర్ణయ హక్కు ప్రజానీకానికి చెందకుండా తామే కాజేయాలనీ, అంటే తమ ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించుకోవాలనీ దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు ప్రయత్నం చేస్తున్నారు.

ఇందుకు ప్రజలు యెదురుతిరిగితే తమ ఆటలు సాగవు. కాబట్టి ప్రజల్ని మోసంచేసి తమవంకకతివ్వకోవాలి. 'బ్రిటిషు వారు వెళ్ళిపోవాలి', 'జాతీయ ప్రభుత్వం కావాలి' అనే నినాదాలు లేవదీసి దేశీయ పెట్టుబడిదారీసర్గం ప్రజల్ని మోసం చేస్తుంది. ప్రజలు కోరవలసింది ప్రజాప్రభుత్వం. జాతీయప్రభుత్వం కాదు. జాతీయ ప్రభుత్వం అంటే దేశీయ పెట్టుబడిదార్ల ప్రభుత్వం అని ప్రజలు తెలుసుకోవాలి.

గి. ఫాసిస్టు తత్వం

ఫాసిస్టు తత్వం నిష్టాన్ని నాశనం చేయటానికి విప్లవ వ్యతిరేకవర్గం పువయోగించే అంతిమసాధనం. సోషలిజం అంతిర్రాజీయం కావటంచేత దీన్ని ప్రతిఘటించటానికి కాపిటలిజం అంతిర్రాజీయంగా ఫాసిజాన్ని సృష్టించింది. విప్లవ శక్తులకు ప్రజాస్వామికం అంటే ప్రీతి. విప్లవ వ్యతిరేకశక్తులకు ఫాసిజంఅంటే ప్రేమ. ఫాసిజంద్వారా విప్లవ వ్యతిరేకవర్గం ప్రజాస్వామికాన్ని నాశనం చేస్తుంది. మొట్టమొదట ఇటలీ, తరువాత జర్మనీ, యీ పద్ధతితోనే అచ్చటి ప్రజాస్వామికాన్ని, విప్లవశక్తుల్ని నాశనంచేసి చేసి ఫాసిస్టుప్రభుత్వాలు స్థాపించి తక్కిన దేశాల పెట్టుబడిదారీ వర్గాలకు మార్గం చూపించినవి. ఈ యుద్ధకాలం

లో ప్రాస్తు దేశంలోని పెట్టుబడిదారీవర్గం యిదే మార్గాన్ని చేపట్టి పాసిస్టు ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించింది.

ఇండియాలోని పెట్టుబడిదారీ వర్గంకూడా నేడు యిదే సంధానో నడవటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. తమ చేతుల్లోకి వచ్చిన ఆర్థిక పెత్తనాని అనుకూలంగా జాతీయ (కాపిటలిస్టు) ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించుకుని తద్వారా ప్రజాసామాన్యాన్ని అణగారోగి. దోపిడీవిధానం సాగించటానికి యెత్తులు వేస్తుంది. జాతీయ ప్రభుత్వం ప్రజాప్రభుత్వం కాదు. పైగా ప్రజల్ని అణచిపెట్టటానికి, ప్రజాసామాన్యాన్ని నాశనం చేయటానికి పాసిస్టు ప్రభుత్వంగా మారుతుంది. నే. యిండియా పరిస్థితులు యిదే సంధానో నడుస్తున్నవి.

నే. ఇండియాలో పెట్టుబడిదారు స్థాపించే ప్రభుత్వం వెనుకటి కాపిటలిస్టు ప్రభుత్వాలాగా ప్రజలకు పోడ్డినాటి మాక్కులైనా యాయాదు. ఇదిగో దేశంలో నే. జరిగిన బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవాల ఫలితంగా ఆ దేశాల్లోని జమిందారీ విధానం నాశనం చేయబడ్డది. పెట్టుబడిదారీ విధానం వృద్ధికావటానికి రైతులకూ, క్రామికులకూ కొన్ని మాక్కులు యాయబడ్డవి. ప్రజాస్వామికం పూర్తిగా లేకపోయినా కొంతవరకైనా పుండే అవకాశాలు కలిగినవి. కాని ఇండియాలో పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వం వస్తే యీ పరిస్థితులైనా పుండవు. కారణం? పెట్టుబడిదారీ వర్గం లాభాకోసం నస్తువుల్ని పుత్పత్తి చేసి వర్తకం చేస్తుంది. ఈ యుద్ధపరిస్థితులవల్ల అన్ని దేశాల్లోనూ పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందినవి. కనుక దేశీయ పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి యితర దేశాల్లో

వ్యాపారం చేయటానికి తగిన అవకాశాలు లేవు. దేశీయ పరిశ్రమలు ఆలోచిద్దామా అంటే ప్రజలు దారిద్ర్యం అనుభవిస్తూ వున్నారు. కొనుగోలు శక్తి లేదు. కనక పుత్పత్తి అయిన వస్తువుల్ని కొనుక్కునే స్థితిలో లేదు. ప్రజా సేవ్ లో పున్నా పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి కావలసింది లాభాలు. ఇందుకు మార్గాలు లేకపోలేదు. ఇటు జపాను, అటు జర్మనీ దేశాలే యిందుకు తార్కాణం. జపాను దేశంలోని పెట్టుబడిదారీ వర్గం శ్రామికులకు వేతనాలు తగ్గించి యిస్తుంది. అలా తిస్క-వ వేతనాలతో పుత్పత్తి చేసిన వస్తువుల్ని యితర దేశాల్లో తక్కువ ధరల కమ్ముతూ విచేశీ మార్కెట్లలో పోటీచేస్తుంది. ఇక జర్మనీ సంగతి ఆలోచిద్దాం. అక్కడి శ్రామికవర్గం జపాను దేశంలోని శ్రామికవర్గం అంత అజ్ఞానంలో లేదు. కొంతవరకు చైతన్యం వుంది. సగం కూలీకి లోబడే వర్గం కాదు. కనుక అక్కడి పెట్టుబడిదారీ వర్గం ప్రజలకు కావలసిన వస్తువుల్ని పుత్పత్తి చేయటం తగ్గించి యుద్ధపరికరాలను పుత్పత్తి చేస్తుంది. ప్రభుత్వం తమదే కాబట్టి యీ యుద్ధ పరికరాల ద్వారా అంటే ప్రభుత్వానికే నీటిని అమ్ముతూ వారు లాభాలు సంపాదిస్తున్నారు.

కనుక వద్దతిలో తేడావున్నా ఫలితం వొకటే. రెండు దేశాల్లోనూ ప్రజలు హీనస్థితిలో వున్నారు. పెట్టుబడిదారుల వర్తకంద్వారా లాభాలు సంపాదిస్తున్నారు. విప్లవాలు వస్తే య్యేమో, ప్రజలు యెదురు తిరుగుతారేమో అన్న భయంతో మిలిటరీ శక్తిని అభివృద్ధిచేసి ఫాసిస్టు ప్రభుత్వాలు స్థాపించటం.

యీ రెండు దేశాల్లో తప్పనిసరి అయిపోయింది. వీటి పద్ధతులు, ఫలితాలు మన దేశము పెట్టుబడిదారీ వర్గానికూ డా తెలుసు. ఆ ప్రభుత్వాలు ప్రజాస్వామికాన్ని యెలా అణచి వేస్తున్నవో కూడా తెలుసు. రష్యన్ యిక్కడ చారు అధికారం చేపట్టితే యిదే పద్ధతి నవలించి వారు. యిటులో సాదేహ లేదు.

లేకపోతే నేడు ఇండియాలో ఆహార, దాగ్ధా, కోసం, ఇతర సరుకులకోసం, జుగే అంటికి అసంతృప్తికి అర్థంలేదు. విదేశాలకు యెగుమతి అవుతున్న మిలిటరీకోసం ఎక్కువఖర్చు అవుతుందని కాబట్టి ఆహార, దాగ్ధాలు వెనుకటికంటే తగ్గిపోయి నవని పెట్టుబడిదారు ప్రచారంచేస్తూ ప్రజల్ని మోసపుచ్చుతున్నారు. మిలిటరీలో చేరేవాళ్ళంతా యిండియా ప్రజలే కాబట్టి వారు బయటవున్నా మిలిటరీలో చేరినా అక్కడిది తింటారు. లేకపోతే జీవితపరిమాలలో కొంత పెరిగి కొంతవరకు ఖర్చు పెంచుకొనచ్చు. కాని ఆహారపదార్థాల కోసం ఆదోళన జరుగవలసినంత ఖర్చు కావడంలేదు. విదేశాలకు ఎగుమతి చేసే ఆహారపదార్థాలు కూడా చాల తక్కువ. యిది సరకు బర్మా, సయాము దేశాలనుంచి మనకు బియ్యము దిగుమతి అవుతూ వుండేవి. కాని జపాను యుద్ధం తరువాత ఆదిగుమతులు ఆగి పోయినవి. దానివల్ల ఆహారపదార్థాల్లో కొంతతరుగుకనపడచ్చు. కాని దీన్ని భర్తీచేయటానికి ఇప్పటిల్లెక్కల ప్రకారం 81 లక్షల యెకరాలు క్రొత్తగా సాగుచేయబడ్డవి. కాబట్టి ఆహారపదార్థాల్లో సమాన పంపకంవుంటే నేడు మన దేశంలోవున్న అసంతృప్తికి కారణం వుండదు.

కాని అసలువిషయం, యీ అసంతృప్తికి కారణం దేశీయ పెట్టుబడిదార్లకే. సరకుల్ని నిలువచేసి మార్కెట్టుకు రాకుండా దాచిపెట్టుతున్నారు. ధరలు విరివిగా పెంచి చివకు ఇవ్వంవచ్చి నట్లు లాభాలు సంపాదిస్తున్నారు. మామూలు ప్రజలకంటే వ్యాపారస్తులు యెక్కువ తెలివితేటలలోను, సంఘీభావంలోను వుంటారు. పైగా ఆర్థికంగా ప్రజానీకానికున్నంత అవసరం వారి కుండదుకాబట్టి సరకుల్ని విడుదలచేయకుండా దాచిపెట్టుకుంటు న్నారు. రైతు తన జీవిత అవసరంకోసం పండించుచున్నది వెంటనే అమ్ముకోవలసివస్తుంది. వ్యాపారస్తుడు దీన్ని చౌకగా కొనుక్కుని తిరిగి మార్కెట్టుకు రాకుండా నిల్వచేసుకుంటు న్నాడు. దీనివల్ల ధరలు విపరీతంగా పెరిగిపోతున్నవి. ప్రజలు తిండికి కావలసిన పదార్థాలు కొనుక్కోలేక నానాఅవస్థలు పడుతున్నారు. పస్తు వుంటున్నారు.

ఇదే నేడు ఇండియాలో ఆర్థికంగా రెండువర్గాలమధ్య— పెట్టుబడిదార్లకూ, ప్రజానీకానికీ మధ్య జరిగే అంతర్యుద్ధం. దీన్ని కప్పిపుచ్చటానికి దేశీయ పెట్టుబడిదారీవర్గం ప్రయత్ని స్తుంది. నేడు దేశంలోవున్న అసంతృప్తికి బ్రిటిషుప్రభుత్వం కారణంఅనీ, బ్రిటిషుప్రభుత్వం పోతేనే యీ అవస్థ పోతుందనీ, కనుక ప్రజలు ఇందుకోసం ప్రయత్నించాలనీ పెట్టుబడిదారు ప్రచారంచేస్తున్నారు. కాంగ్రెసు 'బ్రిటిషువారు వెళ్ళిపోవాలి' అనే నినాదంతో ప్రారంభించిన వుద్యమంలోని గూడార్థం యిదే. ప్రజలు తమ అవస్థకు బ్రిటిషుప్రభుత్వమే కారణం

అనుకుంటున్నారు. ఓశీయ పెట్టుబడిదారని తెలుసుకోలేక పోతున్నారు.

వ్యాపారస్తుడు తాను కొన్న సరుకుల్ని మార్కెట్టుకు తీసుకునిరావటానికి 'బ్రటిష్ ప్రభుత్వం' అడ్డుతగలడంలేదు. సరుకుని విడుదలచేయకుండా నిల్వచేసుకోమని బోధించటం లేదు. ధరలు విరివిగా పెంచి లాభాలు గడించమని చెప్పటం లేదు. అంతా చేసేది వ్యాపారస్తుడే. దీన్ని కాకుండా చేయటానికి వ్యాపారస్తుడికి అధికారంవుంది. చేసే అవకాశంకూడా వుంది. కాని అలా చేయటంలేదు. ఇది ఫాసిస్టుతత్వం. వర్తకునికి ఫాసిస్టులత్వంతో వున్న లంకె ప్రజలకు లేదు. ప్రజలకు కొనుగోలు శక్తిలేకుండా చేయటం, సరుకుల్ని విడుదలచేయకుండా నిలవచేసి, ధరలు పెంచి విరివిగా లాభాలు సంపాదించటం ప్రజల్ని దారిద్ర్యంలో అట్టిపెట్టడం ఫాసిస్టుప్రభుత్వ లక్ష్యాలు. ఇప్పటి ఫాసిస్టు దేశాలన్నీ ఇదే పరిస్థితుల్లో వున్నవి. ఇండియాలోని ధనికవర్గంకూడా ఇదే వంధా తొక్కుతుంది.

1932 లో జర్మనీ ఇదే పరిస్థితుల్లోవుంది. అప్పటికి జర్మనీలో రివల్లక్షన్ ప్రభుత్వం వుంది. కాని 1914—18 యుద్ధ ఫలితంగా దేశంలో కలిగిన ఆర్థిక దుస్థితిని, ప్రజల్లో చెలరేగిన అసంతృప్తిని పూర్తిగా పరిష్కరించలేకపోయింది. పెట్టుబడి దార్లు ఆర్థికపెత్తనకోసం, రాజకీయ అధికారంకోసం కామక్కు కూర్చున్నారు. వున్నప్రభుత్వాన్ని తొలగించాలి. ఇందుకు ప్రజల్ని వెంటవేసుకోవాలి. జర్మనీదృష్టికి వర్సెయిల్సునంధి కారణం అని ప్రచారంచేశారు. వున్నప్రభుత్వానికి ఆ సంధిని

భగ్నంచేసే బలం లేదన్నారు. కాబట్టి, ఘనోప్రభుత్వం రానాలన్నారు. ప్రజలు నిజమేననుకుని పెట్టుబడిదార్లను నేరంబడించి వున్న ప్రభుత్వాన్ని యెదిరించారు. పెట్టుబడిదార్ల నాయకుడైన హిట్లరు నాయకత్వాన్ని అంగీకరించారు. హిట్లరు పెత్తనానికీరాగానే ఫాసిస్టుప్రభుత్వం స్థాపించి ప్రజాస్వామికాన్ని మొదలంటూ నాశనంచేశాడు. మొట్టమొదట తెలుగులోని ప్రజలు, తరువాత తెలుసుకున్నారు కాని ప్రయోజనం? — ? నేడు ఇండియాలోకూడ పెట్టుబడిదారివర్గం ఇదే ప్రచారం చేస్తుంది. ఆర్థికదుస్థితిని తొలగించటానికి, వున్న ప్రభుత్వం చాలదంటుంది. జాతీయప్రభుత్వం కావాలంటుంది. కాంగ్రెసు అనే మునుగులో, 'మహాత్ముని' ముందుపెట్టి యీ తిలంగం అంతాచేస్తుంది. ప్రజలు కాంగ్రెసు జాతీయసంస్థ, మహాత్ముడు మహాత్ముడే అన్నభావంతో జేజీయ పెట్టుబడిదారుల తవ్వనగోతిలో పడబోతున్నారు.

నేటి ఇండియాప్రభుత్వం చేయిచేసుకుంటే యీ సమస్యని పరిష్కరించగలదు. లాభాలు సంపాదించడానికి ధరలుపెంచే మధ్య బేరగాళ్ళని తీసివేసి ఆహారపదార్థాలు అందరికీ అందుబాటులో వుండేటట్లు సమానపంపకం చేసే శక్తి ప్రభుత్వానికుంది. కాని ప్రభుత్వం అలా చేయటంలేదు. ఇంతవరకు ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యతత్వంలో పెరిగిందికాబట్టి దాన్ని వదిలిపెట్టలేకుండావుంది. పెట్టుబడిదారుల చర్యల్ని కాదనలేకుండావుంది. నామకః కొన్ని వస్తువులమీద కంట్రోలుపెట్టి ప్రజల కళ్ళనీళ్లు తుడవటానికి ప్రయత్నిస్తుంది.

పెట్టుబడిదార్ల కుతంత్రాన్ని భగ్నంచేయాలన్నా, ఆర్థిక సమస్యని పరిష్కరించాలన్నా సహకారసంఘాలద్వారా, చౌకడిపోలవల్ల కొంతవరకు సాధ్యపడుతుంది. ప్రతిపట్టణంలోను, ప్రతివల్లెలోను సహకారసంఘాలు, చౌకడిపోలువుంటే మధ్యబేరగాడు వుండే అవకాశం వుండదు. రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ మధ్యబేరగాడు లేకుండా చేయటానికి ఇదే విధానాన్ని నూచించింది. తెనిన్ చెప్పినట్లు సహకారసంఘప్రజలకు జీవగ్రామీణులకు — ప్రాణిలాంటిది. కాని ప్రభుత్వం పెట్టిపట్టనట్లు వూరుతుంది. మొత్తంమీదచూస్తే నేటిప్రభుత్వం, ఇడియూలో పిప్లనం, విప్లవ వ్యతిరేక శక్తుల మధ్య జగేయీ పోరాటంలో విప్లవవ్యతిరేకవర్గాన్నే ఆశ్రయించింది దలాల్ నియామకం కూడా యందుకు కొంత దోహదాన్నిస్తుంది. పెట్టుబడిదార్ల దగ్గరకు చేరుతున్నకొద్దీ ప్రజలకు దూరం అవుతుంది. భావి ఫాసిస్టు ప్రభుత్వానికి యిది పునాది. భవనినిర్మాణంకోసం ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నవి.

గాంధీతత్వం — ఫాసిస్టుతత్వం

ఈ పరిస్థితు లిలావుండగా వస్తుతః గాంధీతత్వం కావడంచేత గాంధీతత్వంలోవున్న కాంగ్రెసు, పెట్టుబడిదార్లకు మంచి అవకాశాన్నిచ్చింది. గాంధీ ఫాసిస్టుఅంటే చాలామందికి ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. మనస్సుకి కష్టంకూడా కలుగుతుంది. అసలు ఫాసిజాన్ని మనదేశంలో సరిగ్గా అర్థం చేసుకోకపోవటంవల్లనే యీ ప్రమాదం జరుగుతుంది. ఫాసిజం అంటే మౌన ఘోరరాక్షసి.

గానో, మహా కాళిలాగానో, హింసా పిపాసిగానో, చూస్తుంటున్న గాంధీగారు ఫాసిస్టు అనగానే ప్రతివాడూ చెవులు మూసుకొని గుడ్లెర్రజేయటం పరిపాటీ అయిపోయింది. ఫాసిజం అంటే యిదికాదు. దీనికి వేరే అర్థంవుంది, తత్వంవుంది అని తెలుసుకుంటే యీ తికమకలు బయలుదేరవు.

ఫాసిజంవున్న సాంఘికవ్యవస్థను ముందుకు అభివృద్ధి చెందనియ్యదు. పైగా ఆవ్యవస్థను నాశనంచేసి జమీందారీ యుగంలోవున్న సాంఘిక వ్యవస్థను మానవుల్ని నెట్టుతుంది. అంటే ప్రజానీకాన్ని అజ్ఞానంలో, దాస్యభావంలో, దానిద్ర్యంలో అట్టిపెట్టటం దీని ఆశయం. ఇది పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి లాభం. కనుక పెట్టుబడిదారీవర్గం దీన్ని ఆయుధంగా చేపట్టింది. జర్మనీలో ప్రజానీకాన్ని శ్రామికవర్గాన్ని యీశితికి నెట్టాలంటే యిది తేలిగ్గా జరిగే పనికాదు. అక్కడివర్గం హిట్లరు రాకముందు స్వేచ్ఛ ననుభవించింది. ప్రజాస్వామికం, స్వాతంత్ర్యం అంటే యేంటో తెలుసు. చైతన్యం, సంఘీభావం వుంది. కనుక అట్టి వర్గానికి తిరిగి అజ్ఞానంలో, దాస్యంలో అట్టిపెట్టాలంటే హింసా పద్ధతి కావలసివచ్చింది. హిట్లరు యిదేపద్ధతి యవలంబించాడు.

ఇక గాంధీగారిసంగతి ఆలోచిద్దాం. మన దేశీయ పరిస్థితులు మన సాంఘిక పరిస్థితులు జర్మనీలో పెట్టుబడిదారీవర్గం ఫాసిజం ద్వారా సంఘాన్ని, ప్రజల్ని ఏ స్థితిలో వుంచాలనుకుందో ఆ పరిస్థితుల్లోనేవుంది. కనుక యిక్కడ అక్కడిలాగా హింసాపద్ధతి అవలంబించటం అనవసరం. గాంధీగారు అహింసా సిద్ధాంతం ద్వారా బానిసత్వంలో, అజ్ఞానంలోవున్న ప్రజానీకాన్ని వారిలో

వున్న వుద్రేకాన్ని, కాంక్షను, ప్రతిక్రియను చిదిమివేసి ఆచేతనం చేస్తున్నాడు. నిద్రాణంలోవున్న సంఘాన్ని అలాగే వుంచటానికి హింసాపద్ధతి అనవసరం. ఆ అవస్థను అలాగే వుంచగలిగితే చాలు. ఎద్దు ముక్కుకి తాడుగట్టినట్టు గాంధీగారు తమ అహింసా సిద్ధాంతం అనే కళ్యాణంతో మానవుడిలోవున్న పలుకు కాస్తా బయటకు రాకుండా చేస్తున్నాడు. హిట్లరు హింసాపద్ధతితో అక్కడి జనాన్ని తొక్కివట్టి వుంచితే గాంధీ అహింసా సిద్ధాంతంలో యిక్కడి జనాన్ని పైకి రాకుండా చేస్తున్నాడు. హిట్లరు ఎడిగిన మొక్కను చిదిమివేశాడు. గాంధీ అసలు బీజం మొలకెత్తకుండానే చేస్తున్నాడు. భేదం అంతే. కాని ఫలితం హాక-టే.

ఈమధ్య బ్రిటిషుప్రధాని చర్చిలు “కాంగ్రెసు కేవలము వర్తకుల ముఠా” అని హెచ్చరించాడు. దీనికి ప్రతిగా జి. యన్. మెహతా (అఖిలభారత వాణిజ్య సంఘ సమ్మేళన కార్యదర్శి) “అవును ఇది గర్వించవలసిన విషయం. వర్తకులు కాంగ్రెసులో చేరుతున్నారంటే యిది జాతీయైక్యతను సూచిస్తుందని” సమాధానం చెప్పాడు. అసలు రహస్యం ఏమంటే కాంగ్రెసు వర్తకులసంఘం అని తెలుసుకుంటే ప్రజలు యెదురుతిరుగుదారేమోనని భయం. కాబట్టి ‘జాతీయ ఐక్యత’ కోసం చేరుతున్నారని సమాధానంచెప్పి అసలురహస్యాన్ని కప్పిపుచ్చటానికి ప్రయత్నించాడు. దానిద్ర్యంలోవున్న ప్రజలకు ఐశ్వర్యం అనుభవించే పావుకార్లకు ఐక్యత యెలా కుదురుతుందో?

గాంధీ నిష్కామయోగి భగవద్గీత ఆయనకు ప్రమాణ గ్రంథం. “నీ పని యేంటో చేసుకో, ఫలితంకోసం యెదురు చూడకు. అసలు ఫలితంకోసం అని ఒనిచేయకు” అని భగవద్గీత చెప్పుతుంది. ఫాసిస్టులెత్తిన నూతన యంత్రే. ప్రజలు తమ పని పాటలు చేసుకుంటూ పుంజుకుంటుంటే. దారిద్ర్యంలో పున్నానరే ఫలితాన్ని అపేక్షించకూడదు. ప్రభుత్వాన్ని దారిద్ర్యం తొలగించమని అడక్కుండు. యెదురు తిరక్కుండు. ఆడ వాళ్లు పిల్లల్ని కనాలి. నంటచేయాలి. మగవాళ్లు సైన్యంలో చేరాలి. యుద్ధంచేయాలి. అది వారి ధర్మం. ఇది వీరిధర్మం. కాని యెదురుని ప్రశ్నించకూడదు.

ఫాసిజానికి, విజ్ఞానానికి (కలర్) చుక్కయెదురు. ఫాసిస్టులెత్తిన విజ్ఞానాని? చోటులేదు. గోబెల్సు విజ్ఞానం (సైన్సు) అంటే తనపాళ్లు ముండుతుందని చెప్పాడు. గాంధీ దృష్టిలోనూ అంతే. ఆధునిక విజ్ఞానం అంటే గాంధీకి గిట్టదు. వెనక్కు పోదామంటాడు. అందులోనే ప్రజాక్షేమం వుండటాడు. వెనుకటి స్థితికి పోవాలనటం తిరిగి మానవుని అజ్ఞానదశలో అట్టి పెట్టటానికే. అది పనికిరాకే, ముందుకు పోవాలంటున్నాము. కాని ఫాసిస్టు ప్రభుత్వం మానవుణ్ణి అజ్ఞానదశలో పెట్టటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ప్రజలు అజ్ఞానంలోవుంటే ప్రభుత్వానికి ఎదురు తిరిగే సీతీలో వుండరు. ప్రభుత్వం యెల్లావున్నా నిరాటంకంగా సాగిపోతుంది.

జీవిత అవసరాల్ని తగ్గించటం ఫాసిస్టు లక్షణం. జీవితవ్యయం తగ్గించుకోవాలని, నిరాడంబరజీవితం గడపాలనీ, భోగాలు అను

భవించకూడదనీ ఘాసిస్టు ప్రభుత్వం బోధిస్తుంది. ప్రజలు యిలా వుంటే తనకు కావలసిన అవుసరాలు తగ్గించుకుంటే దాడిద్రవ్య బాధ, బాధగా కనబడదు. కాబట్టి ప్రభుత్వంమీద తిరుగు బాటుచేసే అవసరం కనబడదు. అందుకని ఘాసిస్టు ప్రభుత్వం ప్రజలకు యీతత్వాన్ని నేర్పుతుంది. గాంధీదృష్టికూడా యింతే. జీవితం నిరాడంబరంగా వుండాలంటాడు. అవసరాలు తగ్గించుకోవాలి. భోగాలకోసం జీవితం తాత్కాలికం పడకూడదు అని గాంధీతత్వం బోధిస్తుంది.

ఇవన్నీ అధికారంలోవున్నవర్గం ప్రజల్ని దాస్యంలో అట్టి పెట్టటానికి వుపకరించే సాధనాలు ఈ ఆధ్యాత్మిక భోజనంతో ప్రజలు పొట్టనింపుకోవాలని పిల్లవ వ్యతిరేకవర్గం బోధిస్తుంది. భౌతిక అవుసరాలు తీర్చుకోలేని జీవితం జీవితంకాదు. అట్టి సంఘం బ్రతికినా చచ్చినట్లే. సంఘంలో అభివృద్ధి అనేది లేవప్పుడు సంఘం వున్నావొకటే. లేకపోయినా వొకటే.

కాని దీనివల్ల పెట్టుబడిదారీవర్గానికి లాభంవుంది. ప్రజల్ని అజ్ఞానంలో అట్టిపెట్టి యెక్కువకాలం పూడిగం చేయించుకోటానికి వీలవుతుంది. కాబట్టి పెట్టుబడిదార్లు యీ సిద్ధాంతాన్నే బలపరుస్తారు. ఘాసిస్టు దేశాల్లోని పెట్టుబడిదార్లు యీ తత్వాన్నే ప్రచారం చేస్తున్నారు. ఇండియాలోని పెట్టుబడిదార్లుకూడా గాంధీని నాయకుణ్ణిచేసి యిదే నాటకం ఆడుతున్నారు. మహాత్మునిపేరుతో ప్రజల్ని మోసంచేయటం తేలిక. నేడు కాంగ్రెసుకూ గాంధీకి భేదంలేదు. కాంగ్రెసే గాంధీ, గాంధీ కాంగ్రెసు. కాంగ్రెసు పేరుతో, గాంధీపేరుతో ప్రచారం

చేయటం, ప్రజల్ని వొప్పించటం నేలిన. కనుక పెట్టుబడి దారులు తమ నిజస్థితిని మరుగుపరచి కాంగ్రెసు వొప్పుకుందనీ గాంధీ చెప్పతున్నాడనీ ప్రజలకు ఘాసెట్టు తత్వాన్ని బోధిస్తున్నారు.

6. జాతీయ తత్వం

నా జాతి, నా దేశం అని పొగడుకోటం, పరజాతి పర దేశం అని ద్వేషించటం ఘాసిస్తు లక్షణం. సోషలిజం అంతర్జాతీయ తత్వాన్ని బోధిస్తుంటే ఘాసిజం దీన్ని ప్రతిఘటించటానికి జాతీయతత్వాన్ని రేకెత్తిస్తుంది. ఘాసిజం రాటుతేలిన జాతీయ వాదం. ప్రజాస్వామికంలేని జాతీయవాదమే ఘాసిస్తుతత్వం. జాతీయ పుద్యమం సాగుతున్నంతకాలం పెట్టుబడిదారీ వర్గం దాని కనుకూలంగా ప్రవర్తిస్తుంది. కాని అధికారంచేట్టివ తరువాత దాన్ని సుస్థిరంచేసుకోటానికి ఘాసిజాన్ని స్వీకరించి, పున్న ప్రజాస్వామికాన్ని నాశనం చేస్తుంది. అధ్యాత్మిక భోజనంతో ప్రజల్ని తృప్తిపరుస్తుంది.

నేడు ఇండియాలోని జాతీయ పుద్యమంకూడా యిదే పంథాలో నడుస్తుంది. దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు జాతీయ పుద్యమాన్ని లేపి ఘాసిస్తు ప్రభుత్వం స్థాపించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. వాతావరణంకూడా యిందుకు అనుకూలంగా వుంది. ఈ సందర్భంలో యం. యన్. రాయ్ ఇలావాళాడు. “ఘాసిజం తూర్పుదేశాలు ప్రవేశిస్తుంది. ఈ తత్వానికి యీ దేశాల్లోని వాతావరణం అనుకూలంగావుంది. ప్రతి జాతీయోద్యమంలోనూ ఘాసిస్తు బీజాలుంటాయి. ఈమాట చాల

మంది భారత జాతీయవాదులకు ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు. కాని ముస్సోలినీ రాజకీయంగా మెజినీ, గారిబాట్టిల సంతతివాడని తెలుసు కున్నప్పుడు జాతీయపుద్యమం విప్లవకరంగా వున్నంత కాలం ఫాసిజం చివరకుప్పిన నిష్పవలె వుంటుందని బోధపడుతుంది ఇండియాలో ఫాసిజంనల్ల వచ్చే ప్రమాదం సునిశితమతులు అనుకునే దానికన్నా హెచ్చుగావుంది కారణం ఫాసిస్టు తత్వానికి మన జాతీయోద్యమ అదర్సాలకూ సన్నిహిత సంబంధంవుంది.”

ఇండియాకు స్వాతంత్ర్యం కావాలంటున్నామంటే ఇండియాలోని వీడిత ప్రజానీకం, వీడించబడకుండా చేయటమే. జమీందార్లకూ, షావుకార్లకూ, పెట్టుబడిదార్లకూ స్వాతంత్ర్యం అనేది అక్కర్లేదు. ప్రజల్లాగా వీరు దారిద్ర్యాన్ని అనుభవించటంలేదు. కాబట్టి వీరుకోరే స్వాతంత్ర్యం సౌజన్యం యింకా యెక్కువ వీడించటానికి, యింకా యెక్కువగా దోపిడీవిధానం సాగించటానికే. అందుకనే దేశీయ పెట్టుబడిదారు జాతీయ ప్రభుత్వం కావాలంటున్నారు. దేశీయ పరిశ్రమలకు రక్షణ వుండాలంటున్నారు.

పెట్టుబడివిధానంలో ముఖ్య పుద్దేశం యంత్రాల ద్వారా పుత్పత్తి చేసిన సరుకుల్ని లాభాలకు విక్రయించటం. కాని అసలు పుత్పత్తిచేసిన సరుకుల్ని సంఘానికి అందుబాటులో వుండేటట్లు చేయాలంటే లాభం అనేది వుండకూడదు. పుత్పత్తిని యెక్కువచేసిన ప్రజల అవసరాలు తీర్చగలిగినప్పుడే సంఘం అభివృద్ధి చెందటానికి ప్రజల్లో విజ్ఞానం కలగటానికి వీలుంటుంది.

24 గంటలూ కేవలం పొట్టకోసం పనిచేసికోనలసికనే ప్రజల్లో చురుకుదనం వుండదు, అజ్ఞానం నశించదు. కాబట్టి ఇండియాలో జరిగే విప్లవం పుష్పత్తిని యెక్కువ చేసేదిగానూ పుష్పత్తిని ప్రజలకందచేసేందుబాటులో వుండేటట్లు చేసేది గానూ వుండాలి. అప్పుడే సంఘం అభివృద్ధి చెందుతుంది.

కాని దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు దీనికి వ్యతిరేకం. ప్రజలు యేమైనాసరే, సంఘం యెట్లావున్నాసరే వీరికి కావలసింది లాభాలు. తమదోపిడివిధానం నిరాటంకంగా సాగుతూ వుంటుంది వీరికి ప్రధానం. కాబట్టి వీరికి కావలసినది విప్లవము కాదు, ప్రజా స్వాతంత్ర్యమూ కాదు. వీరుకోరేదే తమస్వార్థం, తమ లాభం, తమ దోపిడివిధానం. జాతీయతత్వంపేరుతో ప్రజల్ని రెచ్చగొట్టి తమ కార్యం గట్టెక్కించుకోవాలని దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు యెత్తులు వేస్తున్నారు.

జాతీయ తత్వం పేరిట జాతీయ ఐక్యత, జాతీయ ప్రభుత్వం అని ప్రజల్లో ప్రచారంచేస్తున్నారు. “జాతీయ ఐక్యతంటే దేశం అంతా వొకటిగావుండాలి. చీలికలు— పెట్టుబడిదార్లనీ, ప్రజలనీ, యజమానులనీ, బానిసలనీ. పైకి తేడా కనిపించ కూడదు. అలా కనుపిస్తే మనలో సంఘభావం, బలం తగ్గుతుంది. బ్రిటిషు ప్రభుత్వంనుంచి అధికారాన్ని లాక్కోలేము. లాక్కోటానికి మనలో కలతలు వుండకూడదు. జాతీయప్రభుత్వం అంటే, పరజాతి ప్రభుత్వంపోయి స్వజాతిప్రభుత్వం రావటం. జాతీయ ప్రభుత్వం జాతీని రక్షిస్తుంది. పరజాతి ప్రభుత్వంపున్నంతకాలం మనజాతికి రక్షణవుండదు.”

ఇవీ దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు చేసే ప్రచారాలు. జాతీయతత్వం పేరుతో ప్రజలకు ఘాసీస్తు తలెత్తించి బోధిస్తున్నారు. జాతీయ ఐక్యత అనీ, జాతీయ ప్రభుత్వం అనీ ప్రజలకు బోధిస్తూ వారిలో వున్న వర్గచైతన్యాన్ని, విప్లవ శక్తుల్ని నాశనం చేస్తున్నారు. పరజాతి అంటే ద్వేషాన్ని, స్వజాతి అంటే అభిమానాన్నీ కలిగించి తాము అందరిం యెక్కటానికి చూస్తున్నారు.

జాతీయ ప్రభుత్వం వస్తుందనుకుందాము. విదేశీయ పెత్తనం పోయి దేశీయ పెత్తనం వస్తుంది. జానివల్ల ప్రజానీకానికి నూటికి తొంభైమందికి పైగావున్న రైతులకు, శ్రామికులకు లాభం యేంజరుగుతుంది? జర్మనీలో, స్పెయినులో, జపానులో, నిన్న మొన్నటిదాకా ఇటలీలో హిట్లరు, ఫ్రాంకో, టోజో, ముసోలినీ నాయకత్వాల క్రింద జాతీయప్రభుత్వాలు వున్నవి. అక్కడ పర ప్రభుత్వాలులేవు. కాని అక్కడకూడా ప్రజలు దారిద్ర్యంలోనే వున్నాడు. జాతిఅంటే జర్మను జాతిగానూ, జపాను జాతిగానూ చూడబడటంలేదు. అధికారంలోవున్నవారే జాతిగా పరిగణింప బడుతున్నారు. పాలితవర్గంజాతిగా పరిగణింప బడటంలేదు. కనుక మనదేశంలోకూడా జాతీయ ప్రభుత్వం వస్తే భారత జాతి అంతా రక్షింప బడుతుందనుకోటం భ్రమ. ఇలా జరగాలంటే సోషలిజమేక ర్తవ్యం. ఇందుకు పెట్టుబడిదారీ వర్గం వాప్పుకోదు. పైగా తమ అధికారంతో తమజాతిని అంటే పెట్టుబడి దారీవర్గాన్ని రక్షించుకోటానికి అంటే తక్కిన వర్గాల్ని దారిద్ర్యంలో అట్టిపెట్టటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ఇది సహజంకూడాను. కనుక కాంగ్రెసు యీ వర్గాన్ని మినహా

యించి తక్కిన నూటికి తొంభై వైగావున్న రైతుల్ని, శ్రామికుల్ని, శ్రమితర జనాన్ని రక్షించటానికి పూనుకుంటే తానుకోరే జాతీయప్రభుత్వం యెలా వుంటుందో స్పష్టంగా ప్రజలకు విప్పి చెప్పాలి. అలా చెప్పకుండా అగ్నష్టంగా జాతీయప్రభుత్వం కావాలి అని, పరజాతి పోవాలని ప్రచారంచేసుకుంటుంటే యిది ప్రజల మేలుకోసం కాదని వారిని దారిద్ర్యంలో అట్టిపెట్టడానికి అని అనుకోటంలో సందేహంలేదు. యెందుకంటే నిజంగా ప్రజల మేలుకోసమే కాంగ్రెసు పూనుకుంటే తన ప్రచారంలో కూడా అది కనబడాలి. మాటలోనే అవకతవకలు కనబడతాయంటే యిక క్రి.మ.లో కూడా అంతే జరుగుతుందనుకోటంలో సందేహంలేదు.

ఈ మధ్య భారత వాణిజ్య సంఘం జాతీయ ప్రభుత్వం లేకపోతే యుద్ధానికి తగినంతగా సహాయం చేయటానికి వీలేదని తీర్మానించింది. కాని వాణిజ్యసంఘంవారు (పెట్టుబడిదార్లు) నిజంగా యుద్ధానికి సహాయం చేయదలిస్తే వారు జాతీయ ప్రభుత్వం వచ్చేటంతవరకూ కనిపెట్టుకొని కూర్చోవ్వలలేదు. వారు వుత్పత్తిచేసే సరకుల్ని నిరాటంకంగా వుత్పత్తిచేయటానికి యుద్ధానికి వివిధోపాయాలను వాటికి అవకాశం వుంది. కాని ఇప్పటి పరిస్థితిలో వారు వుత్పత్తిచేసే సరకులకు అనుకున్నంత లాభాలు గడించటానికి వీలేదు. జాతీయప్రభుత్వం వస్తే అధికారం అంతా తమకే వుంటుంది. కాబట్టి తమ యిష్టంవచ్చి నట్లు లాభాలు గడించటానికి వీలుంటుంది. కనుక జాతీయ ప్రభుత్వం కావాలని తీర్మానించింది. ఇది తప్ప భారత వాణిజ్య

సంఘానికి, జాతీయ ప్రభుత్వానికి మరో సంబంధం లేదు- జి. యన్. మెహతా “జాతీయ ఐక్యతకోసం వర్తకులుకాం గ్రెనులో చేరుతున్నారని” చెప్పటంలోకూడా యిదే సంబంధంతో చెప్పాడు. కాంగ్రెసు అధికారంలోకి వస్తే వర్తకులు అధికారంలోకి వచ్చినట్లే.

జాతీయతత్వం, జాతీయఐక్యత, జాతీయప్రభుత్వం మొదలైన నినాదాలు ఫాసిస్టునినాదాలు. 1920 లో ముస్సోలిని వీటిద్వారానే అధికారానికి వచ్చాడు. ఇటలీ ఫాసిస్టు జండా మీద కర్రపుల్లలు కట్టకట్టినట్లు బొమ్మ వుంటుంది, ఇది జాతీయ ఐక్యతను సూచిస్తుంది. హిట్లరు యీ నినాదాలతోనే అధికారానికి వచ్చాడు. హిట్లరుపార్టీ పేరు ‘జాతీయ’-సోషలిజం, జండామీద స్వస్తిక చర్మనీ ‘జాతి’ గొప్పదనాన్ని సూచిస్తుంది. అంటే పరజాతి ద్వేషంకూడా యీ స్వస్తికలోవుంది. నేడు ఇండియాలోకూడ పెట్టుబడిదార్లు ముస్సోలిని, హిట్లరు నడచిన మార్గాన్నే నడుస్తున్నారు.

వీరంతా ప్రజాశత్రువులే

జాతీయవాదికి అంతర్జాతీయదృష్టి వుండదు. బుద్ధిసంకుచిత తత్వాన్నే ఆశ్రయిస్తుంది. ముందుచూపు వుండదు. సంఘాభివృద్ధికంటే స్వంతాభివృద్ధి కోరుతాడు. పెట్టుబడుదారాలంతే. దోచుకోటం, లాభాలు సంపాదించటం పెట్టుబడిదారుని సహజ లక్షణం. దోపిడీలేకపోతే పెట్టుబడిదారుడేవుండడు. కాబట్టి వీరు ప్రజల మేలుకోరతారనుకోటం పొరపాటు. పైగా వీరిద్దరూ

ప్రజల్ని మోసంచేయటానికి యేకం అవుతారు. అటు జాతీయ వాదులూ, ఇటు పెట్టుబడిదార్లూ యిద్దరూ ప్రజాశత్రువులే. ప్రజలు తమమిత్రులెవరో, శత్రులెవరో తెలుసుకోవాలి. శత్రువు చెప్పేమాటలకు మోసపోకూడదు. శత్రువుచేసే రాజకీయాలకు లొంగిపోకూడదు. శత్రువుతో ఐకమత్యంకానీ, సంఘీభావంకానీ కూడదు. వుంటే తాను లొంగివపోటం, శత్రువు జయించటం అవుతుంది. తాను తిరిగి దాస్యం వొప్పుకున్నట్లే అవుతుంది.

కాబట్టి నేడు ఇండియాలో ప్రజానీకానికి— పెట్టుబడి దార్లకూ, విప్లవవర్గానికి—విప్లవ వ్యతిరేక వర్గానికి మధ్య జరిగే అంతర్యుద్ధంలో ఐక్యతకుగానీ, సమిష్టిసంఘటనకుగానీ, జాతీయ ప్రభుత్వానికిగానీ చోటులేదు. ఈ యుద్ధం జరగవలసిందే. ఈ యుద్ధంలో ప్రజాక్షం గెలవాలి. అప్పుడే దేశానికి, సంఘానికి ముక్తి వుంటుంది.

7. యుద్ధానంతరం

ఈ యుద్ధం అంతర్జాతీయ అంతర్యుద్ధం. కాబట్టి దీనివల్ల ఇండియాలోకూడా మార్పులు జరుగుతవని చెప్పాము. ఇండియాలో వచ్చిన మార్పులేంటోగూడ చర్చించాము. దేశీయ పెట్టుబడిదారీవర్గం జాతీయతత్వం పేరిట ఇండియాలో ఫాసిస్టు ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించటానికి ప్రయత్నిస్తుందనికూడ తెలుసుకున్నాము. కాబట్టి యుద్ధానంతరం అంతర్జాతీయ పరిస్థితులెలా వుంటవో, వాటినిమనరించి ఇండియా యేపరిస్థితుల్లో వుంటుందో

తెలుసుకోవటం ముఖ్యం. అంతర్జాతీయ సరిస్థితులు విచారించు
న్నామంటే దేశీయ పరిస్థితులు మరచిపోవటంలేదు. నిష్పవానికి,
విప్లవ వ్యతిరేక శక్తులకు మధ్య జరిగే యీ ప్రపంచయుద్ధంలో
జాతీయ అంతర్జాతీయ పరిస్థితులు రాజకీయటాకికి వీల్లేదు. ఈ
యుద్ధంలో పాల్గొనని దేశాలకు యీ యుద్ధఫలితాలు సంక్ర
మించవనుకోటం పొరపాటు యుద్ధంలో పాల్గొన్నా, పాల్గొనక
పోయినా యుద్ధాంతరం యీ యుద్ధ ఫలితాన్నిబట్టి ప్రతి
దేశంలోనూ సాంఘిక, రాజకీయ మార్పులు జరక్క- తప్పదు.
కాబట్టి అంతర్జాతీయ దృక్పథాన్ని మరచిపో పరిస్థితుల్ని అర్థం
చేసుకోటం అవసరం.

ఈ యుద్ధం కొద్దికాలంలోనే అంతం అయ్యేసూచనలు కన
బడుతున్నవి. ఈ యుద్ధంలో ఫాసిస్టురాజ్యాలు వోడిపోయే
సూచనలు కనబడుచున్నవి. మిత్రరాజ్యాలు తాము గెలుస్తా
మనే దృఢనమ్మకంలో వున్నవి. ఇంగ్లండు, అమెరికా దేశాలకు
ఇప్పుడు ఈయుద్ధసమస్యలపై, యీ యుద్ధాంతరం ప్రపంచ
నిర్మాణం యెలా స్పృహలకేదే ప్రధానంగావుంటుంది. భావి ప్రపంచ
నిర్మాణంలో ఇండియా భవిష్యత్తుకూడా యిమిడివుంది కనుక,
ఇండియాసమస్య మనకు ప్రధానంకనుక, యుద్ధానంతరం ప్రపంచ
పరిస్థితులెలా వుంటుందో తెలుసుకోవటం మనకు ముఖ్యం.

ఈ యుద్ధంలో మిత్రరాజ్యాలు గెలుస్తేకాబట్టి యుద్ధా
నంతరం ఇంగ్లండు, అమెరికా, రష్యాదేశాల్నిబట్టి ప్రపంచ పున
ర్నిర్మాణం జరుగుతుంది. దనుకటాకికి వీలుంది. రష్యా ఫాసిస్టు
శక్తుల్ని నాశనం చేయటానికి తన సర్వస్వం ఓడ్డింది. రష్యా

సైనికుల ధైర్యసాహసాలు, రష్యాప్రజల ఉత్సాహం, పట్టుదల యిప్పటికే ప్రపంచాన్ని తారుమారుచేస్తున్నవి. ఫాసిస్టు బలాన్ని నాశనంచేసి రష్యా మహా కాంక్ష చేయబోతుంది. రష్యా అంటే ప్రపంచంలోని ప్రజాస్వామిక శక్తులకు అభిమానం, సూతన ఉత్సాహం కలుగుతుంది. కాబట్టి భావి ప్రపంచ నిర్మాణంలో రష్యామాటకు విలువ వుంటుందని సూహించవచ్చు.

కాని అమెరికాదేశంకూడ భావి ప్రపంచనిర్మాణంలో ముఖ్య పాత్ర తీసుకుంటుంది. అమెరికా, సామ్రాజ్య తత్వంలో వున్న పక్కా కాపిటలిస్టుదేశం. ఈయుద్ధం వచ్చినతరువాత అమెరికా పరిశ్రమల్ని యెక్కువ వృద్ధిచేసుకుంది. సైన్యల్ని, మిలిటరీ శక్తిని పెంచుకుంది. కాని యుద్ధంలో రష్యామాదిరిగా అమెరికా మిలిటరీ బలాన్ని కానీ, యుద్ధ పరికరాలనుగానీ కోల్పోవటం లేదు. పైగా అరువుకవులు బిల్లుద్వారా ఇతరదేశాలకు, ముఖ్యంగా ఇంగ్లండుకు, యుద్ధ పరికరాలు నష్టపెట్టే పలుకుబడి సంపాదించుకుంటుంది. ఇది యిలావుంచి అమెరికాకు, సామ్రాజ్యదేశంకాబట్టి సోషలిజం అంటే గిట్టదు. కాబట్టి యీ యుద్ధంలో ఫాసిస్టురాజ్యాల మిలిటరీటశక్తిని నాశనం చేయటానికి అమెరికా నహాయపడ్డా పూర్తిగా ఫాసిస్టుతత్వాన్ని, ఫాసిస్టు సిద్ధాంతాన్ని నాశనంచేసి సోషలిస్టు రాజ్యస్థాపనకు పూను కోదు. ఒకవేళ రష్యా ఇందుకు పూనుకున్నా అమెరికా చేయి చేసుకొని యెదురుతిరక్క మానదు.

అనలు రష్యాఫాసిస్టు మిలిటరీశక్తిని నాశనంచేసిన తరువాత ఐరోపా ఖండాన్నంతా సోషలిస్టు ప్రభుత్వంగా మార్చేటంత

వరకూ యీ యుద్ధాన్ని సాగిస్తుందా అనేది సందేహం—
ఇప్పటికే రమ్య యీ యుద్ధంలో చాలా నష్టపడింది. జర్మనీ
మిలిటరీశక్తిని పూర్తిగా నాశనం చేసేటప్పటికి ఇంకా కొంత
నష్టపోవలసి వస్తుంది. తరువాతకూడా తిరిగి అమెరికాతో
కయ్యంపెట్టుకొని సోషలిజం స్థాపించటానికి పూనుకోటంకష్టం.
ఇంతమాత్రంచేత రమ్య తన ఆదర్శాన్ని చంపుకుంటుంది అని
అనుకోకూడదు. ఫాసిస్టు శిక్షానికి పట్టుకొమ్మలయిన మిలిటరీ
శక్తిని నాశనం చేయాలి అని ఫాసిజం మూడువంతులు నడుము
విరిగినట్లే అయిపోతుంది. తిరిగి ఐరోపాఖండములో ఫాసిస్టు
ప్రభుత్వాలు స్థాపించబడవు. పూర్తిగా సోషలిస్టు ప్రభుత్వాలు
కాకపోయినా ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వాల స్థాపన జరుగుతుంది.
ఈ ప్రభుత్వాలవల్ల తిరిగి ప్రజాస్వామిక శక్తులు విప్లవశక్తులు
తలెత్తటానికి వీలవుతుంది. ఇలాజరగడం రమ్య ఆదర్శంలో,
నగం నెగ్గినట్లే. కాబట్టి వెంటనే అమెరికాతో చేయిచేసుకో
కుండా రమ్య తిరిగి కొంతకాలం వేచియుంటుంది. ఇలా ఓర్పు
వహించడం రమ్యకూడా మేలే.

ఇక ఇంగ్లాడుసంగతి ఆలోచిద్దాము. ఇంగ్లాడు పూర్తిగా
రమ్యాను బలపరుస్తుందో, పూర్తిగా అమెరికాను బలపరుస్తుందో
లేక అటుయిటు కాకుండా తటస్థంగా వుంటుందో చెప్పటం
కష్టం. యీ యుద్ధంతరువాత ఇంగ్లాడు పూర్తిగా సోషలిస్టు
దేశంగా మారే సూచనలు లేవు. కాని ఇప్పటి కంటే యెక్కువ
ప్రజాస్వామికంవుండే ప్రభుత్వం రాకతప్పదు. ఇది జ్యోతిష్యం
చెప్పటంకాదు. ఈ యుద్ధంవల్ల ఇంగ్లాడులో జరుగుతున్న

మార్పులు గ్రహిస్తే ముందుపచ్చే ప్రభుత్వంకూడా యేదో పూహించడం తేలిక. చచ్చెలు, మేరీలు బ్రిటిషు సామ్రాజ్యాన్ని రక్షించటానికి పూనుకున్నా ప్రజల చలనోద్యమం కూర్చుల్ని అడ్డుకోలేదు. 1943-44 సంవత్సరాల్లోపున్న కమిషనాన్ని తిరిగి 1939 కి తీసుకొని వెళ్ళటానికి బ్రిటిషు కన్సల్వేటివ్ ముతాకి చేతగాదు. నేడు ఇండియాలో జరుగుతున్నట్లు ఇంగ్లండులో కూడ ప్రభుత్వంలో మార్పు వస్తుంది. పార్లమెంటులో కన్సల్వేటివ్ పార్టీకి మెజారిటీవున్నా కాబినెట్లో లేబరు పార్టీ (బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికం) పలుకుబడి సగపాదించింది. ప్రజాశక్తులు అభివృద్ధి చెందుతున్నవి. పెట్టుబడిదారీ నుంచి లాభాల్లో నూటికి తొంభై వంతులు ఆదాయపుపన్ను ద్వారా ప్రభుత్వం గుంజుతుంది. ప్రస్తుతం ఇది యుద్ధాలవసరంగా కనపడవచ్చు. కాని యుద్ధంతరువాత తిరిగి పెట్టుబడిదార్లు నూటికి నూరుపాళ్ళు లాభాలు గడించాలంటే ప్రభుత్వం పూనుకున్న ప్రజానీకం పూనుకోదు.

ఇది ఇలావుంచి బీనరిటీ స్కీము వాకవిధంగా బ్రిటిషు ప్రజాస్వామిక విజయాన్ని నూచిస్తుందనీ చెప్పవచ్చును. ఈ స్కీము ప్రకారం ప్రతిసంవత్సరం ప్రభుత్వం దేశములోని సంస్కరణల కోసం 50 కోట్ల పౌనులు వ్యయంచేయాలి. అంటే ప్రభుత్వ దాయం ప్రతిసంవత్సరం 50 కోట్ల పౌనుల ధనానికి లగ్గకూడదు. అదనపు మూలధనాన్ని (దేశంలో పెట్టుబడి పెట్టగా మిగిలినది) ఇతర దేశాల్లో పెట్టుబడి పెట్టడం ఆధునిక సామ్రాజ్యతత్వానికి పునాది. గతయుద్ధంవల్ల ఇంగ్లండు అదనపు మూలధనం చాల

వరకు తగ్గింది. 1922-23 సంవత్సరాల్లో ఇంగ్లండు ఇతర దేశాలకు యెక్కువకు చేయూలిగిన మూలధనం ఏ కొట్ల పావుకంటే యెక్కువలేదు. ఈ యుద్ధానంతరం యిలా తగ్గిపోయే అవకాశం వుంది. కాబట్టి బీవీడ్విస్ట్రియన్ల చరణలోకివస్తే ఇంగ్లండు లోని మూలధనం ఇంగ్లండు సంస్కరణలకే సరిపోతుంది. ఇతర దేశాలకు ఎక్కువకు చేసే అవకాశం వుండదు. అంటే సామ్రాజ్యతత్వ పునాదే కడలిపోతుండవచ్చు మాట. బీవీడ్విస్ట్రియన్లు ప్రస్తుత ప్రభుత్వం చాలవరకు అంగీకరించింది. అంతా వున్నది వున్నట్లుగా అంగీకరించాలని టేబురుపార్టీ డిమాండుతుంది. ఇప్పుడు కాకపోయినా యుద్ధానంతరం అయినా అస్కీముని అంగీకరించక తప్పదు. ఇంగ్లండులోని బీవీడ్విస్ట్రియన్లు మీద ప్రజాభిప్రాయం రీసుకుంటే కావసేవాభ్యుదయ కొద్దిమందో వుంటారు. కనుక యుద్ధానంతరం బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యం యిప్పటిలాగా వుంటుందని కానీ ఇంగ్లండు ప్రభుత్వం సామ్రాజ్య ప్రభుత్వంగానే వుంటుందని కానీ అనుకోవడం కల్ల.

కనుక ఇంగ్లండులో సోషలిస్టు ప్రభుత్వం రాకపోయినా యిప్పటి సామ్రాజ్య ప్రభుత్వం పోయి యెక్కువ ప్రజాస్వామికం వుండే ప్రభుత్వం యేర్పడడం తప్పదని అవుతుంది. ఇది రష్యాకుకూడ శుభసూచి. ఈ ఏర్పడబోయే ప్రభుత్వంతో రష్యా మైత్రిని అభివృద్ధి చేసుకోవడం అవసరం. ఈ మార్పు సంతా తెలుసుకోబట్టే రష్యా ఇంగ్లండుతో 20 సంవత్సరాల వరకూ మైత్రి సంధిని చేసుకుంది. లేకపోతే 20 సంవత్సరాల సంధిపత్రాన్ని రష్యా వొప్పకోవటంలో అర్థంలేదు. అంత

వరకూ యుద్ధం సాగుతుందని రష్యా యీ సంధిపత్రంమీద సంతకం చేయలేదు. అమెరికా సామ్రాజ్యతత్వంనుంచి ఇంగ్లండును వేరుచేయటానికి రష్యా ఇంగ్లండుతో యుద్ధంన సంబంధాన్ని కల్పించుకుంటుంది. ఇప్పటికే బ్రిటిషు సామ్రాజ్యంలో అమెరికా పలుకుబడి మోస్తూపోయింది. ఆస్ట్రేలియా, కెనడా దేశాలు అమెరికా పక్కకు చేరుకున్నవి. ఫిసిఫిక్ సముద్రంలో జపాను ఓడిపోగానే అమెరికా ఆధిపత్యం వహిస్తుంది. ఆఫ్రికాలో కాలుపెట్టి అక్కడ పలుకుబడికోసం ముందుకు సాగుతుంది.

కాబట్టి యుద్ధానంతరం ఇంగ్లండు వెనుకటిలాగా సామ్రాజ్య దేశంగా వుండదు. ఇంగ్లండు వారి ప్రజాప్రభుత్వ దేశం అవుతుంది. ఇది ఇంగ్లండు దేశానికే నష్టంకాదు. ఇంగ్లండు పెట్టుబడిదార్లకు యిది గొడ్డలిపెట్టు యినా ఇంగ్లండు ప్రజాస్వామి కాని కిది శుభచిహ్నం. బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికాన్ని అమెరికా క్రిందకు పోనీయకుండా రష్యా తనవై పుకుతిప్పుకోటం ఈ రెండు దేశాలకే కాదు, భావి ప్రపంచానికీకూడా మేలే. కాబట్టి రష్యా బ్రిటనుల మైత్రిసంధివల్ల భావిప్రపంచ నిర్మాణానికి పునాది యేర్పడిందని చెప్పవచ్చును.

కాబట్టి అంతర్జాతీయంగా అక్షరాజ్యాలు వోడిపోవటం అంటే ఫాసిస్టు రాజ్యాల మిలిటరీశక్తి నాశనం అవుతుంది. కాని ఐరోపా ఖండంలోగాని జపానులోగాని వెంటనే సోషలిస్టు ప్రభుత్వాలు యేర్పడే పరిస్థితులు లేవు. అంటే ఫాసిస్టు మిలిటరీ శక్తి నాశనం అయినాకూడా ఫాసిస్టు తత్వంగాని, ఫాసిస్టు

సిద్ధాంతంగాని పూర్తిగా నాశనం అయ్యేవరకూ యీ యుద్ధం సాగదు, అమెరికా సామ్రాజ్యదేశంగా ప్రచుచాధిపత్యాన్ని వహించటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ఇంగ్లండు సామ్రాజ్యవాద ఇంగ్లండునుంచి ప్రజాస్వామిక ఇంగ్లండుగా మారుతుంది.

అంతర్జాతీయ పరిస్థితు లిలా వున్నప్పుడు నురి ఇండియాస్థితి యేమిటి? అంతర్జాతీయంగా ఫాసిస్టు మిలిటరీశక్తి నాశనం అయినా ఫాసిస్టు సిద్ధాంతం నాశనం కాదు. కాబట్టి ఇండియాలో ఫాసిస్టు శత్రుం ఈ యుద్ధంనల్ల నాశనంకాదు. రూజు వెల్టుకాని, చర్చిలుకాని ఇండియాలో ఫాసిస్టుతత్వం నాశనం చేయటానికి యిక్కడ యుద్ధం సాగించరు. ప్రజాస్వామికశక్తులు రష్యా సహాయం కోరవచ్చును. కాని రష్యా ఇంగ్లండును వత్తిడిచేసి ఇండియా స్వాతంత్ర్యంకోసం భావి ప్రపంచ నిర్మాణానికి పునాది అయిన బ్రిటను మైత్రిని భగ్నం చేసుకోదు. అసలు యిట్టి పరిస్థితుల్లో యిచ్చటి ప్రజాశక్తులు రష్యాను వత్తిడిచేసి అమెరికాతో కయ్యానికి దించటం, బ్రిటను మైత్రిని చెడిగొట్టడం భావ్యం కాదు. ఒకవేళ యీ పరిస్థితుల్లో ఇండియాకు స్వాతంత్ర్యం లభించినా దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు అమెరికా సహాయంతో ఇండియాలో కాపిటలిస్టు ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించటానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. ఇప్పటికే యీ ప్రమాదం కనబడుతుంది. బ్రిటను సామ్రాజ్యతత్వాన్ని కోల్పోయి, ప్రజాస్వామిక శక్తిగా మారుతున్నకొద్దీ ఇండియాలోని జాతీయవాదులు బ్రిటనుతో వున్న సంబంధాన్ని తెంచుకుంటున్నారు. అమెరికా క్రిందకు చేరుతున్నారు. దేశీయ పెట్టుబడిదార్లకు

దేశీయ ప్రజాస్వామికం అన్నా, బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికం అన్నా గిట్టదు. పెట్టుబడిదారీవర్గానికి పెట్టుబడిదారీవర్గంతోనే పాతుకుదురుతుంది. కాబట్టి పెట్టుబడిదార్ల ప్రభుత్వంగా వుండే అమెరికాతో చేతులు కలుపుతున్నారు. అమెరికాకూడా ఇండియాని తన క్రిందకు తీసుకోవడానికి తగిన నాతావరణం యేర్పరుచుకుంటుంది. యుద్ధంకాగానే ఇండియాలో స్వాతంత్ర్యం అనే పేరుతో దేశీయ పెట్టుబడిదార్లకు అధికారం యిచ్చి తనక్రింద అట్టిపెట్టుకుంటుంది.

కనుక యీ యుద్ధంకాగానే వెంటనే ఇండియా సమస్య పరిష్కారం అవుతుందనుకోవడానికి వీలేదు. ఇండియాసమస్య పరిష్కారం కావటం అంటే ఇండియాకిచ్చిన స్వయంనిర్ణయ హక్కు ఇచ్చుటి ప్రజానీకానికి చెందాలి. కాని దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు యీ హక్కు ప్రజానీకానికి చెందకుండా తామే భుక్తంచేసుకుని జాతీయతత్వంపేరట పాసిస్తున్నప్రభుత్వాన్ని స్థాపించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇండియాలో ఫాసిస్టు ప్రభుత్వంవస్తే మరో అంతర్జాతీయ యుద్ధం తప్పదు. క్రిందటియుద్ధానంతరం కాపీటలిస్టువర్గాల కుతంత్రాలవల్ల జర్మనీలో యేర్పడ్డ ఫాసిస్టుప్రభుత్వం యీ యుద్ధాన్ని లేవదీసింది. తిరిగి ఇండియాలో ఇదే జరిగితే మరో యుద్ధం తప్పదు. కనుక భావి భారతదేశసమస్య వొక్క భారతదేశానికేకాదు. ప్రపంచానికొక్కటా సంబంధించింది.

ఇది జాతీయ అంతర్జాతీయపరిస్థితులు. ఫాసిస్టుత్వాన్ని వాతవం చేసి దీనిని యీ యుద్ధం ఫాసిస్టు వ్యతిరేకయుద్ధం

అనిపించుకోదు. కాని యీ యుద్ధంవల్ల ఫాసిస్టుతత్వంపూర్తిగా నాశనం అయ్యేటట్లు కనుపించదు. కనుక అంతర్జాతీయంగా యీ యుద్ధం ఆగిపోయినా ఫాసిస్టుతత్వం వున్న వివిధదేశాల్లో యీ యుద్ధం మరోరూపంలో సాగుతుంది. ఫాసిస్టుతత్వంవున్న దేశాల్లో యిది అంతర్యుద్ధంగా మారుతుంది. ప్రజాస్వామిక శక్తులు కోరవలసిందికూడా యిదే. ఫాసిస్టుతత్వం అనేదివుంటే ఎప్పటికైనా తలెత్తి తిరిగి మిలిటరీబలాన్ని స్థాపించటానికి పూనుకుంటుంది. కనుక పునాదినే పెళిలించివేయటం ప్రజాస్వామిక శక్తులు చేయవలసిన విధి.

ఇండియాలోకూడ ఫాసిస్టుతత్వం వుందికాబట్టి యీ యుద్ధాన్నే అంతర్యుద్ధంగా ఇండియాలో సాగించటం ఇచ్చటి ప్రజాస్వామికశక్తుల కర్తవ్యం. అంతర్జాతీయంగా ఇండియాలోని ప్రజాస్వామికశక్తులు ఫాసిస్టుతత్వాన్ని నాశనంచేసే పరిస్థితుల్లో లేవు. కనుక అంతర్యుద్ధంద్వారా దేశీయఫాసిజాన్నేనా యెదుర్కోటం ముఖ్యం. ప్రజాస్వామికశక్తుల్ని యిందుకు ఆయత్తం కాకుండా చేయటానికి, ముందెవ్వడో ప్రజానీకం యెదురుతిరుగుతుందనే భయంతో రష్యామీద జర్మనీ పడేట్టుగా దేశీయ పెట్టుబడిదారీవర్గం జాతీయపుద్యమం పేరుతో ప్రజాస్వామిక శక్తులకు ప్రతిగా తామే అంతర్యుద్ధాన్ని లేవదీశారు. 1942 అగష్టులో కాంగ్రెసు ప్రారంభించిన పుద్యమం మొదటిరంగం. ఆహారపదార్థాలు ప్రజానీకానికి అందకుండా చేయటం రెండో రంగం. గాంధీ నిరసనవ్రతం మూడోది. దేశీయపెట్టుబడిదారుల యీ అంతర్యుద్ధాన్ని ప్రజాస్వామికశక్తుల్ని, విప్లవాన్ని నాశ

నం చేయటానికి ప్రారంభించారు. కనుక ఇండియాలో అంత ర్యుద్ధం యిదివరకే ప్రారంభం అయింది. కొత్తగా ప్రజాస్వామిక శక్తులు అంతర్యుద్ధాన్ని లేవదీయ సక్ష్ములేదు. జరిగే యుద్ధంలో తమకు ఉండే గెలిచేటట్లు యుద్ధాన్ని సాగించటం ప్రజాస్వామిక శక్తుల బాధ్యత.

8. అమెరికా యెత్తులు

అమెరికా ప్రపంచాధిపత్యంకోసం యెదురుచూస్తుందని చెప్పాము. ఇండియాని యుద్ధానంతరం తనక్రిందకు లాక్కోవాలని చూస్తుందని అందుకు తగిన వాతావరణం యిక్కడ సృష్టించుకుంటుందని కూడా చెప్పాము. ఇది చాలామందికి ఆశ్చర్యంగా కనబడవచ్చు, కాని యథార్థపరిస్థితులు ఆలోచిస్తే యిందుకు అనుకూల సమాధానమే వస్తుంది. అమెరికా యీ యుద్ధంవల్ల నష్టపడింది అట్టేలేదని పైగా పుత్పత్తిని యెక్కువ చేసి కాపిటలిస్టు విధానాన్ని అభివృద్ధి చేస్తుందని అందరు మోప్పకోవలసిన విషయమే.

సామ్రాజ్యతత్వం కాపిటలిస్టు విధానంలో చివరి అంతస్తు. ఇదివరకే అమెరికా, సామ్రాజ్యదేశంగా వుంది. ఈ యుద్ధం వల్ల యీ తత్వం బాగా బలపడింది. (ఇంగ్లండు యిలా యెందుకు కాలేజిపోయిందో వెనుక చూచుచున్నాము) కనుక సామ్రాజ్యతత్వం గల దేశం మార్కెట్లకోసం ప్రపంచాధిపత్యాన్ని కోరటం, అందుకు ప్రయత్నించటం సహజమే. ప్రపంచాధిపత్యమే కావాలనుకునే అమెరికా, ఇండియాని తనక్రిందకు

లాక్ష్మీవాలనుకోటలో సందేహం వుండదు. కాని యిలా నిర్మోహమాటంగ్గా ప్రపంచాధిపత్యం కావాలంటే కుదరదు. యేదేశాలూ అంగీకరించవు. కనుక వీలైన దేశాల్లో వీలైనట్లుగా పలుకుబడి సంపాదించుకొని స్థావరం యేర్పరచుకోటం సామాన్యదేశాల మొదటి యెత్తు.

ఇండియా పరిస్థితులు యందుకు అనుకూలంగా వున్నవి. దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు అధికారంలోనం వున్నప్పుడు అటువంటిది. బ్రిటను వుత్పత్తి మాటలతో అధికారం యిచ్చేటట్లు లేదు. పైగా బ్రిటను యుద్ధానంతరం ప్రజాస్వామిక రాజ్యం కాబోతూ వుంది. ప్రజాస్వామిక బ్రిటను దేశీయ పెట్టుబడిదార్లకు అధికారం యిచ్చి ఇండియాలో కాపిటలిస్టు ప్రభుత్వం స్థాపిస్తుందనుకోటం అనంభవం. కనుక దేశీయ పెట్టుబడిదార్లకు బ్రిటనుతో సంబంధం పెట్టుకూర్చుంటే కుదరదు. రష్యాకు వర్గం అంటే అసలే గిట్టదు. మిగిలేది అమెరికా. వీరి మనస్తత్వానికీ, అమెరికా తత్వానికీ చుట్టరికం కుదురుతుంది కాబట్టి అమెరికా అంటే వీరికి యెక్కడలేని ఆస్థానం కలుగుతుంది.

అమెరికా యీ ఆసరాచూచుకుని ఇండియా అంటే అంతటేని ప్రేమ, అభిమానం చూపుతుంది. వెండల్ విల్క్యీ లూయీ ఫిషర్, ఎడ్ గార్ స్నో, మొదలైన అమెరికా ప్రముఖులు “ఇండియాకు స్వాతంత్ర్యం ఇవ్వాలి”, ఇండియాలో జాతీయ ప్రభుత్వం స్థాపించాలి” అని గొంతెత్తి అరుస్తున్నారు. విల్క్యీ రిపబ్లికనుపార్టీ నాయకుడు - పెట్టుబడిదారినర్గానికి చెందినవాడు. లూయీ ఫిషర్, ఎడ్ గార్ స్నో జాతీయవాదులు. వీరికి ఇండియా

అంటే యింత అభిమానం, ప్రేమ యెందుకూ? పెట్టుబడి దారులు, పెట్టుబడిదారీవర్గాన్ని, జాతీయవాది, జాతీయవాదుల్ని కావులించుకోటం సహజం. కనుక వీరుచేసే ప్రచారం ఇండియాలో పెట్టుబడిదారీవర్గానికీ, జాతీయతత్వానికీ చెందిన కాంగ్రెసుకు అధికారిం యివ్వమని వీరు ఇండియాకి యివ్వమని కోరే స్వాతంత్ర్యం ఫలానా స్వాతంత్ర్యం అనికానీ, ప్రభుత్వం ఫలానాదనికానీ స్పష్టంగాలేదు. ప్రజాప్రభుత్వం అని చెప్పినా కొంత అర్థంవుండేది. వీరు అలా చెప్పకుండా, అంతరార్థంతో ప్రచారం సాగిస్తున్నారు. ఇండియా ప్రజలకుబ్రటనంటే ద్వేషం, అమెరికాలంటే అభిమానం కలిగించటం వీరివుద్దేశం.

దీనికి తగ్గట్టుగా అమెరికా, ఇండియాలో ప్రచారంకోసం విపరీతధనాన్ని ఖర్చుపెట్టుతూవుంది. దేశీయపత్రికల్లో, తాటి కాయలంత అక్షరాలతో అమెరికాచేసే అడ్వర్టైజ్మెంటు అంతులేకుండావుంది.

‘1492-1942-నాలుగున్నర శతాబ్దాలనుంచి, కొలంబసు అమెరికా చేరినప్పటినుంచీ- ముఖ్యంగా వందన్నర సంవత్సరాలనుంచీ - అమెరికా అనుభవించే స్వేచ్ఛకు అంతులేదు ... విశ్వమానవ కల్యాణం అమెరికా ముఖ్యోద్దేశం... మానవ స్వేచ్ఛకోసమే అమెరికా యీ యుద్ధంలో దిగింది... అమెరికాసేనలు ఇండియాలో వున్నది కేవలం ఇండియా స్వాతంత్ర్యాన్ని రక్షించటానికి.’ ఇదీ మన దేశంలో అమెరికాతరపున జరిగే ప్రచారం. సామ్రాజ్యతత్వానికీ, మానవస్వేచ్ఛకూ పొత్తులేదు. సామ్రాజ్యతత్వం వున్నచోట మానవస్వేచ్ఛ

వుండదు. మానవస్వేచ్ఛవుంటే సామ్రాజ్యతత్వానికి ఆస్కారం లేదు. కాబట్టి అమెరికా మనదేశంఅంటే ఇంతవరకూలేని అభిమానాన్ని, ఇప్పుడు కనబరుస్తుందంటే (ఈ నాలుగున్నర శతాబ్దాల్లో అమెరికా యెప్పుడూకూడా మనదేశంఅంటే శ్రద్ధ చూపలేదు.) ఇందులో కొంత అంతరార్థం లేకపోదు. ఇది ఎరను చూపి చేపనుపట్టటం. ఈవరిస్థితు లిలావుంచి అమెరికా ప్రముఖులు ఇప్పుడు యెక్కువగా ఇండియావచ్చి, యిచ్చటి పరిస్థితులు స్వంతంగా, వ్యక్తిగతంగా తెలుసుకొని పోవటం జరుగుతుంది.

సామ్రాజ్య దేశం కాబట్టి అమెరికా యీవన్నాగం అంతా వన్నటం సహజమే. కాని అధికారంకోసం ప్రాకలాడుతున్న దేశీయ పెట్టుబడిదారీవర్గం, ఇంతవరకూ అధికారంకోసం బ్రిటనుతో పోట్లాడే దేశీయ పెట్టుబడిదారీవర్గం, తిరిగి అమెరికా క్రింద దాస్యాన్ని యెలా అపేక్షిస్తుందని సందేహించవచ్చు. అమెరికా వచ్చినా దాస్యంలో వుండేది ఇండియాలోని ప్రజా నీకం కాని పెట్టుబడిదారీవర్గంకాదు. కాగా యీవర్గానికి యిదే తత్వంగల మరోవర్గం ఆశ్రయం యిస్తుంది. కాబట్టి అమెరికా వల్ల దేశీయ పెట్టుబడిదార్లు నష్టపడేది ఉండదు. వీరి లాభాలు వీరు నిరాటంకంగా సంపాదించటానికి వీలుంటుంది. జర్మనీ క్రిందకు ఫ్రాన్సు పోయినందువల్ల నష్టపడింది అచ్చటి ప్రజానీకం. అచ్చటి కాపిటలిస్టులు వెనుకటిలాగానే లాభాలు సంపాదించారు. ఇండియాకూడా అంతే. దేశీయ పెట్టుబడిదార్లకు అధికారం రావటం ప్రధానం. అమెరికా ద్వారా యిది సాధ్యపడేటప్పుడు

అమెరికా సహాయం కోరటం సహజం. అధికారం వచ్చినతరువాత వీలుంటే అమెరికాను యెదిరించి తాముక్కలే ఇండియాలో యేకభుతాధి:త్యాన్ని వహించి దోపిడీవిధానం సాగించటానికి చూస్తారు. వీల్లేపోతే యిద్దరూ కలిసి యీపని నిర్వహిస్తూవుంటారు. తేడా అంతే. దానిద్ర్యాన్ని అనుభవించేది అప్పుడూ ప్రజానీకమే, ఇప్పుడూ ప్రజానీకమే.

ఇలాకాకుండా దేశీయ పెట్టుబడిదారీవర్గం ప్రభుత్వాని కొప్పుకుంటే తమ అస్తిత్వానికే భంగం వాటిల్లుతుంది. పరిశ్రమలు తమ చేతుల్లో వుండవు. వున్న తమ యిష్టం వచ్చినట్లు లాభాలు గడించటానికి విల్లేవు. కనుక వీలైతే దేశీయ పెట్టుబడిదారీవర్గం మొక్కటే దేశంలో కాపిటలిస్టు ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించటానికి ప్రయత్నిస్తుంది. వీల్లేపోతే అమెరికా సహాయంతో యీపని సాధిస్తారు.

9. కొత్తపంథా

ఇంతవరకూ జాతీయతత్వం పేరిట ఇండియాలో జరిగే మోసాన్నిగూర్చి చర్చించాము. జాతీయశక్తులు జాతీయవాదం పేరుతో ఇండియాలో పాసిస్టు ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నవని కూడా తెలుసుకున్నాము. పరిస్థితులిలావుంటే విప్లవం యెలా నెగ్గుతుందో మనం ఆలోచించాలి. విప్లవం నెగ్గటం అంటే ఇండియాలో ప్రజాస్వామికశక్తులు జయించాలి. జాతీయశక్తులు సగించాలి. ప్రభుత్వాధికారం ప్రజాస్వామికశక్తుల చేతుల్లోకి రావాలి. ఇది యెలాపొసగుతుంది?

ఆధునిక పరిస్థితుల్లో విప్లవం వెనుకటిలా... తేలిగ్గా జరుగుతుందనుకోటంగానీ, ప్రభుత్వాన్ని తేలిగ్గా ప్రజాశక్తులు వశం చేసుకోవచ్చుననిగానీ అనుకోటం పొరపాటు. ఇప్పటి ప్రభుత్వాలు వెనుకటి ప్రభుత్వాల్లాగా బలహీనంగా లేవు. ప్రభుత్వానికున్న ఆధునిక యుద్ధపరికరాలతో పోల్చిచూస్తే వెనుకటి ప్రభుత్వాలకున్న బలం చాలా తక్కువ. 1917లో రష్యాలోని ప్లవపార్టీ మాస్కో, పెట్రోగ్రాడ్ పట్టణాలు పట్టుకోవటంతో జారుప్రభుత్వం విచ్ఛిన్నం అయిపోయింది. 1789లో ఫ్రాన్సులోని విప్లవశక్తులు ప్రభుత్వజైలుని బద్దలుచేయటంతో పున్న ప్రభుత్వం లొంగిపోయింది. విప్లవం నెగ్గింది. నేడు ఇండియాలోకూడ యిలాచేస్తే విప్లవం జయిస్తుందనుకోవటం పొరపాటు. వైస్రాయిభవనం వశం చేసుకున్న తమాత్రంచేత, లేక కొన్ని పట్టణాలు పట్టుకున్న మాత్రాన విప్లవం నెగ్గినట్లు భావించ కూడదు. ప్రభుత్వం యితమాత్రానికే లొంగదు. బాంబులవర్షం కురిపించి విప్లవ శక్తుల్ని ధ్వంసం చేస్తుంది. దీనికి పుదాహరణం యిప్పుడు కాంగ్రెసు తలపెట్టిన నిధ్వంసక పుద్యమాన్ని ప్రభుత్వం నాశనం చేయటమే. “కాంగ్రెసు ప్రజల్లో చైతన్యం కలిగించలేదు. ప్రజల్లో రాజకీయ విజ్ఞానం, చైతన్యం పుంతు ప్రభుత్వాన్ని యెదిరించి రాజకీయాధికారం చేపట్టం తేలికని” కొంతమంది పుద్దేశపడవచ్చు. కాని యిట్టి పరిస్థితుల్లోకూడ ఆధునిక మారణయంత్రాలముందు ప్రజాబలం నిలుస్తుందని చెప్పటం వ్లం. అయితే మరి ప్రజాస్వామికశక్తులు ప్రభుత్వాన్ని ఎలా వశం చేసుకుంటవి? ఇండియాలో విప్లవం యెలా నెగ్గు

తుంది?

ఈ యుద్ధం రానంతవరకు ఇండియాలో ప్రభుత్వాన్ని యెదిరించటమే ప్రధాన సమస్యగా వుంది. ఈ యుద్ధంవల్ల యీ మూడు నాలుగు సంవత్సరాల్లో జాతీయ అంతర్జాతీయంగా అనుకోని మార్పులన్నీ జరిగినవి. ప్రపంచంలోని వివిధశక్తుల మధ్య కొత్తసంబంధాలు యేర్పడ్డవి. శత్రువులు మిత్రులూ, మిత్రులు శత్రువులూ అయ్యారు. ఫాసిస్టు దేశాలన్నీ వొకటి అయ్యాయి. ఫాసిస్టు వ్యతిరేక దేశాలు వొకటి అయ్యాయి. సోషలిస్టు రష్యాకు, కాపిటలిస్టు ఇంగ్లండుకు మైత్రి యేర్పడింది.

ఇండియాలో కూడ యీమార్పులు జరగటంచేత యిక్కడ కూడ కొత్త సంబంధాలు యేర్పడ్డవి. ప్రభుత్వం, ప్రజాస్వామిక శక్తులు ఒక టేమార్గంలో నడచినవి. (ఈయుద్ధం ఫాసిస్టు వ్యతిరేకయుద్ధం కావటంచేత యీ యుద్ధంలో పాల్గొన్న ప్రభుత్వాన్ని యెదిరించటం ఫాసిస్టు రాజ్యాలకే అనుకూలం. ఇలా చేస్తే ప్రజాస్వామికానికే ముప్పు కలుగుతుంది. కనుక నిజమైన ప్రజాస్వామిక శక్తుల కర్తవ్యం ఫాసిజానికి వ్యతిరేకంగా పోట్లాడే ప్రభుత్వాన్ని బలపరచటం.) జాతీయతత్వంలోవున్న కాంగ్రెసు యీపని చేయదు. పైగా జాతీయతత్వం అయిన ఫాసిజాన్నే బలపరుస్తుంది ఇది దీనికి సహజమే. యుద్ధం రానంతవరకూ కాంగ్రెసులో జాతీయతత్వం (ఫాసిస్టుతత్వం) నిపుడు గప్పిన నిప్పువలె అణగివుంది. యుద్ధం రాగానే యిది బయట పడింది. విధ్వంస చర్యల ద్వారా కాంగ్రెసు, పుద్గమాన్ని లేవదీసి ప్రభు

త్వాన్ని యెదిరించింది. ఇది ఫాసిస్టు రాజ్యాలకు సహాయం చేయటం.

ఇప్పుడు యుద్ధంలో ఫాసిస్టు రాజ్యాలు గెలుస్తవనే భయం లేదు. ఈ భయంపున్నంతకాలం ప్రజాస్వామిక శక్తులు ప్రభుత్వానికి సహాయంచేయటంలో తప్పు లేదు. ఇప్పుడు భయం తీరిపోయింది. కాబట్టి ప్రజాస్వామిక శక్తులు తిరిగి అధికారం వశం చేసుకోవటానికి ప్రభుత్వంతో యొందుకు పోరాటానికి దిగకూడదనే ప్రశ్న వస్తుంది. కాని ఇప్పుడు దేశంలో కొత్త పరిస్థితులు యేర్పడటంచేత విప్లవకార్యక్రమం కూడా కొత్త పంథాలో నడవాలి. ఇప్పుడు దేశంలో జాతీయశక్తులు విజృంభిస్తున్నవి. ఫాసిజాన్ని యెదిరించే ప్రజాస్వామిక శక్తులు జాతీయ శక్తుల్నికూడ యెదిరించి నాశనం చేయాలి. ఫాసిస్టు వ్యతిరేకవాది జాతీయతత్వ వ్యతిరేకవాది కావాలి. ఇప్పుడు నిజమైన ప్రజాస్వామ్య వాదులు చేయవలసిన పని యిది.

నేను ఇండియాలో కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసుతోబాటు ఇంచుమించుగా హిందూ మహాసభ, ముస్లింలీగు, నాన్-పార్టీ నాయకవర్గం మొదలైన పార్టీలన్నీ జాతీయ తత్వాన్నే బోధిస్తున్నవి. కనుక ప్రజాస్వామ్యవాదులు వొక వంక జాతీయ వాదులతోనూ, మరొక ప్రక్క ప్రభుత్వంతోనూ వొకేసారి పోరాటం సాగించి నెగ్గటం కష్టం. అలాకాకుండా ముందు ఒక్క ప్రభుత్వంతో పోరాటం సాగిస్తే పరిస్థితులు మరీ తలక్రిందులు కావటానికి వీలుంటుంది. ఇంతవరకూ ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాద యేజంటుగా వుంటుంటే పరిస్థితుల్ని బట్టి ప్రభు

త్వంలో కొంత మార్పునచ్చినా, వస్తుతా వున్న ప్రభుత్వాన్ని కొంతవరకు విప్లవవ్యతిరేకి శక్తిగానే పరిగణించవచ్చును. కనుక జాతీయవాదుల్ని యెదిరించకుండా ప్రభుత్వంతోనే పోరాటం సాగిస్తూవుంటే ఇటు జాతీయశక్తులు మరీ విజృంభించటానికి, అటు ప్రభుత్వం వీటితో చేతులు కలవటానికి వీలుంటుంది. అలా జరిగితే ఇండియా పరిస్థితులు మరీ అధ్వాన్నంగా వుంటే. ప్రభుత్వం జాతీయవాదులందరికీ చేగిజే ఇండియాలో ఘాసిస్తు ప్రభుత్వం యేర్పడినట్లే. ప్రజానీతి తిగి కొన్ని సంవత్సరాలవరకూ బానిసత్వంలో, దారిద్ర్యంలో వుండవలసివస్తుంది.

కాబట్టి ఇండియానియీ ప్రమాదం నుంచి తప్పించాలంటే ప్రజాసామ్యవాదులు చేయవలసిన కర్తవ్యం జాతీయవాదులతోనే పోరాటం సాగించాలి. ప్రభుత్వానికి, వీరికి సంబంధం లేకుండా చేయాలి. ఇది చేయాలంటే జాతీయవాదుల్ని ప్రభుత్వం దగ్గరకు చేరకుండా చేయాలి. ప్రభుత్వంతో తామే యెక్కువ సంబంధం పెట్టుకొని జాతీయవాదుల్ని ప్రభుత్వం నుంచి దూరం చేయాలి. అంటే నేడు ఇండియాలో ప్రజాసామ్యవాదులు చేయవలసిన పని ఒక ప్రక్క ప్రభుత్వంతో సంబంధం పెట్టుకోటం, మరోప్రక్క జాతీయవాదులతో పోరాటం సాగించి జాతీయ తత్వాన్ని నాశనం చేయటం.

ఇలా చెప్పినందువల్ల ఇండియాలో జరుగవలసిన విప్లవం తలక్రిందు లాతుందనుకోకూడదు. “దేశంలోని ప్రజాసామ్యవాదులకూ, జాతీయవాదులకూ పోరాటం జరుగుతుంటే ప్రభుత్వం గవచివృగ్గా చూస్తూవుంటుంది. ఇటు ప్రజాసామ్య

శకులూ, అటు జాతీయశక్తులూ నాశనం అవుతుంటే ప్రభుత్వం అలాగే వుంటుంది. ఒకవేళ జాతీయవాదులు వోడిపోయి ప్రజాస్వామ్యవాదులు గెలిచినా అంతవరకూ ప్రభుత్వం క్రింద చేరిన వీరిని ప్రభుత్వం నెత్తిమీద మొట్టటం మరీతేలిక. కనుక యీ పంథాలో నడిస్తే ఇండియాలో విప్లవం అనలే నగ్గదని" అనుకోటం తెలివితక్కువ. ఇండియాలో విప్లవం నెగ్గాలంటే యిప్పటి పరిస్థితులబట్టి యింతకంటే మరో సుభువైన మార్గం లేదు. ప్రజాస్వామ్యవాదులు ఈమార్గంలో నడిస్తేనే ఇండియాలో విప్లవం నెగ్గుతుంది. ప్రజాప్రభుత్వం స్థాపించటానికి వీలౌతుంది జాతీయశక్తుల్ని నాశనం చేయటంవల్ల దేశంలో ఘోరస్థితిత్వం నాశనం అవుతుంది. అయితే మరి వున్న ప్రభుత్వంతో సంబంధం పెట్టుకున్నప్పుడు ఆ ప్రభుత్వం ప్రజాప్రభుత్వంగా యెలామారుతుందో విచారిద్దాము.

ఇండియా ప్రభుత్వంలో మార్పువస్తుందని వెనుక చెప్పాము. ఆర్థికపెత్తనం బ్రటిష్ వ రకుల చేతుల్లోనుంచి దేశీయ వ రకుల చేతుల్లోకి రావటంచేత, ఇండియా వలసరాజ్యంనుంచి జాతీయ రాజ్యంగా మారుతుందని తెలుసుకున్నాము. ఇండియా ప్రభుత్వంకూడా సామ్రాజ్యత్వ లక్షణాలు కోల్పోతుందని చెప్పాము. కనుక ఇండియా ప్రభుత్వం వాక అవసరమంది మరో అవసర ముగానే సీతిలో వుంది. ఇండియాలో విప్లవం సాంతంగా నెగ్గటం అంటే ఇండియా ప్రభుత్వం పూర్తిగా ప్రజాప్రభుత్వం కావటం. కనుక యిప్పుడు మారకంలోనున్న ప్రభుత్వం పూర్తిగా మ్హారే టుల్లు చేయాలి.

బ్రిటిషు ప్రభుత్వాన్ని బట్టి ఇండియా ప్రభుత్వం వుంటుంది. బ్రిటిషు ప్రభుత్వం సామ్రాజ్య ప్రభుత్వంగా వున్నంతకాలం ఇండియా ప్రభుత్వం దానికి యేజంటుగా వునిచేసింది. బ్రిటిషు ప్రభుత్వంలో సామ్రాజ్య తత్వ లక్షణాలు పోయి ప్రజాస్వామిక లక్షణాలు వర్పవతున్నాయి. ఇండియా ప్రభుత్వంలో కూడా యీ మార్పులు రాక తప్పవు. ఇంకొకటి యీ మార్పులు సాధ్యమవుతున్నాయి. యుద్ధానంతరం ఇంగ్లండులో పూర్తిగా ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం యేర్పడితే ఇండియా ప్రభుత్వంలో కూడా దాని ఫలితం కనబడక తప్పదు.

ఇది యిలా వుంచి యుద్ధానంతరం కూడా బ్రిటిషు ప్రభుత్వానికి, ఇండియా ప్రభుత్వానికి యిప్పటి నుండు భేదం, వ్యత్యాసం దాని కింద వాకటి యేజంటుగా వుంటుందనుకోవడం పొరపాటు. సామ్రాజ్య ప్రభుత్వంలో కంటే, ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వంలో ప్రజల కొనుగోలు శక్తి యెక్కువ అవుతుంది. ప్రజానీకానికి జీవిత అవసరాలు తగ్గించుకోవాలనే నిర్బంధం వుండదు. సామ్రాజ్య ప్రభుత్వంలో ప్రజల ఆదాయం తక్కువ కాబట్టి దాని ననుసరించి జీవిత అవసరాలు వుంటవి. ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వంలో ఆదాయం పెంచుకుంది కాబట్టి దీన్ని బట్టి జీవిత వ్యయం మాత్రం కూడా పెంచుతుంది. కనుక యుద్ధానంతరం బ్రిటనులో యేర్పడే ప్రభుత్వం అచ్చటి ప్రజల మేలుకోసమే పాటుబడుతుంది. ప్రజల కొనుగోలు శక్తి తగ్గకుండా చేయాలంటే, అచ్చటి బ్రిటిషు కర్మాగారాలు యిప్పటిలాగానే వునిచేస్తూ వుత్పత్తిని యెక్కువ చేయాలి. అవసరమైతే ఇంకా యెక్కువ కర్మా

గారాలు స్థాపించాలి. కాని వీటికి కావలసిన ముడిసరుకుల కోసం యెక్కువగా ఇంగ్లండు యితర దేశాలమీద ఆధార పడివుండాలి. బొగ్గు, యినుము కొంతవరకు యింగ్లండులో దొరికినా వత్తి మొదలైన వాటిని ఇంగ్లండు యితర దేశాల నుంచే తెప్పించుకోవాలి. పైగా ఆహారపదార్థాల్ని కూడా ఇంగ్లండు ఇతరదేశాలనుంచే తెప్పించుకోవాలి. కనుక ఇంగ్లండు తాను పుత్పత్తిచేసిన సరుకుల్ని యెగుమతిచేయటానికి తనకు కావలసిన ముడిసరుకుల్ని, ఆహారపదార్థాల్ని దిగుమతిచేయటానికి యితరదేశాలతో సంబంధం పెట్టుకోవాలి. ఈ సంబంధం వెనుకటిలాగా సామ్రాజ్యప్రభుత్వానికి, వలస రాజ్యాలకూ వుండే సంబంధంలాగా వుండగు. సమాన స్వాతంత్ర్య దేశాల మధ్య వుండే సంబంధంగా వుంటుంది. కారణం బ్రిటను సామ్రాజ్యదేశంగా లేనప్పుడు వలసరాజ్యం అనేది వుండదు. కనుక యిప్పుడు బ్రిటనుక్రింద వలసరాజ్యాలుగా పరిగణింపబడే దేశాలతో యుద్ధానంతరం బ్రిటను కొత్తసంబంధాన్ని పెట్టుకుంటుంది. ఇలా చేయకపోతే యిప్పుడు బ్రిటనుతో సంబంధంవున్న దేశాలన్నీ తమ సంబంధాన్ని తెంచుకుంటవి. అప్పుడు బ్రిటిషు క్రజాస్వామికానికే ముప్పుగలుగుతుంది. కనుక బ్రిటనుకు అంతకంటే గత్యంతరంలేదు.

వరిసింఘ్ లిలావున్నప్పుడు యుద్ధానంతరం ఇంగ్లండు, యిండియాతో కొత్త సంబంధాలు యేర్పరచుకోవాలి. ఇంగ్లండు పుత్పత్తిచేసిన సరుకుల్ని యిచ్చటి ముడి పదార్థాలకు, ఆహార పదార్థాలకు మార్పుకోవాలి. ఇండియాలో కాపిటలిస్టు

ప్రభుత్వం వస్తే, తనకు గిట్టాబాటుకాదనుకుంటే, లాభాలకోసం బ్రిటనుతో సంబంధం తెంచుకుని మరో దేశంలో సంబంధం పెట్టుకోవచ్చు. ఇండియాలో ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం వస్తే యీ ప్రమాదం వుండదు. కనుక బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికం దీన్నే బలపరుస్తుంది. కాబట్టి యుద్ధ సుతరం ఇంగ్లండులో యేర్పడే ప్రభుత్వాన్ని బట్టి ఇండియా భవిష్యత్తు కూడా ఆధారపడి వుంటుంది.

ఈ మధ్యలో బ్రిటను పెట్టుబడిదారీవర్గం కుతంత్రం చేయ వచ్చు. బ్రిటిషు పెట్టుబడిదారీవర్గానికి తమ దేశంలో ఆస్కారం లేకపోవటంచేత ఇండియాని ఆశ్రయించవచ్చు. ఇండియాలోని జాతీయవాదుల్ని రేకొల్పి ఇండియాకిచ్చిన స్వయం నిర్ణయ హక్కు వీరికే చెందేటట్లు ప్రయత్నించవచ్చు. అట్టి పరిస్థితుల్లో ఇంగ్లండులో ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం యేర్పడడానికి ఇండియాలో కాపిటలిస్టు ప్రభుత్వం యేర్పడటం, ప్రజానీకం బానిసత్వంలో వుంటుం తప్పదు.

ఈ ప్రమాదం రాకుండా చేయటానికి, ఇండియాలో ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం యేర్పడటానికి, అంటే ఇండియాకిచ్చిన స్వయం నిర్ణయ హక్కు ప్రజలకు చెందేటట్లు చేయటానికి యిప్పటి నుంచీ ఇండియన్ ప్రజాస్వామ్యశక్తులు బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికంతో యెక్కువ సంబంధాన్ని యేర్పరచుకోవాలి. జాతీయ ప్రభుత్వం వేర, స్వాతంత్ర్యం వేర జాతీయవాదులు చేసే కుతంత్రం బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికానికి తెలియజేయాలి. బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికంతో సంబంధం యేర్పరచుకోవాలంటే ఇండియా

ప్రభుత్వం ద్వారానే యిది సాధ్యపడుతుంది. బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికానికి, ఇండియన్ ప్రజాస్వామికానికీ మధ్య సున్నది ఇండియా ప్రభుత్వం వొక్కటే. కనుక ప్రజాస్వామ్యవాదులు ఇండియా ప్రభుత్వం ద్వారా బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికంతో సంబంధం యేర్పరచుకోవాలి. ప్రభుత్వంతో పోట్లాడుతూ వుంటే యీ సంబంధం యేర్పడదు. ప్రభుత్వంతో సంబంధం యేర్పరచుకుంటేనే బ్రిటిషుస్వామికంతో కూడ సంబంధం యేర్పరచుకోటాని వీలవుతుంది.

కనుక ఇటు జాతీయవాదుల్ని ప్రభుత్వం దగ్గరకు రానీయ కుండా చేయటానికి, అటు బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికంతో సంబంధం యేర్పరచుకోటానికి ఇప్పుడు ప్రభుత్వంతో సంబంధం పెట్టుకోటం అవసరం. ఇండియాలో జాతీయతత్వం నశించటానికి, ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం యేర్పడటానికి యిదే మార్గం. ప్రజానీకానికి అనవసరంగా ప్రభుత్వం అంటే హేయభావం వుట్టించటం, ప్రభుత్వం నుంచి ప్రజల్ని దూరం చేయటం ప్రజాస్వామ్యవాదులు చేయవలసిన పనిగాదు. ఇది జాతీయవాదులు చేసే పని. ప్రజలకు ప్రభుత్వం అంటే ద్వేషాన్ని బుట్టించి, రెచ్చగొట్టి తద్వారా ప్రభుత్వాన్ని తమవశం చేసుకోవాలని ఇప్పుడు జాతీయవాదులు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ప్రజాస్వామ్యవాదులు దీనికి ప్రతిక్రియ చేయాలి. జాతీయవాదుల కుతంత్రాల్ని, మోసప్రచారాన్ని ప్రజలకు చెప్పి యథార్థం బయటపెట్టాలి. స్వతంత్ర భారతరాజ్యాంగనూత్రాల్ని ప్రజల్లో ప్రచారంచేసి భావిప్రభుత్వం యెలా వుండాలో ప్రజలకు చెప్పాలి. ప్రజల్లో

పున్న అసంతృప్తికి కారణం వ్యాపారస్థులు చేస్తున్న కుతంత్రం (ఆహారపదార్థాలు దాచిపెట్టి ధరలు పెంచటం) అని వాకిచెప్పి సహకారసంఘాలద్వారా ప్రజలకు ఘోషాలు తొలగించటానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రభుత్వం ప్రస్తుతం కొంత మూకీభావం నహించినా ప్రజల్లో పున్న అసంతృప్తిని తగ్గించటానికి ప్రజాస్వామ్యవాదుల సహాయం తీసుకోవలసివచ్చదు, కనుక యానిధంగా ప్రజాస్వామ్యవాదులు ప్రభుత్వానికీ, ప్రజానీకానికీ మధ్య వుండి ఒక రిటో వాకరికి సంబంధం యేర్పరచాలి.

ఈ విధంగా జరగటంవల్ల జాతీయవాదుల యెత్తులు సాగవు. ప్రజానీకం యధార్థం తెలుసుకుంటుంది. జాతీయవాదు లెవరో, ప్రజాస్వామ్యవాదు లెవరో తెలుసుకుంటుంది. యుద్ధానంతరం జరిగే ఎన్నికల్లో ప్రజలు తాము యెవరికీ వోటుచేయాలో తెలుసుకుంటారు. ఇప్పటి ప్రభుత్వం, ప్రభుత్వంద్వారా బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికంతో సన్నిహితసంబంధం యేర్పరచుకోటంవల్ల బ్రిటిషు ప్రజాస్వామికంకూడ ఇండియాలోని నిజమైన ప్రజాస్వామ్యశక్తు లేవో తెలుసుకుని ఇండియాకిచ్చిన స్వయంనిర్ణయ హక్కు వాటికి చెందేటట్లు ప్రయత్నిస్తుంది. ఇదే కాకుండా యీ సన్నిహిత సంబంధంవల్ల భావిభారత నిర్మాణానికి, అనుభవంగల బ్రిటిషు ప్రజాస్వామిక పహాయంకూడా లభిస్తుంది.

కనుక ఇండియాలోని విప్లవం యీ విధంగా నెగ్గటానికి వీలౌను. ఇది విప్లవమథా కాదనీ, అవకాశతత్వం అనీ కొంత మంది భావించవచ్చు. కాని పున్న పరిస్థితుల్ని అర్థంచేసుకుని వాటికి అనుకూలంగా వడచటం అవకాశతత్వం కాదు, రియ

లిజం అవుతుంది. రియలిజం లేకుండా విప్లవం నెగ్గదు. విప్లవం అంటే యుద్ధం అనీ, సాయుధతిరుగుబాటనీ, రక్తపాతం అనీ అనుకునేవాళ్ళకు యీ పంథా అర్థంకాకపోవచ్చు. విప్లవం వాక దేశంలో జరిగినట్లుగా మరో దేశంలో జరపాలనుకోటం తేలివితక్కువ. అసలు అలా జరగటం అసంభవం. పరిస్థితుల్ని బట్టి విప్లవాలు జరుగుతవి. ఈ యుద్ధంవల్ల కొత్త పరిస్థితులు యేర్పడ్డవి. కాబట్టి కొత్త రకం విప్లవాలు జరుగుతవి. ఇండియాలో జరగబోయే విప్లవంకూడా కొత్తరకానికి చెందినదే. ఈ యుద్ధంవల్ల పది విప్లవాలవల్ల జరిగే మార్పులు జరిగాయి. అంతులేని రక్తపాతం జరిగింది. విప్లవం అంటే యేంట్ తేలుసుకున్నవాడికి యీ మార్పులూ, యిందుకు జరిగిన రక్త పాతం అర్థం అవుతుం. దిలది అర్థంకానప్పుడు యిదీ, ఇది అర్థం కానప్పుడు అదీ అర్థంకావు.

జాతీయవాదులూ, జాతీయపెట్టుబడిశాస్త్రూ, అమెరికా, ఇంగ్లండు పెట్టుబడిదార్లని కావులించుకుంటే, ఇండియా ప్రజాస్వామికం, బ్రిటిషు స్వామికంతోనూ, దానిద్వారా రష్యాతోను సంబంధం పెట్టుకోటం అవసరం. ఇలా చేయకపోతే దేశీయ పెట్టుబడిదార్లకూ, జాతీయవాదులకూ వున్నంత బలం, ప్రజాస్వామ్యవాదుల కుండదు. వారి యత్నాన్ని వీరు భగ్నం చేయలేరు.

10. రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ

విప్లవం అనవసరంగా కనపడ్డా, అనుకున్నప్పుడల్లా విప్లవం చేయటం తేలిగ్గాదని చెప్పాము. విప్లవం చేయించటానికి విప్లవ

పార్టీ, విప్లవ నాయకత్వం తప్పనిసరిగా వుండాలని కూడా చెప్పాము. విప్లవపార్టీ, విప్లవనాయకత్వం వున్నప్పటి కూడా విప్లవం అనుకున్నంత త్వరలో జరగటం కష్టం. విప్లవశక్తుల, విప్లవ వ్యతిరేక శక్తుల బలాబలాల్ని బట్టి, విప్లవం జరుగుతుంది. విప్లవ వ్యతిరేకశక్తుల బలం యెక్కువగా వుంటే విప్లవపార్టీ, విప్లవనాయకత్వం వున్నా విప్లవం జేలిగ్గా జరగటం కష్టం. కాబట్టి విప్లవవాదుల కర్తవ్యం- (1) విప్లవపార్టీ, విప్లవనాయకత్వాన్ని స్థాపించటం (2) విప్లవశక్తుల్ని కూడిగట్టటం (3) విప్లవ వ్యతిరేక శక్తుల్ని నాశనం చేయటం.

నేడు ఇండియాలో రాడికల్స్ చేస్తున్నవని యిదే. ఇండియాలో విప్లవం చేయించటం రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ ప్రథమ ఆశయం. కాని విప్లవం అంటే గిట్టనివర్గానికి యీ పార్టీ అంటే గిట్టదు. ఇది సహజమే. కనుక విప్లవ వ్యతిరేకవర్గానికి చెందిన జాతీయవాదులూ, పెట్టుబడిదార్లూ, పాపులర్లూ, జమీందార్లూ మొదలైనవారంతా యీ పార్టీని వ్యతిరేకిస్తున్నారు. జాతీయ తత్వాన్ని బోధించే పత్రికలన్ని రాడికల్స్ ని, రాడికల్ పార్టీని దుష్కృతి పోస్తున్నాయి. కాని యింతమాత్రంచేత రాడికల్స్ వెనుకంజ వేయలేదు. ఎన్ని అవాంతరా లొచ్చినా, ఎన్నికష్టాల్ని ఎదుర్కోవలసి వచ్చినా తమ విధ్యుక్త ధర్మాన్ని విడవకుండా రాడికల్స్ ముందుకు పాగుతున్నారు. విప్లవవాదుల కీ బాధలు తప్పవు. వెనుకంజ వేయటం విప్లవవాదుని లక్షణం కాదు. బ్రాహ్మణమతాన్ని యెదిరించి నందుకు బుద్ధుడు నాస్తికుడని, పాపండుడని పిలువబడ్డాడు. వున్నమతం వనికీరాదని కొత్త

మతం స్థాపించినందుకు ఏనుకీస్తు. చిలువ కొయ్యమీద మరణ దండన జరిగింది. రమ్యావిప్లవనాయకుడైన లెనిన్ విప్లవరోజుల్లో జర్మనీ సామ్రాజ్యవాదుల యేజంటుగా సందేహించబడ్డాడు. నేడు ఇండియాలో కూడా యిదేవిధంగా రాడికల్స్ కి వ్యతిరేకంగా దుష్ప్రచారం జరుగుతుంది. ఇది జాతీయవాదులూ, జాతీయ పత్రికలు చేస్తున్న దుష్ప్రచారం. కాని నిర్ణయించేది చరిత్ర.

రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ స్థాపించి మూడు సంవత్సరాలు జరిగి యిది సార్లు సంతప్తురం. కాని ఇండియా రాజకీయాల్లో ఇరవై సంవత్సరాలకు పైనుంచి రాడికల్స్ స్వాతంత్రోద్యమంలో కృషి చేస్తున్నారు. సోషలిజం, కమ్యూనిజం అంటే యేంటో యెరంగరిస్తో జుల్లో ఇండియాకి సోషలిస్టుభావాలి, మార్క్సిస్టు తత్వాల్ని దిగుమతి చేసింది యమ్. యన్. రాయ్. బూర్జువా నాయకత్వం అంటే యేంటో, గాంధీతత్వానికీ, బూర్జువా నాయకత్వానికీ; గాంధీతత్వానికీ ఫాసిజానికీ వున్న సంబంధం యేంటో విశదీకరించింది యమ్. యన్. రాయ్. స్వాతంత్ర్యం అంటే యేంటో, స్వాతంత్ర్యం వస్తే ఇండియా యెలా వుండాలో వొక నిర్దిత కార్యక్రమాన్ని చ్చింది యమ్. యన్. రాయ్. దేశంలో ఇరవై సంవత్సరాలకూ యిప్పటికీ తేడా కనబడుతుంది. ఒకప్రక్క ప్రజల్లో విప్లవచైతన్యం, స్వాతంత్ర్యభావాలు అభివృద్ధి చెందుతున్నై. మరోప్రక్క విప్లవవ్యతిరేకశక్తులు విజృంభిస్తున్నై.

విప్లవపార్టీని విప్లవనాయకత్వాన్ని స్థాపించటం విప్లవాదుల మొదటి కర్తవ్యం అని చెప్పాము. ఇందుకోసం యమ్. యన్.

రాయ్, రాడికల్స్ ఇరవై సంవత్సరాలనుంచీ తీవ్ర కృషి చేస్తూనే నచ్చారు. కాంగ్రెసుకు దేశంలో పలుకుబడి వుంది. కాని కాంగ్రెసులోని నాయకత్వం బూర్జువానాయకత్వం. యీ నాయకత్వాన్ని తొలగించి ప్రజావిప్లవనాయకత్వం స్థాపిస్తే కాంగ్రెసు విప్లవపార్టీ కావటానికి, కాంగ్రెసుద్వారా విప్లవం చేయటానికి వీలౌండేది. కాంగ్రెసులో విప్లవనాయకత్వం స్థాపించటానికి రాయ్ 1920 నుంచీ తాను ఐరోపాఖండంలో వుండికూడా ప్రయత్నించాడు.

1920 లో అహమ్మదాబాదు కాంగ్రెసు మహాసభకు రాయ్ పంపిన తీర్మానం “ఇండియాలో జరగవలసింది ప్రజా విప్లవం (1) స్వాతంత్ర్యం అంటే (ఎ) ప్రజాస్వామిక విప్లవం (బి) పారిశ్రామిక విప్లవం (సి) రైతు విప్లవం (2) ఇందుకోసం పోట్లాడే వర్గాలు—శ్రామికులు, రైతులు, పెట్టిబూర్జువా వర్గం. (3) ఇందుగ్గాను తీవ్రవాదులు వేయవలసిన కార్యక్రమం—కాంగ్రెసులో ప్రజావిప్లవనాయకత్వం స్థాపించటం, ప్రజల్లో విప్లవప్రచారం చేయటం.” రాయ్ ఐరోపాఖండంలో వున్నప్పుడు కాంగ్రెసు మహాసభలో సరిపాదించమని ఇచ్చట తీవ్రవాదులకు పంపిన తీర్మానం యిది.

1922 గయా కాంగ్రెసుకు రాయ్ మళ్లీ వొక తీర్మానం పంపాడు. ఇందులో 1921 సహాయనిరాకరణ పుద్యమం వోడిపోవటానికి కారణం కాంగ్రెసులోని బూర్జువా నాయకత్వమే నని, బూర్జువావర్గం యెప్పుడూ సామ్రాజ్య ప్రభుత్వంలో రాజీపడటానికి చూస్తుందని ప్రజాపుద్యమాన్ని బల

పర్చదని కాబట్టి కాంగ్రెసులో బూర్జువానాయకత్వం తొలగించటానికి తీవ్రవాదులు కృషిచేయాలని హెచ్చరించాడు. 1928 ఢిల్లీ స్పెషల్ కాంగ్రెసుమహాసభకు గాంధీ ప్రజాస్వామ్యవాది కాడని రుజువుచేయటానికి గాంధీ నాయకత్వానికీ, ప్రజాస్వామిక విప్లవానికీ శుభ్యనున్న ఐరస్పర విరుద్ధాన్ని చూపుతూ బహిరంగలేఖ వ్రాశాడు.

1928 అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆరో సమావేశం—ప్రపంచంలో జాతీయతత్వం వేర విజృంభిస్తున్న ఫాసిస్టు ప్రమాదాన్ని ప్రజాస్వామిక శక్తులు ప్రతిఘటించాలని రాయ్ హెచ్చరించాడు.

1931 నుంచి 1936 వరకూ రాయ్ జైల్లోవున్నాడు. కాని విప్లవతత్వాన్ని జీర్ణించుకున్న రాడికల్స్ కొంతమంది కాంగ్రెసులోనే పనిజేస్తూ ప్రజావిప్లవకోసం కాంగ్రెసుని ప్రజాపార్టీగా మార్చటానికి కృషిచేసారు. రాయ్ జైల్లో వుండికూడా కాంగ్రెసు సోషలిస్టుపార్టీకి ఆసార్టీ పేరుతో కొంతమంది జాతీయవాదులు, కమ్యూనిస్టులు కాంగ్రెసులో చేస్తున్న అవకతవకల్ని ఖండిస్తూ ప్రజావిప్లవానికి కాంగ్రెసుని యేవిధంగా ప్రజాపార్టీగా మార్చాలో చూపిస్తూ కొన్ని పుస్తకాలు వ్రాసాడు. 1937 లో జైల్లోనుండి బయటకురాగానే రాయ్ చెప్పింది— “మనకు కావలసింది సోషలిజమూ కాదు కమ్యూనిజమూ కాదు. మనం చేయవలసిన విప్లవం ప్రజావిప్లవం. ఇందుగ్గాను కాంగ్రెసుని ప్రజాపార్టీగా మార్చాలి. కాంగ్రెసులో విప్లవనాయకత్వం స్థాపించాలి.”

1939 నవంబరువరకూ రాడికల్స్ కౌంగ్రెసులోనే వున్నారు. దాదాపు ఇరవై సంవత్సరాలు కౌంగ్రెసులోనే వుండి కౌంగ్రెసులో విప్లవనాయకత్వం స్థాపించి కౌంగ్రెసును ప్రజాపార్టీగా మార్చటానికి ప్రయత్నించారు. తీవ్రవాదులం అని పేకించెప్పు కున్నా సుకుచిత జాతీయతత్వంలో పెరిగి కౌంగ్రెసు సోషలిస్టులకూ, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు శాఖవారిమని గవ్వలు కొట్టుకున్నా విప్లవతత్వం, మార్క్సిస్టు దృక్పథాలని దేశీయ కమ్యూనిస్టులకూ, రాడికల్స్, రాయ్ చెప్పింది నచ్చలేదు. సంయుక్త సంఘటన అనే ఫాసిస్టు నినాదంతో, బూర్జువా నాయకత్వంలో చేతులు కలిపారు. ఈ ఆనరా చూసుకుని బూర్జువావర్గం కౌంగ్రెసులోని విప్లవ తత్వాన్ని, నాశనం చేసింది. కౌంగ్రెసులోని క్రింది సంఘాలకు యేమీ హక్కులు లేకుండా వర్కింగు క్లాస్ కే సర్వాధికారాలు అప్పగించింది. గాంధీని కౌంగ్రెసు నియంతగా చేసి కౌంగ్రెసులో వున్న ప్రజాస్వామికాన్ని కూడా నాశనం చేసింది.

ఇట్టి పరిస్థితుల్లో రాడికల్స్ కౌంగ్రెసులో వున్న ప్రయోజనం లేదు. కౌంగ్రెసుని విప్లవపార్టీగా మార్చటానికి రాడికల్స్ ప్రయత్నించారు. కాని కౌంగ్రెసే తలక్రిందైనప్పుడు దాన్ని బాగుచేస్తూ కూర్చుంటే కాలం జరగటం తప్ప మరో ప్రయోజనం లేదు. కాగా యీ యుద్ధాలవల్ల కౌంగ్రెసు తత్వానికీ, రాడికల్స్ కీ అనభేదం పొతుకుదరలేదు. ప్రజాస్వామికం కావాలనే రాడికల్స్ కు కౌంగ్రెసు బయటకు వెళ్ళగొట్టింది. వెళ్ళగొట్టినా అందులోనే వుంటామని కమ్యూనిస్టులాగా చిత్తా

యిస్తే విప్లవం మనకోసం ఆగదు. విప్లవంకోసం విప్లవపార్టీ వుండాలి. కనుక రాడికల్స్ రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీని స్థాపించాడు. కాబట్టి యీపార్టీ పార్టీగా స్థాపించబడి రెండు మూడు సంవత్సరాల్లోనే గాడికల్స్ నిన్ను, మొన్నటి వారని కానీ, యీపార్టీ యింకా బాల్యదశలోనే వుందని కానీ అనుకోటం పొరపాటు. ఇరవై సంవత్సరాల కృషి ఫలితం యిది.

ఇక్కడ ఇండియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీని గూర్చి రెండు మాటలు చెప్పటం అవసరం. కమ్యూనిస్టుపార్టీ విప్లవపార్టీ యెందుకు కాదో, రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ యెలా అవుతుందో చెప్పటం ముఖ్యం. కమ్యూనిస్టులూ విప్లవం కావాలంటున్నారు. రాడికల్స్ కావాలంటున్నారు. అయితే తేడా యేంటని అడగవచ్చు. తేడా చాలావూరి. విప్లవం కావాలన్నంతమాత్రంచేత విప్లవపార్టీ అనిపించుకోదు. “బాడ్యం నయం కావాలి, కావాలి” అంటే నయం కాదు. సరైన మందు వేస్తే రోగం పోతుంది. అలాకాకుండా యేదోవొకమందు వేస్తుంటే రోగం యెక్కువౌతుంది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ యీ స్థితిలోవుంది. విప్లవం కావాలన్నా విప్లవంచేయించే పద్ధతి తెలియదు. కాంగ్రెసు యేమంటుందో యీ పార్టీ అదే అంటుంది. జాతీయ ఐక్యత, జాతీయ ప్రభుత్వం, జాతీయ సంఘటన మొదలైనవి కమ్యూనిస్టుపార్టీ నినాదాలు. ఇవి విప్లవనినాదాలైతే కమ్యూనిస్టుపార్టీ విప్లవపార్టీ అవుతుంది. ఆ లెక్కలో కాంగ్రెసు విప్లవపార్టీ. కాంగ్రెసు కాకపోతే కమ్యూనిస్టుపార్టీ కూడా అంతే. ఒకదానికి తోకగా వున్నంతకాలం అది యెలా

నడిస్తే యిదికూడ అటేపోతుంది. 1933 లో జర్మనీలో హిట్లరు అధికారానికి రావటానికి అచ్చటి కమ్యూనిస్టుపార్టీ యిదే పాథాలో నడిచి జాతీయ ఐక్యత పేరుతో హిట్లరుకు తోడ్పడింది. నేడు యిండియాలో కమ్యూనిస్టుపార్టీకూడ జాతీయఐక్యత అనీ, జాతీయ ప్రభుత్వం అనీ కాంగ్రెసుకి అధికారం అంటకట్టబోతుంది. ఇలా కాకుండా రష్యాలోని కెరెన్సీ ప్రభుత్వాన్ని తొలగించినట్లుగా ఇండియాలో కాంగ్రెసు అధికారానికి వచ్చినా వెంటనే తొలగించవచ్చునని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్లాన్ వేసుకుని వుండవచ్చు. కాని కాంగ్రెసు అధికారానికి వస్తే కమ్యూనిస్టుల ఆటలు సాగవు. దేశీయపెట్టుబడిదార్లు అంత గ్రుడ్డిగా లేరు. హిట్లరు అధికారానికి రాగానే జర్మనీలో కమ్యూనిస్టుల్ని నాశనం చేసినట్లు యిండియాలోకూడ జరుగుతుంది. విప్లవమూ వుండదు, గిప్లవమూ వుండదు.

ఈపరిస్థితులలావుంచి ఇండియన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి అంతర్జాతీయ దృక్పథం బొత్తిగాలేదు. ఎంతసేపున్నా బ్రిటిషు కమ్యూనిస్టుపార్టీనిబట్టో, మరో కమ్యూనిస్టుపార్టీని బట్టో నడవటం అలవాటైపోయింది. అవి తంధానఅంటే తంధాన అంటుం; కాదంటే కాదంటుం. నిన్న మొన్నటిదాకా యాయుధాన్ని సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం అనీ వ్యతిరేకించింది. (ప్రాన్ను కమ్యూనిస్టుపార్టీ యిదే తప్పుచేయటంవల్ల అచ్చటి పెట్టుబడిదార్లకు ఫాసిస్టు ప్రభుత్వం స్థాపించటానికి కొంత వీలుచిక్కింది.) తరువాత రెండురంగాల్లో రెండురకాల యుద్ధం అని ప్రచారం చేసింది. ఇప్పుడు ఫాసిస్టు వ్యతిరేక యుద్ధం అంటుంది. పోనీ యిప్పటి

కైనా మార్పుకున్నా తత్వంలో భేదంలేదు. ఎంతసేపున్నా జాతీయ స్వేచ్ఛ, జాతీయ సంఘటనం. గాంధీకంటే మరో ఫాసిస్టు వ్యతిరేకవాది (విప్లవవాది) నైహూపడితుని మించి మరో సోషలిస్టు లేదంటుంది. పోస్టితుల్నిలా అర్థంచేసుకొన్న కమ్యూనిస్టుల్ని జాతీయ కమ్యూనిస్టులనో, గాంధీయన్ కమ్యూనిస్టులనో చెప్పటం మంచిది. కనుక కమ్యూనిస్టుపార్టీని విప్లవపార్టీగానూ, నాయకత్వాన్ని విప్లవనాయకత్వంగానూ లెక్కించటానికి పీల్చేడు.

విప్లవపార్టీ చేయవలసిన నిశ్చయశక్తుల్ని కూడగట్టటం, విప్లవ వ్యతిరేకశక్తుల్ని నాశనం చేయటం. విప్లవశక్తులేవో, వ్యతిరేక శక్తులేవో తెలుసుకోలేని కమ్యూనిస్టుపార్టీ దీన్ని సాధిస్తుందనుకోటం భ్రమ. ఇ డియాలో రాడికల్ డె మోక్రాటిక్ పార్టీ ఒక్కటే యిందుకు పూనుకుంది. ఈ పార్టీ దృష్టిలో జాతీయతత్వాన్ని బోధించే వర్గాన్నీ విప్లవానికి వ్యతిరేకం. వీటిని యెడి రించటం విప్లవాదుల లక్ష్యం. కాగా జాతీయవాదుల చేతుల్లోకిగానీ, పెట్టుబడిదారీవర్గానికిగానీ, ప్రభుత్వాధికారం పోకుండా, ప్రజలకే సుక్రమించేటట్లు చేయటం యీ పార్టీ ఆదర్శం. ఇందుకోసం యీ పార్టీ తీవ్రకృషి చేస్తూవుంది.

ఇండియాలో ప్రజావిప్లవం, ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వం కోసం ప్రయత్నించేది యీ పార్టీ వొక్కటే కాబట్టి ప్రజాస్వామిక శక్తుల తరపున యీ పార్టీ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. శ్రామికుల ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్యం కోసం అఖిలభారత కార్మిక ఫెడరేషన్ స్థాపించి ఇంతవరకు ఆరులక్షలకుపైగా పారిశ్రామిక కూలీల్ని

యిందులో చేర్చగలిగింది. అంతర్జాతీయ దృక్పథంతో, జాతీయ అంతర్జాతీయ పరిస్థితుల్ని బట్టి ఇండియాలో విప్లవం జయ ప్రదంకాటానికీ యీపార్టీ వొక నూతన కార్యక్రమాన్ని చ్చింది. సహకారసంఘాలద్వారా ప్రజారక్షణ సంఘాలద్వారా, విప్లవ శక్తుల్ని కూడగట్టటం, స్వతంత్రఇండియా రాజ్యాంగనూత్రాల్ని ప్రచారంచేస్తూ జాతీయ వాదుల, పెట్టుబడిదారుల వ్యతిరేక భావాన్ని, సంకుచితత్వాన్ని ప్రజల కెరిగించటం, ప్రభుత్వంతో సన్నిహిత సంబంధాన్ని కల్పించుకుని ప్రభుత్వాన్ని జాతీయ శక్తులనుంచి వేరుచేయటం యీపార్టీ కార్యక్రమం. ప్రజల్ని రెచ్చగొట్టి ప్రభుత్వంమీద ఢీకొల్పడం యీ పార్టీ కార్యక్రమంకాదు. ఇది జాతీయ కమ్యూనిస్టులు చేసేవని. ఇలాచేస్తే పరిస్థితు లేవిధంగా పరిణమిస్తయ్యో వెనుక చర్చించాము.

ఈ కార్యక్రమంవల్ల విప్లవం యెలా నెగ్గుతుందో చూద్దాం. సహకారసంఘాలద్వారా, చౌకడిపోలద్వారా లాభాలకోసం అమ్మే మధ్య బేరగాణి తొలగించటానికి, ప్రజల కష్టాలు నివారించటానికి వీలుంటుంది. వ్యాపారస్థుల్ని లాభాలు పొందకుండా చేయటం ప్రజాస్వామ్యశక్తులకు బలం చేకూర్చటం. కాగా ప్రజలకు తమ కష్టాలునివారించే పార్టీ అంటే అభిమానం యేర్పడుతుంది. దీనివల్ల పార్టీ బలపడుతుంది. జాతీయవాదులు, పెట్టుబడిదార్లు జాతీయప్రభుత్వం కావాలంటున్నారు. రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ ప్రజాప్రభుత్వం కావాలంటుంది. ఇందుకోసం ప్రజారక్షణ సంఘాలు స్థాపించి, స్వతంత్రయిండియా

రాజ్యాంగనూత్రాల్ని ప్రజల్లో ప్రచారం చేస్తావుంది. జాతీయ ప్రభుత్వానికీ, ప్రజా ప్రభుత్వానికీ వున్న తేడా, అది వస్తే కలిగే నష్టాలూ, యిదివస్తే కలిగే లాభాలూ చూపిస్తావుంది. దీనివల్ల జాతీయవాదుల మోసం బయటపడుతుంది. ప్రజానీకం యధార్థం తెలుసుకుని ప్రజాప్రభుత్వాన్ని బలపర్చే పరిస్థితుల్లో వుంటుంది. ప్రజానీకాన్ని యీ స్థితిలోకి తేగలిగితే దేశంలో విప్లవవ్యతిరేకులైన జాతీయవాదులకు వోటమి సంభవించినట్లే.

అయితే ప్రభుత్వంతో సంబంధం యెందుకని కొంతమంది ప్రశ్నించవచ్చు. ప్రభుత్వం వొక సాధనంగా వుంది. యెవరి చేతుల్లో వుంటే వారికి వుపయోగపడుతుంది. జాతీయవాదులు చేపట్టితే వారు యిష్టంవచ్చినట్లు వుపయోగిస్తారు. ప్రజాస్వామ్య శక్తుల్ని యీ సాధనంద్వారా నాశనం చేయటానికి వీలవుతుంది. కాబట్టి ప్రజలే యీ సాధనాన్ని చేపట్టాలి. ప్రజా ప్రాతినిధ్యంవహించే రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ, ప్రభుత్వంతో సంబంధాన్ని కల్పించుకోవాలంటం యిందుకోసమే. సంబంధలేకుండా ప్రభుత్వాన్ని బలవంతంగా వశంచేసుకోవాలంటే ప్రభుత్వం జాతీయవాదుల చేతుల్లోకి పోటానికి సిద్ధపడుతుంది. అట్టి పరిస్థితుల్లో ఇండియాలో ప్రజాస్వామ్య శక్తులకు అసలే ఆస్కారంవుండదు.

ఇది యిలావుంచి ప్రభుత్వంతో సంబంధం కల్పించుకోవటం చేత మరోకార్యంకూడా ఫలించటానికి వీలుంది. ప్రభుత్వం, ప్రభుత్వంద్వారా బ్రిటిషు ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వంతో (ఈ విషయాన్ని వెనుక కొంత చర్చించాము) సంబంధం కల్పించుకోటా

నికి వీలుంది. దేశీయ పెట్టుబడిదార్య, జాతీయవాదులూ అమెరికా, ఇంగ్లండు పెట్టుబడిదార్ల సహాయంతో జాతీయప్రభుత్వం స్థాపించటానికి పూనుకుంటే, ఇండియాలోని ప్రజాస్వామ్యవాదులు దీన్ని భగ్నం చేయటానికి ఇండియా ప్రభుత్వానూ, బ్రిటిషు (ప్రజాస్వామిని) ప్రభుత్వంతోనూ చేతులు కలపటం అవసరం. ఇలా చేయకపోతే ప్రమాదం వుంది. జాతీయవాదుల బలం యెక్కువౌతుంది. కేవలం ఇండియాలోని ప్రజాస్వామ్యవాదులు వీరిని ప్రతిఘటించే స్థితిలో వుండరు. జాతీయవాదులు అమెరికా సహాయం కోరతే, ప్రజాస్వామ్యవాదులు ఇంగ్లండు, ఇంగ్లండు ద్వారా రమ్యసహాయం కోరితం తప్పలేదు. కాగా యిది అవసరం కూడాను. కమ్యూనిస్టుభాయిలకిది సచ్చదు. అసలు జాతీయ తత్వాన్ని కాపులించుకునే కమ్యూనిస్టులకిది సచ్చక పోవడంకూడా సహజమే.

తేలివవిషయాలు

యుద్ధంవల్ల పరిస్థితులన్నీ తలక్రిందులై న్నై. సాతచుట్టూకాలు పోయి కొత్తచుట్టూకాలు యేర్పడ్డాయి. ఫాసిస్టుశక్తులు జాతీయ తత్వంపేట విజృంభిస్తున్నై. పరిస్థితులు అంతేనుకోకపోతే ఇండియాలో ప్రమాదం తప్పదు. జాతీయశక్తు లొకవంకా, ప్రజాస్వామ్యశక్తు లొకవంకా ప్రభుత్వానికి రెండుప్రక్కలా వున్నవి. ప్రభుత్వాన్ని యెవరు ముందు చేరగలిగితే వారిదే విజయం. జాతీయ శక్తులే ముందు వస్తే ఇండియాలోని భావి ప్రభుత్వం ఫాసిస్టు ప్రభుత్వం అవుతుంది. ప్రజాస్వామ్యశక్తులు

ముందు వెళ్ళగలిగితే ప్రజారాజ్యం యేర్పడుతుంది. జాతీయ శక్తుల ప్రాతినిధ్యం వహించే పార్టీలు - కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసు తత్వాన్ని బలపరిచే యితరపార్టీలు, ప్రజాస్వామ్యశక్తుల ప్రాతినిధ్యం వహించే పార్టీలు - రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ, అఖిల భారత కార్మిక ఫెడరేషన్. కాంగ్రెసు పుద్గమం, గాంధీ నిరసనస్రవం వోడిపోయినా బయటనున్న కాంగ్రెసు నాయకులూ - కాంగ్రెసంటే అభిమానం పున్నవారూ, తిరిగి ప్రభుత్వానికీ, కాంగ్రెసుకూ రాజీచేయటానికి తలంగం చేస్తున్నారు. ఇదిగనక నగ్గితే పరిస్థితులు వరీ అధ్వానం అవుతై. కనుక ప్రజానీకం, ప్రజాస్వామ్యవాదులు దీన్ని గుర్తించి యీసమాదం రాకుండా ఇండియాలో విప్లవం జరిగేటట్లు ప్రయత్నించాలి. రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ యిచ్చిన కార్యక్రమమే యిందుకు సుభువై న మార్గం.

అనుబంధం

జాతీయ వాదికి యీపుస్తకంలోని విషయాలు చాలా కటువుగా కనపడవచ్చు. కాని నిష్పక్షపాతబుద్ధికి యదార్థ పరిస్థితులు గోచరించకమానవు. కనీసం పాఠకుడు యీపుస్తకం చదివిన తరువాత వొక్కసారి తిరిగి యదార్థ రాజకీయ పరిస్థితుల్ని సింహావలోకనం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నించితే కొంత వరకు యీపుస్తక ఆశయం నెరవేరనట్లే. సంకుచిత దృష్టితో ఏదో వొక విషయాన్ని మూఢంగా నమ్మి దాని ప్రతిబింబం కోసం పుస్తకాలుచదివేవారికి ఈపుస్తకం పువకరించక పోవచ్చు. కాని యింతమాత్రంచేత నా పుస్తక ఆశయం నెరవేరలేదని నేను భావించను.

యుద్ధం అంతిమ దశకు వచ్చింది. ఫాసిస్టు రాజ్యాలు వోడిపోతయ్యనే దృఢనమ్మకం యేర్పడింది. దీంతోపాటు మన దేశీయ రాజకీయ వాతావరణంలోకూడ మార్పు కనబడుతుంది. యీ మార్పు తప్పనిసరికూడాను. ఇంతవరకు యుద్ధ సహాయానికి ననేమిరా అన్న కాంగ్రెసుదృక్పథం మార్చుకుంది. పైకిమట్టకి మేకపోతుగాంభీర్యం కనపరుస్తుంది. జాతీయ ప్రభుత్వం వేరుతో పోయిన పలుకుబడిని సంపాదించుకోవటానికి, అధికారం చేపట్టటానికి జాతీయవాదులు కాంగ్రెసువేరుతో ప్రయత్నిస్తున్నారు.

దేశీయ పెట్టుబడిదారుల సంగతి ఆలోచిద్దామాలంటే వారు కూడా అధికారం కోసం నూతన యత్నాలు జరుపుతు

న్నారు. ప్రస్తుత ప్రభుత్వం వున్నంతకాలం, బ్రిటిషు ప్రభుత్వంతో సంబంధం పెట్టుకున్నంతవరకూ వారికి అనుకున్నట్లు లాభాలు వచ్చేటట్లు కనబడలేదు. జాతీయ ప్రభుత్వం అంటే ఫాసిస్టు ప్రభుత్వమే పెట్టుబడిదార్లకు శరణ్యం. దానిద్వారానే వారు దోపిడీ విధానాన్ని సాగించటానికి వీలుంది. అందుకని వాక ఫాసిస్టు ఆర్థిక ప్రణాళికను తయారుచేసి అది ఆచరణలో పెట్టటానికి జాతీయ ప్రభుత్వం కావాలని, ఆ ప్రభుత్వం యేమి చేసినా ప్రజలు అంగీకరించాలనీ, యెదురు తిరగూడదని ప్రచారం చేస్తున్నారు.

ఇక కమ్యూనిస్టుల సంగతి సరేనని. ఇక్కా జాతీయ కమ్యూనిస్టులుగా, గాంధీయన్ కమ్యూనిస్టులుగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. కాంగ్రెసుకంటే మరోశరణ్యం లేదంటున్నారు. గాంధీ గారికంటే మరోనాయకుడు లేడంటున్నారు. పెట్టుబడిదారుల ఫాసిస్టు ఆర్థిక ప్రణాళికను బలపరుస్తున్నారు. ఆ ప్రణాళికకు కావలసిన ప్రచారంకూడ చేసి పెట్టుతున్నారు. వారి దృష్టిలో దేశంలో యింతకంటే మంచి ప్రణాళిక లేదుకూడాను.

వీటికి తగ్గట్టుగా జాతీయపత్రికలు “జాతీయప్రభుత్వం”, “జాతీయప్రభుత్వం” అని గగ్గోలుపెట్టుతున్నై. అజ్ఞానంలో, దాన్యభావంలో వున్న ప్రజానీకం తనకు యేదికావాలో, యేది వద్దో తెలుసుకోలేని స్థితిలోవుంది. యీ అసరా కనిపెట్టి కాంగ్రెసునాయకులు తమ పార్టీ అంగనిర్మాణాన్ని పూర్తిగా మార్చివేస్తున్నారు. నేటి కాంగ్రెసునిర్మాణం “ఒక దేశంలో ఒకటే పార్టీ, ఒకటే నాయకుడు, ఒకటే సిద్ధాంతం వుండాలి”

నే నో ధోరణిలో జరుగుతుంది. జర్మనీలో నాజీపార్టీ యిదే పంథాలో నిర్మించబడ్డది. నేడు యిండియాలో కాంగ్రెసు యిదే పంథా చేపట్టింది. జర్మనీలోని నాజీపార్టీ అధికారఫలితం మనం చూస్తున్నాము. మన దేశంలో యిదే పంథాలో నడిచే పార్టీ అధికారానికేవలనే ఫలితం వేరేవిధంగా వుంటుందనుకోటం దుర్భాసు. ఇండియా స్వతంత్ర దేశం అనిపించుకుంటుంది. కాని సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక, నైతికదాస్యాలు తప్పవు. ప్రజానీకం అజ్ఞానంతో, దానిద్రవ్యంతో బాధపడక తప్పదు.

ప్రత్యామ్నాయం

అయితే మన దీనికి ప్రత్యామ్నాయం లేంటి? దేశం యిలాంటి ప్రమాదస్థితిలోపడటానికి అవకాశాలున్నవని రాజకీయ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ ఆదిలోనే గ్రహించింది. ఈ ప్రమాదం రాకుండా చేయటానికి ప్రత్యామ్నాయ కార్యక్రమాన్నిచ్చింది. ఆ కార్యక్రమాన్ని ఆచరణలోపెట్టటానికి తీవ్రకృషిచేస్తూవుంది.

పెట్టుబడిదారుల ఫాసిస్టుప్రణాళికకు మారుగా ప్రజాప్రణాళికను, భావి స్వతంత్ర భారతరాజ్యాంగ విధానాన్ని తయారుచేసి ప్రజానీకం ముందుపెట్టింది. కార్మిక ఫెడరేషన్ ద్వారా శ్రామిక వర్గంలో ప్రచారం జరుగుతుంది. ఇంగ్లండులో కూడా మన దేశ యధార్థపరిస్థితులు, రాజకీయ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ ఆశయాలు తెలియచెప్పటానికి తీవ్రప్రచారం జరుగుతుంది. ఇంగ్లండు—ఇండియా శ్రామికవర్గం కలిసి పనిచేయటానికి యత్నాలు జరుగుతున్నవి.

బ్రటిషుప్రభుత్వం వొక్కసారిగా యుద్ధం పూర్తికాగానే యొక్కడ తన అధికారాన్ని పూర్తిగా వదులుకొని యేదోవొక పార్టీకో, లేక కొన్నిపార్టీలకో ఇండియాని అప్పగించివెళ్ళదు. యుద్ధానంతరం జరిగే అసెంబ్లీయెన్నికల్లో నిలబడి గెలిచే పార్టీల బలాబలాలు, వాటి సిద్ధాంతాల్ని బట్టి, ప్రస్తుతప్రభుత్వం ఆ పార్టీలతో పెట్టుకునే సంబంధాల్ని బట్టి, భావిభారతదేశ పరిస్థితులు ఆధారపడివుంటే. పెట్టుబడిదారులు తమ ప్రణాళికతోనూ, కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసుతో సంబంధంపెట్టుకొన్న యితరపార్టీలు తమ జాతీయవాద ప్రచారంతోనూ పోటీచేస్తవి. రాడికల్ పార్టీ తన “ప్రజాప్రణాళిక, స్వతంత్ర భారతదేశరాజ్యాంగవిధానం” వీటిరెంటినీ ఆదర్శంగా తీసుకొని పోటీచేస్తుంది. అంతవరకూ వీటిని ప్రజల్లో తీవ్రప్రచారం చేస్తుంది.

చివరిమాట

భారతదేశ ప్రజానీక భావిజీవిత నిర్ణయం జరగవలసిన కాలం సమీపిస్తుంది. ఇది ప్రజానీకం పూర్తిగా ముగ్ధులమో. తేలటమో తేల్చే నిర్ణయం. ఇందులో రాడికల్ డెమోక్రాటిక్ పార్టీ గెల్చిందంటే ప్రజాశక్తులు గెల్చినట్లే. దేశంలో ప్రజా ప్రభుత్వం యేర్పడటానికి, ప్రజాప్రణాళిక ఆచరణలో పెట్టటానికి అవకాశాలు యేర్పడతే. లేకపోతే ఫాసిస్టుప్రభుత్వం, ఫాసిస్టు అధికప్రణాళిక, ప్రజాదారిత్యం తప్పవు.

పరరాజ్యం కంటే యెలాంటిదైనా 'మన రాజ్యం'మంచిదనే ప్రచారం మన దేశంలో విరివిగా జరుగుతుంది. ఇది నమ్మే జనం కూడా మనలో ఎక్కువగానే వుంది. ఈ తత్వం వున్నంత కాలం ప్రజానీకానికి ముక్తి అనేది వుంటుంది అసంభవం. పాలక వర్గం కంటే పరిపాలనా విధానంలో మనం జాగ్రత్త వహించాలి. రష్యా విప్లవం మొదటి రోజుల్లో రష్యన్ జాతికి సంబంధించని కొన్ని రాష్ట్రాల్లో విప్లవ వ్యతిరేకులు "మనకు రష్యన్ల ప్రభుత్వం అక్కర్లేదు. మన ప్రభుత్వాన్ని మనమే స్థాపించుకుందామనే" నినాదంతో అంతర్యుద్ధం లేవదీసారు. వీరి ప్రయత్నం గనక నెగ్గినట్టే తే నేడు రష్యా యీ విధంగా వుండేది కాదు. కనుక మనం కోరవలసింది "మన రాజ్యం" అంటే తెల్ల ప్రభుత్వం పోయి నల్ల ప్రభుత్వం రావటం కాదు. "మన రాజ్యం" అంటే ప్రజారాజ్యం, ప్రజాశ్రేయస్సును కూర్చే ప్రభుత్వం. ఈ విషయాన్ని ప్రజలు గుర్తుంచుకోవాలి. శత్రువులెవరో, మిత్రులెవరో తేలిగ్గా తెలుసుకోవచ్చు. పరజాతి అంతా శత్రువర్గానికి చెందిందని, మన జాతి అంతా మిత్రవర్గానికి చెందిందని అనుకుంటే ప్రమాదం తప్పదు.

